

『ta sư huynh thật sự quá thận trọng / tác giả: Ngôn Quy Chính Truyện 』

-----oOo-----

『 nội dung giới thiệu vắn tắt:

Sống lại tại Phong Thần đại chiến trước thượng cổ thời đại, Lý Trường Thọ thành nhất cái nho nhỏ luyện khí sĩ, không có gì khí vận thêm thân, cũng không phải gì định trước đại kiếp nạn chi tử, hẳn chỉ có một muốn trường sinh bất lão tu tiên mộng.

Vi năng tại tàn khốc Hồng Hoang sống yên phận, hẳn cố gắng không dính nhân quả, giết người tất vung nó bụi, mọi việc mưu ròi sau đó động, từ không dễ dàng đi vào nguy hiểm bên trong.

Tàng con bài chưa lật, tu độn thuật, luyện đan độc, chưởng thần thông, bất động vững như lão cẩu, vừa động long trời lở đất, động sau nhỏ giọng chạy lấy người.

Vốn Lý Trường Thọ quy hoạch trung, mình hội một mạch trốn ở trong núi bình an vô sự tu hành thành tiên, thẳng đến có một năm, hẳn lão sư phụ tĩnh cực tư động, lại cấp hẳn... Thu cái sư muội trở về... 【PS: Song khai bạo can, thoải mái tu tiên, chủ viết cách vách đệ nhất kiếm ~】

』

Yêu hạ điện tử thư Txt bản đọc, hạ năm cùng chia xẻ càng nhiều điện tử thư thỉnh phỏng vấn:<http://www.ixdzs.com>, di động phỏng vấn:<http://m.ixdzs.com>,E-mail:support@ixdzs.com

----- chương và tiết nội dung bắt đầu -----

Chính văn cuộn

-----oOo-----

Đệ nhất chương nho nhỏ Linh Nga

Đương ——

Đương ——

Du dương tiếng chuông tại vân giữa qua lại phiêu đăng, là tam nghìn thế giới trung tâm, Hồng Hoang ngũ bộ châu cũng nghênh đón một ngày sáng sớm, thái dương tinh tự đông thiên dâng lên, chúng tinh ẩn lui ở vòm trời.

Đông thẳng Thần Châu tây bắc, tới gần Trung Thần Châu một chỗ không chớp mắt góc, một tòa nhũn bạc tơ lụa đại trận giống như chụp che lưu ly bát, đem hơn mười tọa thúy phong bao ở trong đó.

Ánh mặt trời chiếu rọi xuống, đại trận trận vách tường chiết xạ xuất nhàn nhạt thất thái quang mang, một cỗ luồng mắt thường có thể thấy được linh khí tại trong trận qua lại phiêu đăng.

Dãy núi chõ, tiên cầm linh thú hoan đùa trong đó; vân vụ giữa, ngẫu có vài đạo thân hình kinh hồng vừa hiện.

Lượn lơ khói nhẹ khởi, nhẹ nhẹ huyền lạc lạc.

Một ít trong rừng lâu các bên cạnh đất trồng thượng, cũng có không ít người ảnh ngồi xếp bằng thổ nạp, bay lên mạn vũ, tiếp cận thành một bức tiên sơn cảnh đồ.

Bạn nắng sớm, có đóa mây trắng tự Đông Hải biên chậm rãi bay tới, lập tức bay đến chỗ ngồi này đại trận phụ cận.

Vân thượng đứng nhất cao nhất thấp hai đạo thân ảnh, cao là một vị tóc hoa râm lão đạo, hấn mang theo nhất danh bát chín tuổi bộ dáng thanh tú nữ đồng.

Mây trắng từ từ tâm từ từ, gió mát bạn tả không cần sâu?

Liền nghe lão đạo khái tiếng mà ca:

"Hồng Mông mở long phượng kiếp, vạn nguyên nghìn hội trong nháy mắt quá.

Không thấy tiên đài du ngoạn sơn thủy các, chỉ nghe cửu trùng chín hoa ca.

Độ người độ mình độ u hà, cười người cười thần tiêu tai hoạ.

Vấn quân dùng cái gì quyến quê cũ, tiên hiền chiết cốt được vạn lạc.

Linh Nga người mà lại nghe hảo!

Thoại tự thượng cổ Vu Yêu đại chiến sau, Thiên Đạo đại hưng Nhân tộc, ta Nhân tộc luyện khí sĩ dần dần chiếm cứ trừ Bắc Câu Lô Châu ở ngoài phần lớn nơi, trải rộng tam nghìn đại thế, vô số tiểu nghìn thế giới, nhưng Nam Thiệm Bộ Châu nguyên nhân là Nhân tộc khí vận sở, cố hạn chế ta đăng ra vào.

Chỗ đó là đông thẳng Thần Châu, Tam Giới nhất đẳng nhất tu hành nơi.

Linh Nga, người coi phía trước này chút tiên sơn, có phải hay không chung tú tuệ linh, thập phân khí phái a."

Kia nữ đồng nhu thuận gật gật đầu, tràn đầy linh khí con người nhẹ nhàng nháy, còn có chút trẻ con phì khuôn mặt thượng mang theo tràn đầy chờ mong ý cười.

Nàng mở miệng trả lời, thanh âm giống như ấu điệu sơ đề, uyển chuyển êm tai, nhưng tóm lại mang theo một chút khiếp nhược, "Ân, rất khí phái !"

"Năng tại tiếp cận Trung Thần Châu nơi chiếm cứ một chỗ linh mạch, chúng ta tông môn thực lực đó là vô cùng hùng hậu!"

Lão đạo có chút vừa ý vuốt râu mà cười, đặc ý giữa còn không quên quăng hạ phát tràn.

Thân hoa sen tiểu váy nữ đồng nhỏ giọng vấn: "Kia sư phụ, chúng ta vì cái gì không đi Trung Thần Châu chiếm một chỗ linh mạch ?"

Lão đạo nhất thời bị vấn ở, cười mĩa tiếng, "Trung Thần Châu nơi nhiều lắm lợi hại nhân vật, tại kia chiếm linh mạch mỗi ngày đều bất an sinh, nhưng thật ra không bằng tại chỗ đó thanh tịnh tự tại..."

Linh Nga a."

Nữ đồng tượng khuôn tượng dạng chấp tay cúi đầu, "Đồ nhi tại!"

"Hôm nay vì sư mang người tiến này tiên môn, sau này người tốt hảo tu hành, không thể có nửa phần giải đãi, tranh thủ sớm ngày tu luyện thành công, đạp tiên đồ, cầu trường sinh, được kia phân tiêu dao đạo quả!"

Nữ đồng đầu nhất nghiêng, nhỏ giọng vấn: "Chính là sư phụ... Ngài thành tiên ư?"

"Khụ!" Lão đạo che miệng lại ho khan tiếng, "Vi sư sớm đi niên tu hành xuất chút sai lầm, bất quá thành tiên cũng ngay tại này một hai mươi năm giữa .

Chạy, mà lại tùy vi sư vào trận.

Người phải nhớ kỹ, chúng ta đạo thừa tên là **【Độ Tiên Môn】**, khai sơn tổ sư là đương kim tiên thân bằng thượng tiếng tấm lưng lầy tây Côn Lôn độ ách chân nhân, truyền lại đạo thừa vi **【một mạch chính Thiên Đạo】**, này là cực cao thâm trường sinh diệu pháp!

Đều nhớ kỹ? Đây chính là người sau này cân cước, không thể quên mất a."

"Ân! Đồ nhi đều nhớ kỹ!"

Nữ đồng thập phần nghiêm túc địa gật gật đầu, lão đạo lắc lắc phát trần, lái mây trắng hướng tới phía trước đại trận chậm rãi tới gần, trong tay cũng cầm xuất nhất chỉ lớn bằng bàn tay tiểu nhân ngọc phù.

Chỉ thấy ngọc phù lóe ra xuất uyển chuyển lục quang, hộ sơn đại trận liền chậm rãi nứt ra xuất nhất điều khe hở, dung lão đạo mang theo nữ đồng cười mây đi vào.

Này đối thầy trò vừa mới tiến trận, mấy chỉ bạch hạc liền từ vân giữa thấp lược (lướt) mà đến, nó thượng đứng mấy danh thân đạo bào màu váy người trẻ tuổi, đúng là lúc này phụ trách tuần sơn môn nội đệ tử.

Bọn họ hướng trước cùng lão đạo chào đánh cái kêu, miệng nói 'Tề Nguyên sư thúc', hỏi qua này nữ đồng là này lão đạo tân thu đồ đệ sau đó, liền giẫm lên bạch hạc tiêu sái rời khỏi.

Nữ đồng cặp kia mắt to sáng trông suốt, ánh ngược kia hai vị đáng người thốt tha nữ đệ tử bóng lưng.

"Sư phụ, Linh Nga khi nào thì năng giẫm lên tiên hạc ngự không nha."

"Đối đãi người luyện ra trong lòng ngực ngũ khí, tự khả ngự vật mà đi," lão đạo Tề Nguyên vuốt râu cười nói, "Người kiến đó là tiên hạc, kỳ thật đều là một ít pháp khí biến thành, không nên gấp gáp, tu hành muốn từ từ sẽ đến mới là."

Vi sư trước mang người hỏi chúng ta phong thượng, lại vi người công việc nhập môn nhiều sự vụ.

Tuy nói chúng ta nhất mạch đến nay chỉ có người ta thầy trò ba người, nhưng cũng tại môn nội độc chiếm một tòa đỉnh núi, này quả thực là lớn lao thù quang vinh."

Tề Nguyên nói đến này chút thời, kia trương có chút che kín phong sương nét mặt già nua thượng cũng lộ ra vài phần ngạo sắc.

Nữ đồng chú ý điểm nhưng căn bản bắt tại 'Độc chiếm đỉnh núi' thượng, nàng ban ngón tay số số.

Ba người?

"Sư phụ, chính là chúng ta chỉ có hai người nha."

"A? Vi sư này dọc theo đường đi không nói cho người ư? Coi vi sư này trí nhớ."

Tề Nguyên lão đạo ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời thượng thổi qua mấy đóa mây trắng, khinh phiêu phiêu địa đạo câu, "Người mặt trên còn có một sư huynh, vi sư trăm năm trước thu đồ đệ, hiện đến nay, coi như là... Ân, năng độc chắn một mặt lương tài."

Chính là, ha ha ha..."

Nữ đồng điếm đi cà nhấc, "Su phụ ngài cười tò mò quái nha."

"Linh Nga người nhất định phải nhớ kỹ, " Tề Nguyên cúi đầu nhìn mình mới từ một chỗ đại thế giới nhất trở về bảo bối đồ đệ, mặt lộ vẻ chính sắc, hai mắt uẩn quang, trên mặt nếp uốn tựa hồ vừa vận tiếp cận thành hai cái chữ to ——

Nghiêm túc.

Nữ đồng thiên tư xuất chúng, cũng là có chút thông minh Linh Ly, tự khi còn nhỏ liền biết lễ nghi, thông học thức, kiến sư phụ như thể nghiêm túc, cũng lập tức đã khởi tinh thần, chuyên chú nghe huấn.

Lão đạo đột nhiên lại nhẹ nhàng thở dài, như là nhụt chí một loại, thấp giọng nói: "Người đại sư huynh luyện công, ân, cũng xuất điếm vấn đề, thường xuyên hội hồ ngôn loạn ngữ, nhưng lại có một ít đường ngang ngõ tắt luận điệu.

Người sau này có thể tìm hẩn thỉnh giáo tu hành, nhưng ngàn vạn ngàn vạn, không thích nghe hẩn nói kia chút làm người đạo lý!

Vi người xử thế phương diện, vi sư hội cường điệu giáo người."

Nữ đồng nháy mắt mấy cái, mặc dù có chút không rõ cho nên, nhưng còn là nhu thuận địa gật đầu ứng tiếng:

"Ân! Đồ nhi đã biết!"

Lão đạo lúc này mới hơi chút nhẹ nhàng thở ra, trong tay phát trần đối phía trước nhẹ nhàng quơ quơ.

"Coi, đây là chúng ta Tiểu Quỳnh Phong ."

Theo phát trần phiêu khởi vĩ tiêm nhìn lại, chỉ thấy tại vài toà cao ngất ngọn núi giữa, hỗn loạn một tòa có điếm 'Phát dục kém' thấp đỉnh núi.

Bất đồng ở sơn môn nội các nơi 'Rường cột chạm trở nắp trong lâm, mái cong bảo tháp treo đỉnh nhọn' cảnh tượng, ngọn núi này đầu càng chất phác cũng càng đơn giản, như là một mảnh ngày thường ít có người đặt chân nơi;

Rậm rạp cây cối trung năng nhìn thấy rất nhiều chim quý hiếm tẩu thú, chỉ có vài toà vật kiến trúc, chính là tại giữa sườn núi tiểu hồ bên cạnh hai chỉ mao lư, cùng với mao lư bên cạnh mấy chỗ dục phổ.

Lão đạo dương dương tự đắc, lái mây trắng, mang nữ đồng lập tức rơi đi giữa sườn núi chỗ, lại trải qua một tầng đơn giản trận pháp.

Nơi này trận pháp chỉ có ngăn cách ngoại bộ tra xét hiệu quả, nguyên nhân Độ Tiên Môn môn quy hạn chế, hộ sơn đại trận nội, chỉ có phía sau núi cấm địa thiết trí có phòng hộ đại trận.

Roi vào nhà tranh trước, mây trắng tự hành tiêu tán.

Nữ đồng bộ giày dẫm nát còn dính sương sớm ngấn cây cỏ thương, ôn nhu mềm, thảo mộc thơm cùng với gió mát từ lai, nhưng nàng bất tự giác say mê tại hồ quang cảnh đẹp giữa, phần nộn cái miệng nhỏ nhắn nhin không được nhẹ nhàng tán thưởng.

Sơn trung ánh nắng vừa mới hạ xuống, tiểu hồ thượng ba quang lân lân;

Trong nước mấy cái linh cá mang theo trong suốt giọt nước mưa nhảy ra mặt nước, giống như là tự cấp mới tới tiểu luyện khí sĩ đánh kêu.

Lão đạo mỉm cười quan sát đến tiểu đồ đệ phản ứng, cất cao giọng nói: "Trường Thọ a, còn không ra gặp một lần người sư muội?"

Nữ đồng theo bản năng nhìn về phía cửa phòng cấm bế nhà tranh, đáy lòng nổi lên một chút chờ mong.

Tiên môn trung tu hành sư huynh, khẳng định là một vị anh minh thần võ, phong độ nhanh nhẹn tiên nhân, khẳng định cực kỳ giống mình từ nhỏ nghe được truyền thuyết cổ sự trung kia chút trầm yêu trừ ma anh hùng hào kiệt...

Nhưng mà, nhà tranh im lặng, nó nội không hề động tĩnh.

Lão đạo lại hô tiếng: "Trường Thọ? Người ở trong phòng trốn tránh làm chi? Còn ngượng ngùng như thế nào?"

Kỳ quái, khí tức rõ ràng là ở bên trong."

Thấp nam tiếng trung, lão đạo lôi kéo nữ đồng đi hướng nhà tranh, nâng tay đẩy ra hai phiến cửa gỗ, một cỗ kỳ dị dục hương đập vào mặt mà đến, lão đạo trừng mắt, thấy được mình cảm giác đến khí tức ngọn nguồn ——

Đó là nhất chỉ bày đặt tại trên giường gỗ tiểu người giấy!

"A?"

Này nhất lão nhất tiểu đột nhiên bắt đầu trước điều sau lác lư, lão đạo biến sắc, túm nữ đồng liền hướng ra phía ngoài mau lui, lại nhin không được chửi ầm lên:

"Nguy rồi, là Trường Thọ phối nhuyễn tiên hương!"

Nữ đồng nhất thời cảm giác thiên tuyền địa chuyển, tuy rằng bị sư phụ lôi kéo, nhưng lập tức liền hướng tới một bên nghiêng đảo.

Xôn xao!

Tiếng nước?

Vừa muốn ngã xuống đất thời, nữ đồng nhin không được theo tiếng nước nhìn lại;

Trên mặt hồ, một đạo thon dài thân ảnh chính trình phóng lên cao trạng thái, hẳn chỉ mặc nhất điều màu đen quần dài, tinh trắng mà lại cân xứng cơ thể tại ánh mặt trời chiếu rọi xuống lóe ra mỏng manh ánh sáng, ướt sũng tóc dài vãi ra lưỡng đạo sáng trông suốt nước liềm...

Ánh mặt trời vừa vắn, này thanh niên kia coi như anh tuấn khuôn mặt chiếu vào kia nữ đồng đậy mắt, nương nàng khuôn mặt nhỏ nhắn nháy mắt nhảy lên hồng.

Nhưng nàng thượng chưa tu hành, như thế nào chịu được được lực cấp trên, bắt đấng hoàn toàn ngã sấp xuống liền hoàn toàn ngất đi, khuôn mặt nhỏ nhắn y nguyên đỏ rục.

Quả nhiên, là mình trong tưởng tượng...

Oai hùng đại sư huynh!

-----oOo-----

Đệ nhị chương sư huynh nhập môn xét duyệt

Lam Linh Nga làm mộng.

Trong mộng mặt nàng bị một vị lão thần tiên thu làm đồ đệ, còn mang về thần tiên nơi, gặp được một vị từ trong nước mặt nhảy ra anh tuấn sư huynh...

Ách, giống như này không phải mộng, chính là vừa mới phát sinh sự.

Mơ mơ màng màng giữa, Lam Linh Nga lại nghe được mình sư phụ tiếng nói, chỉ là lúc này sư phụ có điểm hung hãn, cùng mình trong ấn tượng hiền lành lão thần tiên chênh lệch khá xa.

"Vô liêm sỉ! Cánh ngành có phải hay không! Hiện tại liền sư phụ đều dám tính kế!"

Sau đó, Lam Linh Nga liền nghe được kia ôn nhu ôn nhã tiếng nói:

"Sư phụ ngài xin bớt giận, đệ tử chỉ là phòng hoạn ở chưa xảy ra, lại vừa vặn muốn tu hành chạy trốn bằng đường thủy phương pháp, liền làm này để phòng cướp bố trí đi trong hồ tu hành.

Đệ tử không biết sư phụ ngài hôm nay đột nhiên gấp trở về, không năng đúng lúc triệt rơi, còn thỉnh sư phụ tha thứ."

Sư huynh nói chuyện không nhanh không chậm, nhưng người bất tự giác liền muốn nghe nhiều vài câu.

Ngay sau đó, Lam Linh Nga lại nghe sư phụ thật dài thở dài.

Trúc bên giường, lão đạo vỗ vỗ tay, trán đầy bất đắc dĩ oán giận: "Ta nói Trường Thọ a, này là tại sơn môn nội, người làm loại này bố trí có ích lợi gì a?"

Còn để phòng cướp, chúng ta Tiểu Quỳnh Phong còn kém bả cái này Quỳnh chữ viết thành cùng chữ! Làm sao sẽ có gì kẻ trộm lai thăm chúng ta!"

Trường Thọ?

Sư huynh chính là kêu Trường Thọ ư?

Hảo mộc mạc đạo số hiệu, lại để lộ ra sư huynh chất phác đơn thuần tốt đẹp nguyện vọng.

Lam Linh Nga đột nhiên phát hiện, mình tuy rằng năng nghe được bên ngoài động tĩnh, nhưng căn bản không thể mở hai mắt, mí mắt thập phần trầm trọng, cả người cũng không có gì khí lực.

Sư huynh lại nói chuyện rồi, tiếng nói hảo âm áp, cấp mình cảm giác, giống như mẫu thân đại nhân...

"Sư phụ lời ấy có thất bất công, sơn môn nội cũng không phải sẽ không có nguy hiểm.

Phong cùng phong giữa năm gần đây cạnh tranh kịch liệt, sơn môn các trưởng lão lại bất như thế nào quan tâm loại sự tình này, mà đệ tử lại là chúng ta này nhất mạch chỉ có, a bất, duy nhị đệ tử, tất yếu cẩn thận còn là cần.

Vốn chúng ta Tiểu Quỳnh Phong tại môn nội tồn tại cảm liền thiên thấp, cũng không có gì chỗ dựa vững chắc, nói không chừng sẽ có người muốn cướp đi chúng ta này nhất mẫu ba phần địa, ám thi tính kế."

Sư huynh mới vừa nói xong, lại nghe lão sư phụ nén giận nói:

"Chúng ta Độ Tiên Môn môn quy sâm nghiêm, sao có thể nãg sẽ có loại này sự phát sinh?"

Thôi thôi! Vi sư nói không chừng ngươi ! Cả ngày nhiều như vậy nghiêng đạo lý! Cũng không thấy ngươi tu vi như thế nào thăng!

Ngươi tại chỗ đó đấng Linh Nga tỉnh lại, cầm vi sư lệnh bài, liền mang nàng đi ngọn núi cao nhất đấng ký danh sách, lĩnh lấy chính thức đệ tử thân phận bài cùng nguyệt cung!

Thật sự là, khí sát ta vậy!"

Lão đạo đảo qua ống tay áo, từ trúc ghé khởi thân, phỏng chừng là vừa mới được kinh còn chưa quá, lại là một cái lão đảo, nhưng này lão đạo lão mặt đỏ lên.

"Khí sát ta vậy!"

"Sư phụ ngài chậm một chút."

"Hừ! Vi sư bế quan tìm hiểu vô thượng diệu đạo đi!"

Tê Nguyên đạo trưởng hung hăng địa nhất dậm chân, thân hình hóa thành nhất sợi khói nhẹ biến mất ở chỗ này mao lư;

Nháy mắt công phu, cách vách mao lư nhất thời truyền đến một trận đỉnh linh đỉnh đương tiếng vang, hiển nhiên là đạo trưởng giải trừ pháp thuật sau lại là nhất cái trọng tâm bất ổn.

"Ai..."

Đứng ở trước cửa thanh niên nhẹ nhàng thở dài.

Bạn này tiếng thở dài, trúc trên giường nằm nữ đồng hai mắt mở nhất điều khe hở, thấy được lúc này cái kia cúi đầu suy tư thân ảnh.

Sư huynh cái đầu hảo cao .

"Sư phụ đấy còn là quá yếu chút, thần hồn lực bất túc, chỉ sợ khó có thể khiêng quá thành tiên thiên kiếp."

Những lời này, đều là có ý tứ gì...

Ủ rũ lại đánh úp lại, Lam Linh Nga bất tự giác lại nhẹ nhàng nhắm lại hai mắt, rất nhanh lại nghe được cànng phát ra rõ ràng tiếng bước chân.

Mạc xem nàng lúc này chỉ có chín tuổi, nguyên nhân linh trí khai sớm, lại sinh tại một nhân tộc thế tục quyền quý nhà, từ nhỏ học tập lễ pháp, đối các loại sự đã muốn tinh tinh mê mê, chưa hiểu rõ hết.

Loại này cô nam quả nữ tình hình, mà lại nhất cái xa lạ nam nhân không ngừng tới gần mình, này theo Lam Linh Nga là bất tôn lễ pháp .

Nhưng nếu là mình sư huynh, về sau chính là giống như thân huynh trưởng một loại người, giống như, cũng không có gì...

"Lam sư muội, ta là người sư huynh Lý Trường Thọ.

Hiện tại ta vì người hoà dịu nhuyễn tiên hương được lực, nếu người năng nghe được mà nói, thỉnh bất muốn coi ta là làm biến thái, ta là nhất cái giá trị xem rất chính nam nhân.

Ách, đang nói cái gì nói mới, nàng vừa mới bắt đầu tu hành, làm sao để được thuốc này lực."

Biến thái? Giá trị xem?

Này chút về tu tiên chuyên dụng từ ngữ trau chuốt hảo khó khăn lý giải...

Sư huynh không hồ là luyện khí sĩ!

Lam Linh Nga nghĩ cố gắng làm ra hồi ứng, tránh cho tại sư huynh trước mặt quá mức ở thất lễ, nhưng mình hoàn toàn không có một chút ít khí lực, chỉ có tâm niệm tại hoạt động.

Đột nhiên giữa, nàng cảm giác nhất trương bàn tay to nhẹ nhàng đặt ở mình cái trán, nhất từng đợt từng đợt thanh mát lạnh lạnh khí tức từ cái trán hội tụ nhập, nháy mắt chảy - khắp toàn thân, nhượng nàng cảm giác dị thường thoải mái.

Sư huynh tại vì mình chữa thương...

Lam Linh Nga tâm niệm không biết vì sao có chút hỗn độn, tâm tư bay tới vân đoan, mê sương mù mông lại thật thật nhất thiết.

Lý Trường Thọ nhìn trên giường nằm thẳng cái này tiểu cô nương, nhieu mà một trận suy tư.

Tuy rằng sư phụ trước đây đã nói thật lâu nghĩ lại thu nhất cái đồ đệ, mình cũng làm đủ chuẩn bị tâm lý, nghênh đón Tiểu sư muội hoặc là tiểu sư đệ đến nơi, nhưng tóm lại có mấy việc, hẳn còn là có chút để ý .

'Nhân cơ hội xem xét hạ nàng hồn phách đi.'

Lý Trường Thọ tràn nhất sợi mát lành khí tức, nhẹ nhàng đụng vào Lam Linh Nga sinh linh căn nguyên sở tại.

Ân, hồn phách cùng thân thể hoàn mỹ hòa hợp, không có chút vi cùng cảm, phải không bị đoạt xá (chiếm nhà).

Tư chất tựa hồ cũng không sai, nước cùng mộc tương tính, cũng không biết tính nét như thế nào.

Tiểu sư muội cái này niên kỷ, tính cách phải đã muốn thành hình rồi, hy vọng không phải cái loại này nơi nơi gây tính tình...

Bất quá, xem diện mạo về sau cũng khả năng là cái mỹ nhân, từ xưa hồng nhan đa kẻ gây tai hoạ, này khả năng là nhất cái xung đột bùng nổ điễm, muốn hết sức tránh đi mới được.

'Lại kiểm tra hạ có phải hay không tàng mê muội chủng các loại đồ vật đi.'

Ân, cái này cũng là rất có tất yếu kiểm tra, tuy rằng phát sinh xác suất rất thấp, nhưng cũng không có thể bài trừ loại này nhỏ bé khả năng tính, phòng hoạn ở chưa xảy ra tóm lại là không làm.

Cùng lúc đó...

Ôi chao?

Cảm thụ được kia chỉ bàn tay to rời khỏi mình cái trán, bắt đầu tại các nơi chậm rãi lướt qua, chính mê man Lam Linh Nga, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng thoáng có chút đỏ lên.

Sư, sư huynh...

Như vậy có phải hay không quá...

Nơi đó không thể!

Rất nhanh, Lý Trường Thọ gật gật đầu, trải qua hần kín đáo kiểm tra, Tiểu sư muội phải bắt tồn tại gì vấn đề, không bị đoạt xá (chiếm nhà), không bị chủng ma, không có bị hạ cổ, hạ chú, cũng quả thật là khôi tu tiên hảo hạt giống.

Nhập môn kiểm tra, chính thức thông qua!

Kế tiếp, chính là về khai triển đối sư muội huấn luyện chương trình học rồi, cái này cũng muốn hảo hảo chuẩn bị.

Tốt nhất, sư muội không phải cái loại này hỉ hoan gây chuyện thị phi tính tình, như vậy mình dính thượng nhân quả xác suất, có thể đại khái cùng lúc này bảo trì nhất trí ...

Lý Trường Thọ ngồi ở bên giường thoáng có chút xuất thần, theo sau liền ách nhiên thất tiếu, thấp nam nói:

"Bất quá, đại khái cũng lý giải vì cái gì đời trước có nhiều như vậy la ly không .

Như vậy đáng yêu, ai chống được?"

La ly không?

Đáng yêu?

Đời trước?

Lam Linh Nga tuy rằng nghe không hiểu, nhưng cảm giác sư phụ quả nhiên chưa nói sai, sư huynh có chút là lạ .

Khả năng là kia chút mát lành khí tức phát huy tác dụng, Lam Linh Nga quanh thân khí lực khôi phục một tia, nhin không được nghĩ mở nhãn, cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi mở ra, phát ra một tiếng hừ nhẹ.

Trước mắt từ mơ hồ trở nên sáng ngời, Lam Linh Nga cuối cùng gần gũi gặp được sư huynh, quả nhiên là nhất trương góc cạnh rõ ràng lại càng xem càng tuần mỹ khuôn mặt, so với chính mình mẫu thân bên người kia vài vị thị vệ đều bắt làm trò hề .

Chính là, lúc này vị sư huynh này biểu tình, có chút nhượng người... Lo lắng đề phòng...

Sư huynh nhãn thần hảo dọa người!

Cô!

Lam Linh Nga nuốt nước miếng một cái, nhỏ yếu bất lực lại điềm điềm đáng yêu.

Chợt nghe bên giường ngồi ngay ngắn này thanh niên tu sĩ sâu kín hỏi câu: "Người vừa rồi, đều nghe được?"

Lam Linh Nga nhất thời có chút hoảng ròi, run giọng hỏi : "Không, không có... Ân..."

Sư huynh làm sao vậy? Minh có chỗ nào làm cho sư huynh tức giận ư? Sư huynh loại vẻ mặt này, là đối nàng có gì không hài lòng địa phương ư?

"Sư huynh..."

Bên giường thanh niên chậm rãi đứng lên, cúi đầu quan sát cái này phần điều ngọc mài tiểu cô nương, ánh mắt có một chút do dự, nhưng rất nhanh liền dùng trầm thấp tiếng nói nói:

"Nhìn ta.

Vừa rồi ta nói những lời này, bất muốn cùng bất luận kẻ nào nhắc tới."

"A, hảo, " Lam Linh Nga nhỏ giọng đáp lời, khuôn mặt đỏ rực , có chút không biết làm sao.

Theo sau, nàng kiến mình sư huynh lắc lắc đầu, chậm rãi đứng dậy đi đến bên cửa sổ, đối ngoài cửa sổ một trận xuất thần.

Hắn gọi Lý Trường Thọ, năm đó báisư thời, cũng tại mình kiên trì hạ, đạo số hiệu bảo trì Trường Thọ hai chữ;

Cùng Lam Linh Nga suy đoán cũng kém không được nhiều lắm, Lý Trường Thọ chính là nghĩ mình có thể sống lâu một ít, tốt nhất có thể cùng Thiên Địa đồng thọ cái loại này.

Giờ phút này, Lý Trường Thọ tại nhớ lại , mình vừa rồi làm bầm lầu bầu thời để lộ ra đi kia chút tin tức.

Lớn nhất sơ hở, phải chính là 'Đời trước' này ba chữ đi.

Ta đi!

Này một trăm đa niên nghìn phòng vạn phòng, không nghĩ tới thế nhưng tại mới tới Tiểu sư muội trước mặt bại lộ mình bí mật! Cũng là bả bí mật tàng dưới đáy lòng thời gian quá dài rồi, nhin không được mà bắt đầu làm bầm lầu bầu!

Quay đầu quét mắt tại trên giường chính thử ngồi xuống tiểu cô nương, Lý Trường Thọ sờ sờ cằm.

Quả nhiên còn là muốn giết người diệt khẩu đi, giết người diệt khẩu!

Trúc trên giường, đã muốn cố sức ngồi xuống Lam Linh Nga, vừa vặn ngấm đến nhà mình sư huynh kia đạo u lãnh ánh mắt, nhin không được sợ run cả người...

"Sư huynh?"

"Vừa rồi lời nói của ta, tuyệt đối bất muốn cùng bất luận kẻ nào nhắc tới!"

"Ân! Linh Nga nhớ kỹ!"

"Nhất định bất muốn cùng bất luận kẻ nào đề, bao gồm sư phụ ở bên trong!"

"Tốt sư huynh..."

"Kia hảo, trước phát cái thẻ, dùng vô thượng đại đạo danh nghĩa!"

"Ách? Ách..."

Tà tà ánh nắng trung, ngồi ở trên giường nữ đồng cái trán dần dần treo đầy hắc tuyến, ở bên cạnh kỹ thuật chỉ đạo giám sát hạ, nâng tay nhỏ bé, bắt đầu tự thuật kia dài đến nghìn chữ, cân nhắc các loại tình huống cùng điều kiện tiên quyết điều kiện ...

Đại đạo lời thẻ.

-----oO-----

Đệ tam chương nhập môn đệ nhất khóa

Vừa rồi, kia thật là về giữ bí mật đại đạo lời thẻ ư?

Đi ra mao lư thời điểm, Lam Linh Nga cặp kia giống như trên châu đen một loại con người có điểm mắt đi nhan sắc, tất cả người cũng là ngã trái ngã phải, cước bộ đều có chút phù phiếm.

"Nhạ, " bên cạnh một bàn tay tiếp cận lại đây, lòng bàn tay nâng nhất khối màu xanh nhạt đan dược.

Lý Trường Thọ ôn tiếng nói: "Bồi nguyên ngưng hơi thở đan, không có bất luận độc tính, dược tính cũng thập phần ôn hòa, thượng chưa tu hành phạm nhân cũng có thể dùng để bổ bổ nguyên khí."

"Tạ ơn sư huynh..."

Lam Linh Nga khiếp sinh sinh địa ứng câu, tiếp nhận đan dược, nghiêng người đặt vào trong cái miệng nhỏ.

Này đan dược va chạm vào trong miệng nước bọt liền nháy mắt hòa tan, giống như nhất khẩu ngọt lành thanh tuyền, nhưng nàng nhin không được phát ra một tiếng hừ nhẹ, nháy mắt đã khởi tinh thần.

'Này Tiểu sư muội quả thật là rất đáng yêu thôi.'

Lý Trường Thọ bàn tay to từ bên cạnh dò xét lại đây, tại nàng đỉnh đầu nhẹ nhàng mơn trớn, ôn tiếng nói:

"Về sau người cũng là Tiểu Quỳnh Phong một phần tử rồi, ta trước mang người tại chung quanh đi dạo, quen thuộc quen thuộc hoàn cảnh.

Hơi sau sự phụ quá được kinh, khụ, sự phụ đánh xong tọa, phải sẽ cho người truyền thụ nhập môn tâm pháp, nếu tu đạo có gì không rõ có thể tùy thời tới hỏi ta."

"Cảm ơn sư huynh, " Lam Linh Nga chấp tay sau lưng, tiếng nhỏ như muỗi kêu đáp lời.

Lý Trường Thọ chấp tay sau lưng đi hướng bên hồ, "Trước đến xem trong hồ dưỡng linh cá đi, này đều là thứ tốt, cũng là chúng ta Tiểu Quỳnh Phong tài sản trọng yếu tạo thành bộ phận."

Lam Linh Nga vội vàng theo đi lên, dẫm nát mềm mại trên cỏ, đi cà nhắc hướng tới hồ nội nhìn ra xa.

Hồ nước dị thường trong suốt, bên trong kia nhất điều điều người cá thoải mái tự tại vô ưu vô lự chơi đùa .

"Xem, " Lý Trường Thọ chỉ vào mấy cái có ngũ thải ban lan vây linh cá, "Có xinh đẹp hay không?"

"Ân!" Lam Linh Nga trùng trùng gật đầu, cũng bị này chút linh cá hấp dẫn tâm thần, không ngừng phát ra nhẹ nhàng tán thưởng tiếng.

Chợt nghe một bên truyền đến nhà mình sư huynh kia ôn nhu tiếng nói:

"Chờ người luyện xuất đệ một hơi rồi, chúng ta liền khai cái linh cá yển, loại này nhiều màu vây linh cá tên là lễ vị, không chỉ có hương vị ngon, vô luận tiên, chung, nướng, tạc, đều là nhất đẳng nhất mỹ vị, càng khó được còn có thể vi luyện khí sĩ tăng lên đệ nhất khẩu linh khí chất lượng."

Lam Linh Nga cái trán nhất thời treo lưỡng đạo hắc tuyến, "Muốn, muốn ăn ư?"

"Bằng không dưỡng chúng nó làm cái gì?"

Lý Trường Thọ tay trái giơ lên, tay áo bào múa may, tung ra đi ra ngoài nhất bả hạt gạo, trong miệng còn hô: "Ăn cơm !"

Nhất điều điều linh cá từ bốn phương tám hướng bơi lại đây, bên hồ cũng nhất thời náo nhiệt , thấy Lam Linh Nga hai mắt một trận tỏa ánh sáng.

"Cấp, " kia chỉ bàn tay to lại đưa tới, bên trong chính là nhất chỉ khéo léo bố bao, "Phương diện này là cá thực, người muốn hỉ hoan, về sau mỗi ngày cho ăn cá sứ mệnh địa giao cho người ."

"Ân! Cảm ơn sư huynh!"

Lam Linh Nga vui vẻ địa ứng tiếng, tiếp nhận bó bao, ở bên trong đảo xuất một ít mẽ toái, hướng tới mặt hồ sái đi xuống;

Xem nàng kia thật cẩn thận bộ dáng, coi như này chút cá thực hội bả linh phao sáng lên vảy đập phá giống nhau.

Một bên Lý Trường Thọ bình tĩnh cười cười.

A, mỗi ngày mất đi điểm sống, có thể càng nhiều thời gian dùng tại tu hành thượng ...

Từ cái này góc độ mà nói, có cái sư muội cũng là rất không sai .

Lam Linh Nga tiểu giọng tay lên, nhất bả bả cá thực rắc đi, trong nước mặt linh cá thành quần kết đội địa lúc ẩn lúc hiện, đùa bắt diệc nhạc hồ (khủng khiếp).

Lý Trường Thọ ở bên đợi một trận, bấm tay vi đạn, mặt hồ tạc nổi lên lưỡng đạo nho nhỏ cột nước, hai điều lễ vị bị đẩy dòi đi mặt nước, lại bị hấn trống rỗng nhiếp lai, dùng hồ nước khóa thành thủy cầu, đưa vào cổ tay áo.

Bên cạnh Lam Linh Nga xem ngây người hạ, nhỏ giọng vấn: "Sư huynh vì cái gì muốn đem cá bỏ vào trong tay áo?"

"Tặng lễ, " Lý Trường Thọ lạnh nhạt đạo, "Đừng nhìn chúng ta Độ Tiên Môn là tu tiên môn phái, đạo lí đối nhân xử thế cùng thế tục cũng là không sai biệt lắm , hơi sau muốn dẫn ngươi đi đăng ký, tổng không thể tay không đi qua."

Lam Linh Nga nháy mắt mấy cái, tuy rằng không phải hiểu lắm, nhưng cũng còn là nhu thuận địa đạo câu: "Nhượng sư huynh lo lắng ."

"Không ý kiến sự, ngoạn cú liễu liền lai bên này đi."

Lý Trường Thọ chấp tay sau lưng thối đi cách đó không xa được phố, Lam Linh Nga mắt nhìn bên hồ tụ tập này quần cá, đối chúng nó nhẹ nhàng phát phát tay, vôi vàng theo đi lên.

Được phố bên cạnh, Lý Trường Thọ đơn giản giới thiệu bên trong này mấy trăm chu linh được chủng loại cùng công hiệu;

Lam Linh Nga ở bên cố gắng nhớ kỹ, cũng không biết mình đã muốn bị sư huynh hoạch vi tân tân người làm vườn nàng, nghe sư huynh kia âm áp tiếng nói, bất giác lại nghĩ tới một mạch đều là ôn tiếng lời nói nhỏ nhẹ mẫu thân...

Tiểu Quỳnh Phong thượng cảnh sắc không sai, nhưng cũng không nhiều lắm cần giới thiệu .

Lý Trường Thọ mang theo mới tới Tiểu sư muội tại mao lư chung quanh vòng vo hai vòng, cấp sư muội quy hoạch xuất kiến tạo tân mao lư khu vực, liền thi pháp đưa tới nhất đóa mây trắng, cuội mây mang theo Lam Linh Nga bay đi quần sơn giữa.

Lam Linh Nga nhin không được hỏi: "Sư huynh cũng có thể giẫm lên tiên hạc phi không ư?"

"Ân, chỉ cần năng ngự vật đều có thể, " Lý Trường Thọ đối dưới chân mây trắng nhẹ nhàng một chút, mây trắng đột nhiên toát ra một tiếng khinh đề, nhất chỉ cực đại tiên hạc triển khai hai cánh, công hai người hướng trước từ từ phi hành.

Lam Linh Nga mắt to nhất thời sáng trông suốt , tay nhỏ bé túm sư huynh đạo bào, cúi đầu một trận tán thưởng.

"Chính là chút đơn giản thủ thuật che mắt thôi, so với này chút, về sau ngươi muốn tại môn nội ngự không, cũng muốn nhớ được mấy việc."

"Chuyện gì nha sư huynh."

Lý Trường Thọ thanh thanh giọng hát, sửa sang lại hạ trước đây chuẩn bị tốt dạy học ý nghĩ, còn là quyết định muốn từ nhỏ chỗ xuất phát, từ nhỏ sự bắt đầu chỉ đạo sư muội.

Thế là, hần lời nói thâm thía địa nói: "Đầu tiên chính là tại môn nội ngự trồng không độ cao, không thể rất cao, cũng không có thể quá thấp; chỗ cao thường xuyên có môn nội một ít tiên bối cao nhân đi ngang qua, cùng bọn chúng chính diện đụng phải dễ dàng mạo phạm;

Sư muội ngươi phải nhớ kỹ, bị này chút tiên bối cao nhân chú ý đến, có ngũ thành xác suất hội lưu lại ấn tượng tốt, ngũ thành xác suất hội lưu lại hoại ấn tượng;

Lưu lại ấn tượng tốt không nhất định phải nhận được gì chỗ tốt, lưu lại hoại ấn tượng tất nhiên hội lưu lại một chút tai hoạ ngầm.

Cho nên, tốt nhất chính là không bị bọn họ chú ý tới, gặp là được cái lễ, làm tốt mình bổn phận sự là đủ rồi."

"A, Linh Nga nhớ kỹ!"

"Còn có, cũng không có thể phi quá thấp, bởi vì quá thấp dễ dàng bay qua một ít ngọn núi có kiến trúc khu vực.

Môn nội tuy rằng mặt ngoài một mảnh tường cùng, nhưng ngầm cũng là có cạnh tranh, còn có rất nhiều người đang ý một ít nhàm chán hàng vị, nếu phi quá thấp, lại dễ dàng bị bọn họ nhắm vào.

Cho nên, trải qua trăm năm sò soạng, bản sư huynh tổng kết ra nhất cái thích hợp sơn môn nội ngự không độ cao, chính là từ chúng ta chỗ ở xuất phát, lên không ba mươi trượng đến năm mươi trượng, cái này độ cao rất ít gặp được đồng môn, càng không cần phải nói tiền bối cao nhân..."

Lam Linh Nga nghe mình sư huynh thao thao bất tuyệt, cố gắng đem này chút đều nhớ dưới đáy lòng, lại nhìn không được ngửa đầu nhìn sư huynh kia trương góc cạnh rõ ràng khuôn mặt.

Sư huynh quả nhiên rất tuần tú khí, cân nhắc sự tình cũng thập phần chu đáo...

...

Bạn sư huynh một đường không ngừng dặn dò tiếng, Lam Linh Nga bị đưa Độ Tiên Môn ngọn núi cao nhất.

Ngọn sơn phong này ở vào Độ Tiên Môn quần phong trung ương nhất, cũng là cực kỳ cao ngất, cao nhất từng ngọn núi; như phá thiên kiếm, xuyên vào Vân Tiêu bên trong.

Cho nên, nơi này cũng xưng là Phá Thiên Phong.

Phá Thiên Phong đỉnh núi có một tòa tiên điện, đó là chưởng môn cùng chư vị trưởng lão, phong chủ nghị sự nơi, ngày thường cũng là cấm phi khu, môn nhân đệ tử không có đặc biệt cho phép không thể tiếp cận; tại Phá Thiên Phong giữa sườn núi vị trí, có một mảnh dựa núi thế mà kiến lầu các đền, nơi này mỗi ngày đều có nhiều bóng người đi lại.

Trải qua sư huynh giới thiệu, Linh Nga cũng hiểu biết đến, nơi này là Độ Tiên Môn xử lý môn nội sự vụ 'Phòng làm việc', tất cả phong các đệ tử đều muốn tới nơi này lĩnh mỗi tháng nguyệt cung, đồng thời định kỳ hội báo mình tu đạo tiến triển.

Đi ở chỗ đó tảng đá trên đường, Lam Linh Nga ngạc nhiên phát hiện, mình cùng sư huynh giống như ẩn thân một loại, tại chỗ đó có muôn hình muôn vẻ đồng môn, nhưng không có một đạo ánh mắt hội rơi vào bọn họ thân thượng.

Liên tính ngẫu nhiên có người tầm mắt hội nhìn về phía bên này, cũng đều hội tron nhãn xẹt qua...

Lý Trường Thọ tiếng nói tại Linh Nga trong tai vang lên, vẫn như cũ tại siêng năng địa dạy bảo: "Linh Nga người phải nhớ kỹ, không bị người chú ý, rơi chậm lại mình tồn tại cảm, chính là tránh cho lây dính nhân quả phương thức tốt nhất.

Ta thay đổi một môn che dấu tự thân khí tức đạo thuật, chờ người tu hành nhập môn liền truyền thụ cấp người đi."

"Ân, cảm ơn sư huynh."

"Không cần, đây đều là sư huynh phải làm , " Lý Trường Thọ cười tùm tùm ứng câu, mang theo Lam Linh Nga từ ven đường đi qua, đi treo 'Bách Phàm Điện' bảng hiệu đèn.

Điện nội, Lam Linh Nga nhìn mình sư huynh lấy ra kia hai điều linh cá, cùng một vị phụ trách môn nội đăng ký trung niên đạo trưởng thân thiện địa thoại việc nhà, nhìn không được tròng mắt nhìn.

Sư huynh hấn...

Hảo thành thực nói.

-----oOo-----

Đệ tứ chương thế giới rất nguy hiểm

"Linh Nga a, người cũng biết như thế nào khí?"

Khí, là Thiên Địa mạch lạc, sinh linh hô hấp; tất cả tu hành đều do khí thủy, nghìn chủng thần thông tấn vi hoá khí, thổ nạp luân chuyển, thủy vi chu thiên.

Vi sư hôm nay truyền lại người , chính là chúng ta Độ Tiên Môn đạo thừa 《 một mạch chính thiên bí quyết 》 cơ sở phần.

Này phần là trúc tạo đạo cơ phương pháp, liền là phóng nhãn ngũ bộ châu nơi, cũng là nhất đẳng nhất trúc cơ pháp môn, liền là sau này người muốn tu cái khác công pháp, cũng khả bằng này pháp trúc cơ.

Linh Nga... Linh Nga?"

"Đồ nhi tại!"

Bên hồ liễu cây âm, Lam Linh Nga thu hồi bất tự giác liền liếc về phía trong hồ ánh mắt, có chút bất an địa phun phun đầu lưỡi.

Tề Nguyên lão đạo quay đầu nhìn về phía giữa hồ, cười nói: "Người sư huynh tại tìm hiểu chạy trốn bằng đường thủy thuật, bất cũng bị hấn ảnh hưởng tâm thần, mà lại nghe hảo, vi sư vi người giảng giải bản phần công pháp."

"Ân!"

Lam Linh Nga thu nhiếp tinh thần, cẩn thận nghe sư phụ trong miệng theo như lời tu hành diệu pháp, cố gắng lý giải này chút câu nói ý tứ.

Nhưng mà, bắt quá một trận...

"Sư phụ! Sư huynh tiêu thất!"

Lam Linh Nga mắt hạnh trừng trừng, chỉ vào mặt hồ thờ nhẹ tiếng.

Tề Nguyên lão đạo quay đầu nhìn lại, nhất thời bất đắc dĩ cười, thờ dài: "Đó là độn pháp!"

Đi một chút, chúng ta đi phòng trong tu hành!

Ngươi sư huynh đối các loại độn pháp có nồng hậu hứng thú, đây, đã là hấn nắm giữ thứ sáu môn độn thuật."

"Sư phụ, độn pháp là cái gì?"

Tề Nguyên vuốt râu cười nói: "Độn pháp là pháp thuật một loại, có thể cho thi pháp giả nhanh chóng đi qua ở bất đồng hoàn cảnh, chạy trốn bằng đường thủy phương pháp chính là năng tại trong nước mau tốc xuyên qua, so người cá còn muốn nhanh chóng.

Xem, ngươi sư huynh kia không phải tại bên hồ xuất hiện? Đây độn pháp tốc, đã là có chút bất phạm."

Lam Linh Nga điềm chân nhìn lại, vừa vặn nhìn đến nhà mình sư huynh kia thon dài thân ảnh từ xa xa bên hồ xông ra, đứng ở trên mặt nước lẳng lẳng mà đứng.

Nàng nhỏ giọng tán thưởng: "Sư huynh thật là lợi hại!"

"Như nói độn pháp, tại chúng ta Độ Tiên Môn, ngươi sư huynh quả thật xưng được với lợi hại hai chữ," Tề Nguyên lão đạo mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, "Nếu là hấn tại cái khác thuật pháp thượng năng hoa tại đối độn pháp một nửa tâm tư, vì sư cũng có thể an tâm vài phần."

Lam Linh Nga nhẹ nhàng nháy mắt, đã là đi theo sư phụ vào mao lư trung.

Tề Nguyên lão đạo tùy tay đưa tới hai cái bồ đoàn, đem mao lư cửa gỗ mang thượng, trong tay phát trần nhẹ nhàng gõ hạ tiêu đồ đệ sọ não, "Chuyên tâm nghe giảng!"

"A," Lam Linh Nga vội vàng ngồi xếp bằng ngồi xong, lần này tóm lại là năng tĩnh hạ tâm lại.

Trên mặt hồ, Lý Trường Thọ đạp sóng mà đi, đi rồi hai bước hậu thân hình hóa thành một cổ dòng nước biến mất không thấy, mấy cái hô hấp sau đó xuất hiện ở tại trong hồ tâm vị trí.

"Chạy trốn bằng đường thủy thành, chính là tốc độ hảo chậm.

Bất quá, thi triển chạy trốn bằng đường thủy thời điểm, năng nhượng mình dung ở trong nước, nhưng thật ra năng chống cự một ít pháp bảo oanh kích.

Thủy lợi vạn vật mà bất tranh, nước năm nghìn thuyền mà bất băng, quả thật đáng giá tiếp tục sờ soạng."

Lý Trường Thọ khoanh tay mà đứng, một trận cân nhắc, theo sau liền tiếp tục tại nước thượng bước chậm, mỗi đi vài bước liền trực tiếp biến mất tại trên mặt nước...

Trải qua hẳn không ngừng sờ soạng, rất nhanh liền không nên tại mặt nước đi đường, chỉ cần tiếp xúc đến hồ nước, liền khả trực tiếp thi triển chạy trốn bằng đường thủy.

Lý Trường Thọ do chưa đủ, tiếp tục dốc lòng cân nhắc, tựa hồ hoàn toàn phát hiện không đến thời gian trôi qua.

Thẳng đến sau giờ ngộ, Tề Nguyên lão đạo truyền thanh đưa hẳn hô trở về.

"Linh Nga thượng chưa ích cốc, luôn ăn no bụng đan cũng không được, hơi sau người đập nhà tranh thời, cũng tái khởi cái táo đài, tự Linh Nga ích cốc trước trong khoảng thời gian này, vi nàng mỗi ngày làm nhất com đồ ăn."

Lý Trường Thọ chấp tay đáp: "Đệ tử tuân mệnh."

"Vi sư tu hành đi cũng, Linh Nga người như có việc, khả tìm người sư huynh nói."

"Là, sư phụ!"

Lam Linh Nga bắt chước sư huynh động tác, tượng khuông tượng dạng địa đôi sư phụ chấp tay trả lời, nhưng tiêu cái bụng không khéo chính phát ra một trận ùng ục tiếng vang, nhượng nàng mặt cười nháy mắt đỏ lên.

Tề Nguyên đạo trưởng ha ha cười, hóa thành nhất sợi khói nhẹ biến mất không thấy; Lý Trường Thọ cũng là mặt lộ vẻ mỉm cười, nhưng đem ánh mắt nhìn về phía bên hồ, tránh cho nhượng Tiểu sư muội quá xấu hổ.

"Sư huynh! Sư phụ vừa mới dùng là yên độn ư?"

"Ân? Yên độn?" Lý Trường Thọ nhất thời đều chưa phản ứng, theo sau lại ách nhiên thất tiểu, "Đó là huyền hình thuật, chủ yếu là đối địch thời dùng để bảo mệnh dùng, cũng khả đã thương địch thủ, khôn địch, xem như chúng ta sư phụ sở trường tuyệt hoạt.

Muốn học ư? Phải đợi người tu vi cảnh giới có chút hỏa hậu, nhượng sư phụ truyền cho người liền khả."

"Kia sư huynh chạy trốn bằng đường thủy? Linh Nga hiện tại có thể tu hành ư?"

"Chạy trốn bằng đường thủy muốn muộn một ít, cần chờ người bước vào luyện khí hóa thần cảnh mới có thể tu hành, Ngũ Hành độn pháp đều là loại này, hiện tại bất muốn đa nghĩ, mới vừa hoàn thành lần đầu tiên ngồi xuống chim non luyện khí sĩ."

Lam Linh Nga nháy mắt mấy cái, "Sư huynh, chim non là có ý tứ gì?"

"Đại khái chính là, bản thủ bản cước sơ học giả?"

Lý Trường Thọ cười mỉa, mang theo Lam Linh Nga đi hướng đước phố bên cạnh đất trống, "Muốn ăn cái gì? Chúng ta đình núi món ăn thôn quê không ít, người nếu là không có ăn kiêng, ta liền tự hành cấp người đề cử."

Món ăn thôn quê?

"Sư huynh, chúng ta giữa trưa ăn... Này chút đước thảo ư?"

"Đương nhiên không phải," Lý Trường Thọ hữu chường hướng trước tham, nhất cục đá từ bên bay tới, tại hấn lòng bàn tay dạo qua một vòng, tùy theo liền mang theo một trận bén nhọn tiếng rít, hướng trong rừng thẳng tắp bay đi.

Lam Linh Nga nhìn không được phát ra một tiếng tán thưởng, mà núi rừng trung nhất thời một trận gà bay chó sủa, kinh nổi lên một đám lại một đám phi điểu.

Rất nhanh, nhất chỉ sinh có tam sắc thái vũ gà cảnh phá không mà đến, kia miếng thạch tử khảm tại gà cảnh ngực, này chỉ linh cảm sớm đã đi đời nhà ma.

Thạch tử vừa đi một hồi, lại bị Lý Trường Thọ tùy tay ném tới một bên bụi cỏ, bả Lam Linh Nga xem hai mắt tia sáng kỳ dị liên tục.

Không bao lâu, Lý Trường Thọ đã muốn thuận thực địa tại bên hồ cái nổi lên nướng cái, lại đem gà cảnh thôn mao trừ bản, cầm ra bản thân trân quý mấy quán gia vị, bắt đầu tại kia 'Câu dẫn' Tiểu sư muội... Nước miếng.

"Sư huynh, vừa rồi kia thạch tử là cái gì pháp thuật? Bay ra đi vì cái gì còn có thể bay trở về?"

"Đơn giản ngự vật thôi, " Lý Trường Thọ cười nói, "Chỉ có thể xem như một ít tiểu thuật.

Đến nay tu hành giới, hoặc là nói tất cả ngũ bộ châu trung, tối lưu hành đánh nhau chiêu thức chính là tế luyện một ít pháp bảo, đem tự thân tu vi gia trì tại pháp bảo thượng, cách dùng bảo đập người.

Loại này ngự vật thuật pháp, chính là không chế pháp bảo cơ sở.

Ngươi mới vừa vừa mới bắt đầu tu hành, đối này chút tự nhiên đều bất quá hiểu biết, sau này lại chậm rãi nói cho ngươi nghe đi."

"Ân, " Lam Linh Nga ngồi chồm hổm ở một bên, tay nhỏ bé lý lý bên tai nhất sợi tóc đen, nhỏ bé yếu ớt vẫn tiếng loại đạo câu, "Cảm giác, sư huynh pháp thuật đều thật là lợi hại."

Lý Trường Thọ thoáng lắc đầu, lời nói thâm thía giáo dục : "Ngươi sai lầm rồi sư muội, này cũng không lợi hại.

Ta cùng sư phụ giống nhau, đều là còn chưa thành tiên luyện khí sĩ.

Cái này Hồng Hoang thế giới quá mức hung tàn, thành tiên chỉ là vừa mới đi ra tân thủ thôn, thành tiên sau đó còn muốn tiếp qua bảy tám đại cảnh giới, mới có thể miễn cưỡng được cho là nhất vị cao thủ, mỗi một cái cảnh giới đều năng kẹt chết vô số cái gọi là thiên tài kỳ tài.

Mà Hồng Hoang từ xưa mà đến tồn tại quá mức cửu viễn, đứng đầu cao thủ lại vô số kẻ, tân nhân nghĩ thượng vị khó khăn càng thêm khó khăn.

Mà lại, tu vi chung quy chỉ là cơ sở, coi như là tại cùng cái đại cảnh giới hai người đấu pháp, không có lợi hại pháp bảo nhất phương, kết cục chính là...

Thân, chết, đạo, tiêu!"

Lam Linh Nga rút co rút lại cổ, sư huynh lời nói giống như ma âm lọt vào tai, nhượng nang nhẹn không được lông tơ thẳng dựng thẳng.

Lý Trường Thọ tiếng nói tiếp tục vang lên:

"Đâu sợ ngươi có lợi hại pháp bảo, nếu không có lợi hại thần thông, cũng là không khỏi thân chết đạo tiêu.

Liên tính ngươi pháp bảo cùng thần thông đều đủ rồi, nếu tự thân khí vận bất túc, rước lấy tai họa, tránh không được còn là nhất cái thân chết đạo tiêu.

Nói ngắn lại..."

"Thân, thân chết đạo tiêu?"

Lý Trường Thọ nhất thời lộ ra hiên lành mỉm cười, khen nói: "Không sai, linh ngộ tương đương nhanh chóng thôi."

"Chính là sư huynh, " Lam Linh Nga nhỏ giọng vấn, "Chúng ta tu hành bất chính là vì có thể trường sinh bất lão, vì có thể không người khả lừa dối, sau đó tiêu dao hậu thế giữa ư?"

"Bất, người khả năng nghĩ sai rồi, tu hành cũng không phải gì cao lớn thượng sự, " Lý Trường Thọ lắc đầu, nhẹ nhàng thở dài, "Chúng ta tu hành là vì không ngừng biến cường, sau đó ứng đối đủ loại gian khổ hoàn cảnh, do đó nhượng mình sống sót.

Trường sinh bất lão chỉ là nhất cái tu đạo cảnh giới, đạt tới cái này cảnh giới người thì sẽ không tự nhiên tử vong rồi, nhưng đủ loại tai hoạ còn là hội yếu tính mệnh của người."

"Kia sư huynh, " Lam Linh Nga có chút khẩn trương hỏi lại, "Chúng ta phải thế nào mới có thể chân chính sống sót ?"

Lý Trường Thọ chậm rãi chuyển động trong tay nướng cái, đầu vào đẩy đĩa trả lời :

"Đệ nhất, muốn tránh né nhân quả, tận lực bất muốn cùng Kỳ Kỳ là lạ sự có liên lụy, tốt nhất biện pháp chính là an tâm ở nhà tu đạo, bất muốn loạn đi lại, cũng bất muốn cùng những người khác có nhiều lăm tiếp xúc.

Đương nhiên, phải làm đến điểm ấy rất khó.

Tỷ như người theo ta, bởi vì đã bái cùng cái sư phụ, chúng ta giữa liền có liên lụy, cũng liền tồn tại nguyên nhân, sau này nếu chúng ta bất luận nhất cái có phiền toái, một cái khác sẽ bị liên lụy nhập trong đó, đây là một loại quả.

Cho nên, liền tính hết sức tránh né nhân quả, chúng ta thủy chung không thể hoàn toàn tránh đi nhân quả, lúc này liền muốn học hội xem xét thời thế, căn cứ tình huống làm ra hợp lý phán đoán, hết sức nhượng mình bất muốn rơi vào nguy hiểm bên trong.

Nếu mình làm sở hữu có thể làm cố gắng, vẫn như cũ lâm vào nguy hiểm, kia cũng chỉ có đệ nhị điều ứng đối biện pháp ."

"Đệ nhị điều... Là cái gì?"

Lam Linh Nga xoa xoa khóe miệng nước miếng, này chỉ đã muốn nướng đến bảy phân thực gà cảnh, đã muốn bắt đầu tản mát ra vô cùng mê người hương khí.

"Con bài chưa lật."

"Con bài chưa lật? Kia lại là cái gì..."

"Cái gọi là con bài chưa lật, chính là chỉ người đủ loại che dấu lên năng lực, " Lý Trường Thọ kéo xuống nhất khối thịt gà, đưa cho đã muốn có chút đặng không kịp Linh Nga, tiếp tục giáo dục .

Sư muội nhập môn giáo dục, chính là hẳn chuẩn bị hồi lâu, tại trong đầu sửa sang lại mấy tháng thành quả!

"Người nếu có một trăm phân thực lực, có thể tàng ba mươi phân, chỉ triển lộ cho người khác bảy mươi phân.

Như vậy, nếu có người có thể coi là kẻ đối phó người, người thì năng đánh hẳn nhất cái xuất kỳ bất ý...

Lại cụ thể một ít, về sau người nếu có gì lợi hại pháp thuật, thần thông, pháp bảo, liền tàng cho rằng mình nhất trương con bài chưa lật, đừng cho người biết, thời khắc mấu chốt ném ra, nó chính là giải quyết dứt khoát vương tặc.

Còn có tự thân tu vi, cũng có thể che dấu nhất bộ phận, này cũng là nhất trương con bài chưa lật."

Lam Linh Nga thoãn thoắt đem này khối thịt gà giải quyết, ăn hai mắt một trận tỏa ánh sáng, nhũ đầu đang không ngừng hiểu ra, nhưng nàng nhin không được liêm liêm mình ngón tay.

Nàng cẩn thận suy tư về sư huynh dạy, nhỏ giọng vấn: "Chính là sư huynh, nếu con bài chưa lật đều dùng, nhưng vẫn như cũ đánh không lại đối phương, kia nên làm cái gì bây giờ?"

"Đây là đệ tam điều rồi, " Lý Trường Thọ bắm tay bắn ra, nướng chín gà cảnh trực tiếp bị tách rời, hóa thành nhất loạt khối uẩn linh khí thịt nướng, bay tới Lam Linh Nga trước mặt.

"Đệ tam điều kỳ thật rất đơn giản, chính là... Trốn."

"Ách, " Lam Linh Nga nháy mắt mấy cái, tuy rằng bị thịt nướng hấp dẫn đại bộ phận lực chú ý, nhưng vẫn như cũ tại cổ gắng lý giải sư huynh lời nói.

Lý Trường Thọ thản nhiên nói: "Tục ngữ nói, lưu được thanh sơn tại, không lo không củi đốt.

Hành động theo cảm tình chỉ biết chôn vùi tốt đẹp chính là tương lai, sinh mệnh cũng chỉ có trân quý một lần, đương nhiên, nhân phẩm hòa khí chất tuyệt hảo , khả năng hội chó săn thí vận lai lần thứ hai.

Khụ, nói chính sự!

Muốn tại cao thủ trong tay bỏ chạy, cần rất mạnh lâm trận phản ứng năng lực, nơi này liền mạnh hơn điều độn pháp tác dụng rồi, đa học một môn độn pháp, người thì đa một phần còn sống hy vọng..."

Mặt trời ngả về tây, mùi thịt khắp nơi.

Tại kia trong suốt hồ nước biên, thanh niên luyện khí sĩ siêng năng địa giáo dục mới nhập môn Tiểu sư muội; ôm nhất loạt khối thịt nướng cái miệng nhỏ cắn thực tiểu cô nương, cũng dần dần nghe được nhập thần.

Này chắc chắn là ảnh hưởng năng tất cả tiên sinh nhất khóa.

Chỉ là, tuy rằng tiểu Linh Nga không ngừng cảm khái sư huynh nói rất đúng có đạo lý, nhưng cẩn thận hiểu ra, lại cảm thấy làm sao...

Có điểm bất quá đúng kinh.

-----oOo-----

Thứ năm chương sư muội ban đêm học bổ túc

"Sư muội!"

"Tại!"

"Xin nghe đề!"

"Là!"

Lý Trường Thọ tay áo bào vung lên, bên hồ trên cỏ ngồi xếp bằng ngòi tiểu cô nương một cái giật mình, nhất thời đã khởi mười hai tinh thần.

"Giả thiết, sư muội người tu vi tại hóa thần thứ chín giai, tại trên đường phi phi , đột nhiên phát hiện một chỗ không người nơi, có hóa thần thứ sáu giai tu sĩ, mạnh mẽ phi lễ nhất danh luyện khí cảnh nữ tu sĩ, người phải làm như thế nào?"

Phía dưới là tam cái tuyển hạng:

Giáp, xông lên đi giết chết hắn, người thì là chính nghĩa hóa thân!

Át, rất xa ném pháp bảo đánh này người một chút, sau đó thông dong rời khỏi, phá hư hắn hào hứng.

Bính, coi như gì sự không phát hiện, từ bên cạnh trốn."

Lam Linh Nga nháy mắt mấy cái, đề làm cùng tuyển hạng trung, tựa hồ đều có không phải năng cái này niên kỷ năng lý giải đồ vật...

Lý Trường Thọ cười tùm tùm nhắc nhở câu: "Riêng tuyển đề, tuyển đi."

"Giáp?" Lam Linh Nga mang theo vài phần bắt xác định đáp một câu.

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Người như thế nào biết, cái này người không có che dấu mình tu vi, chỉ là cố ý hiển lộ ra hóa thân lục giai, kỳ thật đã muốn là Phản Hư cảnh cao thủ?"

Bình thường mà nói, dám bắt thêm che giấu là đờc này xấu xa sự gia hỏa, khẳng định cũng là đề tiện người vô sỉ, người như thế nào có thể đem hy vọng, ký thác tại hấn thành thực thượng!"

"Kia, " Lam Linh Nga nhăn lại tiểu đầu mi, "Át?"

"Sự muội người chớ có đã quên, mình cũng là cái nữ tu, " Lý Trường Thọ thở dài, "Nếu tại giáp trông giả thiết điều kiện thành lập thời, cái này cảm thú thấy đờc như hoa như ngọc sự muội người, càng là thú tính đại phát, vậy người chẳng phải là liền mình đều muốn đáp đi vào?"

Lam Linh Nga khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, một trận đầu vầng mắt hoa tiểu hỗn độn, nhược tiếng đạo câu: "Chính là sư huynh, bính cái này tuyển hạng cũng không phải ta bồi tu sĩ phải làm sự, phụ thân tại ta lúc còn rất nhỏ đã nói quá cùng loại đạo lý, muốn chúng ta huynh muội mấy cái năng đờc thân mà ra, trùng cường phù nhược.

Phụ thân nói qua, nếu mỗi người đều là gặp chuyện bất bình đều không đi xuất thủ tương trợ, kia một khi thụ hại giả là mình, chẳng phải là..."

"Bất, sư muội, người phải nhớ kỹ, nếu là tại nhất cái bình thân, thân mật đại hoàn cảnh trung, người loại này ý tưởng là tuyệt đối chính xác .

Nhưng Hồng Hoang bất là cái gì bình thân nơi, nơi này cao thủ nhiều như mây, luyện khí sĩ nơi nơi vì nhất kiện pháp bảo, nhất chỉ linh căn có thể vung tay, đại bộ phận năng sống sót tu sĩ, tất cả đều là tâm ngoan thủ lạt hạng người."

Lý Trường Thọ khoanh tay nhìn chăm chú vào mặt hồ, thán tiếng nói: "Đang có loại này trách tâm nhân hậu, hiệp nghĩa làm đầu ý tưởng, là rất khó tại cái này trên đời sống sót .

Chúng ta phải làm , là không đi làm ác, không đi làm ác, nhưng cũng không cần không nên đi ngăn lại ác hành.

Cùng nó tại mình bản lĩnh bất túc thời sinh anh hùng, chẳng bằng một mạch sống sót, đặng mình đứng ở chúng sinh đỉnh, có thể đi chế định quy tắc thời điểm, đi sửa tất cả Hồng Hoang phạm vi kẻ yếu sinh tồn hoàn cảnh.

Cho nên, ngươi, hiểu chưa?"

"Ân!"

Lam Linh Nga trùng trùng gật đầu, nhãn trung tràn đầy ánh sáng.

Cũng đúng lúc này, này đối sư huynh muội đồng thời không có phát hiện, nhất sợi khói nhẹ từ cách đó không xa nhà tranh trung nhẹ nhàng xuất lai, lẳng lẳng địa bay tới bọn họ phía sau.

Lý Trường Thọ trầm giọng nói: "Sư muội! Hiện tại lại cấp ngươi một lần lựa chọn cơ hội, thống khoái mà lại kiên định địa nói ra!

Nếu gặp được có nam tu phi lễ nữ tu, ngươi nên làm như thế nào!"

Lam Linh Nga hai tròng mắt trung tràn đầy ánh sáng, thanh âm bất đại, nhưng dị thường kiên định địa hô: "Bính, coi như không có thấy! Từ bên cạnh luôn đi qua!"

"Ân!" Lý Trường Thọ nhin không được đối mình sư muội giờ ngón tay cái lên, đáy lòng nổi lên một cỗ cảm động.

Hai ngày dạy học liền có như thế thành quả, một mạch như vậy tiến hành đi xuống, bất xuất vài năm, mình đại cũng không tất lo lắng sư muội hội xông gì họa do đó liên lụy đến mình !

Có cái hiểu được điệu thấp muốn sống tồn sư muội, thật sự là...

Đột nhiên giữa, sau lưng có gió lạnh xuy phát, này đối sư huynh muội cả người tóc gáy dựng thẳng lên, nào đó cái gì nua lại lạnh như băng tiếng nói từ sau lưng đột nhiên vang lên:

"Lý, dài, thọ!"

Lạc, kéo kẹt...

Này là Lam Linh Nga khớp hàm tại loạn run.

Lý Trường Thọ khoe miệng run rẩy quay đầu mắt nhìn, nháy mắt bài trừ một bộ khuôn mặt tươi cười.

"Sư phụ ngài bé quan đã xong? Muốn bắt đầu hôm nay đối Tiểu sư muội vật vả dạy học ư..."

Sư phụ, có chuyện hảo hảo nói a sư phụ! Ngài đào phát trần làm cái gì!

Ta cũng là ngài thân đồ đệ! Không thể có tiểu nhân liền ngược đãi a sư phụ!"

"Vô liêm sỉ!"

Tề Nguyên đạo trưởng râu tóc bay loạn, hai mắt tròn tròn, giờ phát trần liền đánh.

"Mình nhất gan sợ phiền phức còn muốn giáo hoại người sư muội! Vì sư hôm nay không nên hảo hảo thu thập người một chút!"

Nhưng mà, phát trần đập lạc, Lý Trường Thọ thân hình lại bị nhất mạt thanh quang bao bọc, nháy mắt xuất hiện ở tại liễu cây một khác chéch, đối sư phụ lại là một trận chấp tay cầu xin tha thứ.

"Còn dám dùng mộc độn trốn! Tìm đánh!"

Tề Nguyên càng là tức giận khó khăn bình, giờ phát trần cất bước mãnh truy.

Lý Trường Thọ thân hình phiêu nhiên trở ra, liên tục tránh thoát sư phụ truy kích; Tề Nguyên đạo trưởng bắt đầu thúc giục khởi thuật pháp, trong tay phát trần một trận sinh trường tốt, bên hồ xuất hiện phát trần quét xuất đầy trời hư ảnh, nhưng Lý Trường Thọ liền như cá chạch một loại, tổng năng tìm được khoảng cách tránh thoát đi.

"Sư phụ ngài xin bớt giận, ta này không phải vì sư muội hảo thôi."

"Chúng ta Độ Tiên Môn thuộc Nhân Giáo nhất mạch, đó là tam giáo tiên tông! Sao được tự ra người cái này măn đầu óc đường ngang ngõ tắt hậu bối!"

"Còn không phải sư phụ ngài tuệ nhãn thức anh tài."

"Phi! Bần đạo hôm nay liên thanh lý môn hộ, oa nha nha! Khí sát ta vậy!"

"Sư phụ ngài tức giận thời tuyệt không anh tuấn ..."

Liễu âm hạ, ban sơ nhìn đến sư phụ muốn đánh sư huynh còn thập phần khẩn trương Linh Nga, dần dần cũng bị nhà mình sư phụ cùng sư huynh truy đuổi 'Đùa giỡn' khiến được bật cười.

Nàng nhưng thật ra đã nhìn ra, sư phụ đồng thời không có thật sự xuất ngoan độc tay, sư huynh né tránh thân ảnh cũng là thập phần thoải mái thoải mái.

Liên loại này truy đuổi chốc lát, sư huynh tựa hồ là dưới chân vừa trượt té ngã trên đất; sư phụ phác đi lên liền trực tiếp bả sư huynh nhấn tại kia, dùng phát trần một trận hung mãnh địa quét sư huynh cái mộng, phát ra một trận giàu có nhịp cảm động tĩnh...

Một lát sau, giáo huấn đại đồ đệ một trận Tề Nguyên đạo trưởng khởi thân sửa sang lại hạ tán loạn đạo bào, đối chảm đất thượng chạt vật đồ đệ rống lên mấy giọng hát:

"Cấp vi sư hảo hảo tỉnh lại!

Sau này không chính xác người sẽ dạy người sư muội làm như thế nào người!

Đi cấp người sư muội bả mao lư cái hết!"

"Ai, là, đệ tử tuân mệnh..."

"Linh Nga lại đây! Vi sư cấp người giảng đạo thụ học! Đem người sư huynh dạy người kia chút nguy biện hết thầy đều quên mất!"

"A!"

Linh Nga nhược nhược ứng tiếng, tràn đầy lo lắng địa nhìn về phía nhà mình sư huynh đạo bào hạ thũng khởi mông, lại miết đến Lý Trường Thọ chính giấu ở tay áo bào trung tay phải...

Kia chỉ tay phải đối nàng nhẹ nhàng xiêm áo bày, làm cái dựng thẳng ngón tay cái thủ thế.

Linh Nga hơi chút an tâm chút, lại kiến sư huynh ghé vào trên cổ chạt vật bộ dáng, cúi đầu cười khúc khích, bước nhanh truy hướng về phía sư phụ bóng lưng.

Nàng bước chân chính là càng phát ra nhẹ nhàng, dần dần chạy ...

Lý Trường Thọ ghé vào kia sâu kín thở dài, nhất đóa mây trắng từ bên cạnh bay tới, đưa hấn chậm rãi nâng lên.

Sư phụ thật đúng là xuống tay!

Lý Trường Thọ sờ sờ mông, hút khẩu lương khí, theo sau lại là sâu kín thở dài.

Sớm biết rằng thật sẽ bị sư phụ đánh một chút, liền bất nhượng sư phụ bắt được ...

Cũng không được, sư phụ mặt mũi còn là muốn kiên dè , dù sao hiện tại sư phụ thành tiên hy vọng xa vời, áp lực lại đại, vốn liền rất vất vả .

Từ vừa rồi sư phụ hiển lộ ra pháp thuật lai xem, ngoài thịnh nội hư, đối mình khí cơ tập trung cũng là thời đoạn thời tục, hiển nhiên là tăng lên tu vi cảnh giới thời nóng vội biểu hiện...

Thôi, còn là nghĩ cái biện pháp, nhượng sư phụ độ qua thiên kiếp xác suất tăng đại điểm đi.

Lý Trường Thọ nhúc đầu, ghé vào vân thượng lâm vào trầm tư, chậm rãi thổi đi cách đó không xa đã muốn mau kiến tốt đệ ba tòa mao lư.

...

Buổi tối, nằm ở sư huynh vị mình mới vừa thân thiện hữu hảo mao lư trung, cảm thụ được dưới thân cây cỏ kê mềm mại, Linh Nga lặn qua lộn lại, thật lâu không thể đi vào giấc ngủ.

Mấy ngày nay, giống như là nằm mơ giống nhau .

Chín tuổi này niên;

Mình tại đi theo mẫu thân đi dạo chợ thời điểm, bị một vị lão thần tiên tương trung, bị lão thần tiên thu làm đồ đệ.

Cha mẹ tuy rằng tiếc rẻ mình, nhưng này là thiên đại chuyện tốt, nếu mình tu luyện thành công, về sau mình thị tộc cũng có thể đi theo triêm quang, cho nên ở nhà làm qua bái sư yến sau đó, mang theo mẫu thân rất nhiều dận đồ, nàng đi theo sư phụ đi tới Độ Tiên Môn.

Sau đó, mình gặp có chút kỳ quái sư huynh.

Sư huynh có rất nhiều nghe rất có đạo lý, khả luôn luôn điểm không thích hợp thao thao bất tuyệt;

Sư phụ nhiều lần cảnh cáo, nói sư huynh chính là cái quái nhân, nhượng mình không thể cùng hắn học làm người, nhưng tổng cảm giác, sư huynh kỳ thật là rất lợi hại luyện khí sĩ.

Ngọn núi đồng thời không có nhiều lắm lễ nghi cùng quy củ, trong hồ, ngọn núi nơi nơi đều là mỹ vị, tu đạo cũng là có chút thú vị sự, ít nhất không giống mình lai trước nghĩ như vậy buồn tẻ.

Đương nhiên, tối vui vẻ chính là cùng sư huynh cùng nhau đốt nướng, cùng nhau cho ăn cá, cùng nhau ở trong núi dạo chơi, tìm chút mỹ vị đến cực điểm món ăn thôn quê điền ăn no mình tiêu cái bụng, sau đó tại bên hồ lắng lặng tọa một trận, nghe sư huynh nói kia chút nghiêng đạo lý...

Về sau ngày, đều sẽ là như thế này ư?

Co rút lại tại không biết gì chất liệu gỗ chặn trung, Linh Nga nhẹ nhàng hô khẩu khí, xoay người mặt hướng tới cửa sổ.

Nàng đột nhiên cảm giác trước mắt tựa hồ có bóng người chớp lên, thoáng trọn to khôn ý mông lung hai mắt, nhưng nháy mắt bị sợ tới mức thanh tỉnh lại, nhỏ xinh thân thể nhẹn không được run rẩy vài cái.

Ngoài cửa sổ, Lý Trường Thọ chính ghé vào nhất đóa mây trắng thượng, đối nàng nhẹ nhàng xua tay.

"Ban đêm học bổ túc ơ, thiếu nữ."

"Ân?" Linh Nga nháy mắt mấy cái, theo sau co rút lại tại chân lý nhẹ nhàng điềm phía dưới, "Ân..."

"Phía dưới xin nghe đệ nhị đề!"

Ách, sư huynh quả nhiên là cái quái nhân.

...

Thế là, mười năm sau.

-----oO-----

Thứ sáu chương sư muội sơ trưởng thành

'Trường Thọ a, vi sư ngày hôm qua truyền thụ đưa cho ngươi khẩu quyết khả còn nhớ rõ? Lưng tới nghe một chút.'

'Lý Trường Thọ! Luyện khí sĩ như thế nào năng như vậy rất sợ chết, đều không đi hợp lại nhất bả, như thế nào có thể được đến cơ duyên!'

Chắc, như thế nào sư phụ biến đổi mặt trở nên nhanh như vậy.

Giống như này hai đoạn trí nhớ cách xa nhau vài thập niên đi, mình mới nhập môn thời điểm sư phụ là như vậy hòa ái dễ gần; mà vài thập niên sau sư phụ...

Siêu hung.

Lý Trường Thọ ách nhiên thất tiểu, theo sau liền phát giác, mình đạo khu tựa hồ tại ngủ say, trước đây liên tục tu hành mệt mỏi cảm còn tại.

Này là... Đang nằm mơ ư?

Đã lâu chưa làm qua mộng đi, tu vi cao sau đó, ngủ số lần liền giảm bớt rất nhiều, mỗi lần ngủ cũng đều là tượng loại này, bởi vì thời gian dài cao cường độ tu hành, tích

lũy nhiều lắm mệt mỏi, đầu sợ pháp lực bảo trì tràn đầy, cũng cần ngủ một giấc hoà dịu thần hồn áp lực.

'Lão điên, lão điên, ngươi đừng đặc biệt sao giả bộ ngủ! Cấp lão tử a lão điên!'

Lại nghe được tên kia khàn cả giọng la lên, còi cảnh sát tiếng từ xa đến gần, vẫn như cũ như thế rõ ràng...

Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ cười khổ, như là trong bóng đêm vòng vo một lần thân, trực diện kia chút phân đạp mà đến trí nhớ.

Hắn như cưỡi ngựa xem hoa loại thẩm duyệt một vài bức hình ảnh, giống như là đang nhìn một người khác nhân sinh cố sự.

Cái này cố sự trung, không có phi thiên độn địa tu sĩ, không có cao cao tại thượng thần linh. —— có lẽ cũng là có thần linh, chỉ là một mạch không muốn người biết hiểu.

Cố sự nhân vật chính kêu điên tổ quang, phát sinh tại nhất cái tên là địa cầu xanh thắm ngôi sao thượng.

Điên tổ quang, từ danh tự cũng có thể nhìn ra, đặt tên giả dối hắn có nòng đậm mong đợi, trông mong hắn năng vì tổ tiên làm rạng rỡ thêm vinh dự.

Hắn cũng cố gắng rồi, hai mươi bát tuổi trước quá được nhất phàm phong thủy, nhưng hai mươi bát tuổi thời đột nhiên bị tra ra bệnh bất trị...

Sinh mệnh cuối cùng một khắc, hắn tựa vào xe lăn thượng nhẹ nhàng hô khẩu khí, cảm giác được cuối cùng một chút khí lực tại bị hút ra thân thể của chính mình, ý thức như là muốn ngã vào vô tận vực sâu.

Hắn đáy lòng đột nhiên có nòng đậm không cam lòng, liền giống như là sinh mệnh hỏa cuối cùng kia nhất phịch, hắn giúp đỡ xe lăn bắt tay dùng hết toàn bộ khí lực đứng lên, nhưng còn chưa kịp hướng trước bước ra một bước, liền trực tiếp đánh về phía mặt đất...

Cho nên liền có câu này, đến từ chính đời trước tối thiết bạn thân la lên:

'Lão điên, lão điên, ngươi đừng đặc biệt sao giả bộ ngủ! Cấp lão tử a lão điên!'

Trí nhớ im bật mà dừng, xuất hiện một chút bán hết hàng;

Cái này bán hết hàng giảng co đại khái ba năm, mặt sau hình ảnh liền trở nên càng thêm rõ ràng .

Nhất cái mặc quần yếm, trát gió xoáy bím tóc tiểu nam hài chạy trốn tại trên cỏ, sau đó nhanh chóng trưởng thành, mãi cho đến bảy bát tuổi năm ấy, bị một vị lão thần tiên đưng tới, thu làm đồ đệ...

Này đại khái chính là nghiệt duyên đi, nghiệt duyên.

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng thở dài, đem này chút trí nhớ phong hảo, đặt ở tâm hải sâu nhất chỗ.

Mặc kệ như thế nào, này chút đều là mình tối quý trọng đồ vật, tuy rằng tại bị tuế nguyệt chậm rãi ma đi dấu vết.

Không thể giải đãi, không thể buông lỏng, mình chung quanh hoàn cảnh cũng không như thoát nhìn như vậy an ổn.

Lý Trường Thọ niệm cập ở lần, liền trong bóng đêm xoay người lại, cảm thụ được mình đã muốn dần dần không còn rồi mệt mỏi thân thể, tiên thức trải ra tại mình thân chu, phát hiện cũng không có gì dị thường, nhất thời giữa cũng không muốn tỉnh lại.

Hồi lâu không thấy tính trơ xuất hiện đi.

Tuy rằng năng sống thêm một đời rất tốt, cũng rất cảm tạ cái kia vì mình mở cái cửa sau, không biết có phải hay không chân chính tồn tại 'Đại thần', nhưng...

Có thể hay không cấp hẳn tất cả hiện đại cuộc sống?

Liền tính hiện đại không thể quay về, kia làm cái thịnh đường, cường minh loại này thời kì cổ đại cũng được, hẳn còn có thể an an ổn ổn hỗn không lý tưởng, khai vui vẻ tâm độ qua cả đời, thuận tiện ba vợ bốn nàng hầu gì gì đó.

Một chút, liền cấp hẳn đi đày đến nhất cái tu tiên thế giới, còn là tu tiên thế giới trung, tối lãnh khốc, tối vô tình, tối cố tình gây sự ——

Thượng cổ Hồng Hoang!

Bái sư sau đó mười lăm niên, thông qua Độ Tiên Môn nội điển tịch, cùng với mình sư phụ giảng thuật các loại hiểu biết tiểu cổ sự, Lý Trường Thọ cuối cùng hiểu rõ mình chỗ đại hoàn cảnh.

Cũng chính là ngày đó bắt đầu, hẳn đốt sáng lên 'Tự bế ấn phím' màu xanh biếc cái nút.

Đúng vậy, hẳn đi tới đời sau theo như lời thượng cổ, thần thoại cổ sự trong truyền thuyết Hồng Hoang, giảng sinh tại Hồng Hoang hai lần đại kiếp nạn bên trong một giờ đại.

Hướng tới Hồng Hoang lịch sử quý tích con đường phía trước nhìn ra xa, Vu Yêu đại chiến ảnh hưởng còn tại liên tục, Nhân tộc tuy rằng đại hưng, nhưng Yêu tộc dư nghiệt thế lực còn tương đương mạnh mẽ, mà lại có Nhân tộc Thánh Mẫu, lục thánh chi nhất Nữ Oa người bảo đảm, Yêu tộc lại tại ngũ bộ châu các nơi giao giới, làm trung hưng mộng đẹp, lấy chồng tộc luyện khí sĩ mấy năm liên tục chiến hỏa.

Sáu vị Thánh Nhân sớm đã trở về vị trí cũ, mà lại lẫn nhau tính kế, vì nhất đỉnh điểm da mặt có thể nhượng vô số sinh linh chết lai chết đi.

Tây Phương Giáo hai vị đại lão, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề thực tế đã không chế linh mạch căn cội Tây Ngưu Hạ Châu, nơi nơi tuyên dương mình Tây Phương Giáo giáo lí, không ngừng lấy Đạo Môn góc tường.

Đạo Môn tam giáo người, Xiển, Tiệt sớm đã hừng khởi, Xiển Giáo mười hai Kim Tiên vừa mới danh tiếng nổi lớn, trở thành gần nhất mấy ngàn năm luyện khí sĩ nhóm thảo luận nhiệt điểm.

Tiệt Giáo vạn tiên lai hướng khí thế cũng đã muốn bày ra đến rồi, tất cả con đường xuất thân cường nhân tại thông thiên Giáo Chủ ngồi xuống tụ họp, cùng Xiển Giáo bên này mỗi ngày sảo lai sảo đi, nhưng cũng may còn chưa thật sự ma sát khởi điện.

Này là Đạo Môn tốt nhất thời đại, tam giáo đại hưng, tam giáo bảo vệ Nhân tộc đại hưng, Trung Thần Châu khắp nơi đều có Đạo Môn sơn môn, tam nghìn đại thế giới trung, nơi nơi đều là tam giáo đệ tử tung tích, Đạo Môn đạo thừa truyền khắp Tam Giới, nguyên thần đạo cùng Nhân tộc luyện khí sĩ trở thành Hồng Hoang chủ lưu.

Này cũng là phổ thông luyện khí sĩ tối hoại thời đại, bay lên thông đạo cạnh tranh dị thường kịch liệt, Thiên Đỉnh mới vừa thành lập không bao lâu, hoàn toàn là xem tam giáo các tiên nhân sắc mặt hành sự, ngũ bộ châu, tam nghìn thế giới căn bản liền không có gì trật tự, luyện khí sĩ muốn trường thành, toàn bộ bằng mình giao tranh cùng vạn khí.

Vạn khí còn chiếm thật lớn tỉ trọng!

Lý Trường Thọ duy nhất cảm thấy may mắn, là mình sự phụ tuy rằng không phải rất cường, nói đúng ra cũng không cường, nhưng sau lưng tốt xấu còn có điểm Nhân Giáo bồi cảnh.

—— tuy rằng Lý Trường Thọ nghiêm trọng hoài nghi, Độ Tiên Môn chân chính khai sơn tổ sư, có lẽ chỉ là độ ách chân nhân nhất hai cái ký danh đệ tử.

Về tây Côn Lôn độ ách chân nhân, Lý Trường Thọ duy nhất năng nghĩ đến, chính là này vị thần tiên tại Phong Thần đại chiến trung bồi dưỡng đồ đệ, thành ông hâm ông hừ trung hừ đem; cái khác, cũng chính là một ít nói chuyện không đầu đôn đại.

Tám phân, độ ách chân nhân cũng là Thái Thanh Thánh Nhân ký danh đệ tử đi, thần tiên bài danh hoàn toàn không cao...

Nói hồi mình.

Không bồi cảnh, không thần thông, không khí vận, mình ở thời đại này còn muốn hỗn nổi danh đường?

Khai gì nói đùa, năng sống sót liền không sai .

Cho nên, từ kia một năm bắt đầu, Lý Trường Thọ cấp mình định ra mục tiêu, chính là 【sống sót】, sống tận lực lâu dài chút, cố gắng tránh thoát các loại kiếp nạn, an an ổn ổn địa, quá mình này thật vất vả hỗn tới đệ nhị thế.

Vượt trội, nổi danh lập vạn gì gì đó, cùng mình hoàn toàn cách biệt.

Lại cố gắng tu hành, hợp lại được quá tam giáo đại lão?

Lại liều mạng đi tìm cơ duyên, năng để được quá kia chút cái gọi là kiếp vận chi tử?

Hạ nhất tràng đại kiếp nạn chính là Phong Thần chi chiến, trận này đại kiếp nạn, mình cách càng xa càng tốt, cùng nó đi Phong Thần làm Thiên Đình thần tiên, thật không bằng mình mau chút tu luyện, tại Thiên Đình sự suy thoái thời điểm chủ động nương nhờ, làm Thiên Đình nguyên lão...

Hồng Hoang nhân viên công vụ?

Cái này nhưng thật ra có thể có.

Đâu sợ trích không đến củ lạc, chỉ cần vững vàng sống quá mình phải có thọ nguyên, vậy xứng đáng mình việc nặng tới này một đời!

Cho nên, từ ngày nào đó bắt đầu, Lý Trường Thọ chung cực mục tiêu, chính là —
—

Sống đến chết già!

Vi cái này mục tiêu, hấn...

"Sr huynh?"

"Sr huynh!"

"Sr huynh người như thế nào ngủ ở này ? Ngọn núi cao nhất bên kia bắt đầu tập hợp rồi, chúng ta lại bắt quá đi cũng đã muộn!"

Bên tai truyền đến dễ nghe kêu gọi tiếng, Lý Trường Thọ dừng lại miên man suy nghĩ, chậm rãi mở hai mắt.

Ánh vào nhãn trung , là nhất trương tinh xảo thiếu nữ khuôn mặt, con mắt sáng, mày liễu, quỳnh mũi, tiểu nhĩ, phấn bạc môi, này chút vốn là thập phần xuất chúng ngũ quan, lại hoàn mỹ phối hợp tại nàng kia trương vàng nhạt khuôn mặt thượng, đôi mi thanh tú khinh nhãn liền chọc người triu mến, sóng mắt lưu chuyển lại là tràn đầy linh khí...

"Mỹ nữ người ai?"

"Sư huynh!"

Này thiếu nữ thò tay nắm Lý Trường Thọ cái mũi, nhẹ nhàng xoa nhẹ, "Người lại ngủ mơ hồ!"

"A, Linh Nga a, nháy mắt như thế nào đều dài hơn được lớn như vậy !"

Lý Trường Thọ đánh cái ha ha, thân hình dán mặt cỏ nhẹ nhàng đi ra ngoài, tại ba trường ở ngoài thẳng tắp địa đứng lên.

"Ta đều lên núi mười năm !"

Lam Linh Nga dậm chân một cái, khoe miệng thoáng cổ , nói không nên lời đáng yêu mê người.

Không chỉ là có trương mỹ nhân khuôn mặt, đến nay nàng dáng người cũng đã muốn hoàn toàn nảy nở, tiêm chân eo nhỏ thập phần cân xứng, thân thượng tiên váy cũng đem nàng kia dáng người trung đoạn kia mê người đường cong hoàn mỹ sản xuất lai, da thịt lừ dối sương ngạo tuyết, tóc đen mềm mại say lòng người.

Đương ——

Tiếng chuông từ vân giữa bay tới, Lam Linh Nga thúc giục nói: "Sư huynh mau cưỡi mây! Lại bắt quá đi thật sự bị muộn rồi !"

Lý Trường Thọ nhú mày nói: "Người không phải hội ngộ không ư?"

Lam Linh Nga ưỡn ngực ngẩng đầu, đúng lý hợp tình địa trở về câu: "Ta lại phi không mau!"

"Hành đi, " Lý Trường Thọ tựa hồ có chút bất quá tình nguyện, đưa tới nhất đóa mây trắng, đi trước nhảy đi lên;

Lam Linh Nga ánh mắt lộ ra một chút giao hoạt, kia hồng nhạt bộ giày tại trên cỏ nhẹ nhàng một chút, bay tới Lý Trường Thọ bên cạnh, nàng vừa muốn thò tay đi vân trụ sư huynh cánh tay, đã bị Lý Trường Thọ bắt đầu vết địa né đi qua.

Lý Trường Thọ phụng phịu đạo câu: "Ước pháp tam chương bất muốn quên."

"Biết rồi! Sư huynh người thật là! Quý hẹp hòi!"

Lam Linh Nga oán giận một tiếng, thở phì phì địa hướng tới một bên na nửa bước.

"Lúc này mới đối thoại, người trước bảo trì ba thước khoảng cách.

Người hiện tại chính là chúng ta Độ Tiên Môn nhân tài mới xuất hiện, mấy ngàn nam đệ tử chân thành Linh Nga tiên tử, sư huynh cũng không nghĩ bị bọn họ thi triển vu thuật nguyên rủa chí tử."

Lý Trường Thọ đuổi cái lại thất lung, hồi đầu mắt nhìn mao lư phương hướng, "Sư phụ hẳn là nhân gia một mực bé quan?"

"Ân, sư phụ tại tĩnh tâm bế quan, tùy thời có khả năng hội trùng kích thành tiên thiên kiếp! Nói không chừng chúng ta lần này đi ra ngoài trở về, sư phụ đã muốn là tiên người!"

Lam Linh Nga cười khẽ tiếng, mắt to trung mang theo một chút chờ mong, theo sau lại đối mình sư huynh phát hội lãng, khuôn mặt treo lên một chút ửng đỏ, nhấp hé miệng môi, nhỏ giọng nói:

"Vốn môn nội loại này tổ chức đệ tử ra ngoài thí luyện sự, sư huynh người một lần đều chưa tham gia quá, lần này năng lai... Là bởi vì... Lo lắng ta... U?"

Nhất chỉ bàn tay to đột nhiên xuất hiện tại nàng trước mặt, theo sau chính là Lý Trường Thọ kia trương 'Tê liệt' khuôn mặt, cùng với ngữ tốc nhẹ nhàng, đọc nhận rõ từng chữ rõ ràng liên hoàn trả lời:

"Không phải.

Xin cho ta cự tuyệt.

Người là nhất tốt cô nương.

Ta một mạch coi người là thân muội muội đối đãi."

"Hừ, ta cũng không nói cái gì! Phiền đã chết! Phớt lờ người !"

Lam Linh Nga cái trán treo đầy hắc tuyến, khoe miệng cô thành tiểu bánh bao, súp đầu cho mình sư huynh nhất cái tức giận khó khăn bình bóng lung, tiểu nắm tay toàn lại toàn.

Lý Trường Thọ bình yên cười, ngắm nhìn chân trời mây trắng, tính toán mình cùng sư muội tiến vào tập hợp địa thời gian cùng góc độ.

Bất quá tính toán cũng là bạch tính toán, có cái sắc sỡ loá mắt sư muội tại bên người, nghĩ rơi chậm lại tồn tại cảm...

Thật sự là càng ngày càng khó.

-----oO-----

Thứ bảy chương lịch lãm đại hội

Lý Trường Thọ mang theo Linh Nga rơi vào Bách Phàm Điện trước thời, nơi này đã muốn tụ tập mấy trăm đạo thân ảnh.

Từ xa nhìn lại, một vị vị thân đạo bào, váy dài trẻ tuổi nam nữ tại chỗ đó tại chuyện trò vui vẻ, hiếm thấy có gì dờ dờ ương ương diện mạo;

Chỗ đó nữ luyện khí sĩ số lượng cũng không so nam nhân ít, các nàng phần lớn khuôn mặt xinh đẹp, dáng người yếu điệu, có thể nói xuân lan thu cúc tất cả cái thiên thu, nhưng luôn luôn vài vị phá lệ xuất chúng, giống như hạc trong bầy gà, đúng như đầy sao cùng trăng sáng.

Liên tỳ như, Lý Trường Thọ bên cạnh Lam Linh Nga...

"Kia không phải Tiểu Quỳnh Phong Linh Nga ư? Thật sự là trở mã càng ngày càng đẹp, nghe nói tư chất cũng thập phần không sai, nhập môn mười năm đã muốn luyện khí bát giai, mắt thấy liền muốn nhảy vào hóa thân cảnh."

"Nghe nói đều có Thái Thượng trưởng lão có ý tưởng thu nàng nhập môn, ta đẳng chính là không có loại này phúc nguyên."

"Bên người nàng kia người là ai?"

"A, nàng sư huynh đi, Tiểu Quỳnh Phong tốt nhất tượng vốn sẽ không vài người, này người giống như không có xếp hạng môn nội trước ba trăm, không có gì ấn tượng."

"Ta nhớ được, giống như đạo số hiệu là Trường Thọ?"

"Này đạo số hiệu quả thật... Giản dị tự nhiên, thật là độc đáo."

"Chớ có sau lưng nghị luận đừng phong đệ tử! Điều quy củ điểm! Bị các vị môn nội trưởng bối nghe qua, còn đạo chúng ta phong như vậy không quy củ!"

Khe khẽ nói nhỏ tiếng rơi vào Lý Trường Thọ trong tai, hấn bừng tỉnh chưa thấy, bên miệng mang theo âm áp mỉm cười, cũng bất khắp nơi đánh giá, mang theo Lam Linh Nga đi trước điện nội báo danh, theo sau phải đi một chỗ không ai góc đợi chờ.

Tiếng chuông vang cái không ngừng, càng ngày càng nhiều trẻ tuổi luyện khí sĩ từ tất cả phong bay tới.

Hôm nay là Độ Tiên Môn mỗi năm năm tổ chức một lần đệ tử ra ngoài lịch lãm đại hội, ý tại nhượng các đệ tử ra ngoài kiến tăng trải, tăng tiến tu đạo cảm ngộ.

Loại này hoạt động, mỗi cái môn nội chính thức đệ tử đều khả tùy ý báo danh tham gia, mà lại có bao nhiêu đại mười hai cái mục đích địa có thể lựa chọn, chiếu cố đến bất đồng tu luyện giai đoạn đệ tử.

Độ Tiên Môn đại quy mô chiêu nạp đệ tử chu kỳ là hai trăm niên, cũng chính là dĩ hai trăm niên làm một đại;

Này nhất đại đệ tử trung, tu hành tiến độ nhanh nhất, nghe nói đã muốn đạt tới Phản Hư cảnh thứ sáu giai, đuổi theo rất nhiều tu hành ngàn năm nhưng tư chất bình thường môn nội 'Lão nhân'.

Luyện khí, hóa thân, Phản Hư, về đạo, này là thành tiên trước tứ đại cảnh giới, cũng quyết định thành tiên sau đó tự thân thực lực mạnh yếu, cùng với thành tiên sau tu luyện tiến cảnh, tiên đồ hạn mức cao nhất.

Tượng Lam Linh Nga loại này, nhập môn mười năm, còn là đã bái một vị môn nội không có gì danh khí, thậm chí thượng chưa thành tiên sư phụ, có thể tu hành đến luyện khí bát giai, tự nhiên khiến cho nhiều chú ý.

Sư huynh muội hai người cách ba thước đứng ở một chỗ cây âm hạ, không ít ánh mắt quét lại, này chút ánh mắt chủ nhân, phần lớn hội cảm thấy này đối sư huynh muội cảm tình không phải thật tốt.

Linh Nga chiết một đoạn liễu chi chồi, tại đầu ngón tay nhẹ nhàng quán quanh, vài lần muốn nói lại thôi.

Ước pháp tam chương điều thứ nhất: Ngoại nhân trước mặt bảo trì ba thước khoảng cách;

Ước pháp tam chương đệ nhị điều: Ở bên ngoài nếu không có gì sự không thể nói chuyện phiếm.

"Sư huynh người muốn đi đâu?"

"Người đoán."

"Lại không nói, điều hỏi người mấy ngày rồi, " Linh Nga khẽ hừ một tiếng, nhỏ giọng nói thầm đạo, "Dù sao người đi đâu ta cũng đi đâu nào, ta chính là muốn dán mắt khăn người."

Lý Trường Thọ bình tĩnh cười, môi hơi hơi mở ra, thanh âm trực tiếp chui vào Lam Linh Nga trong tai, dùng địa chính là truyền thanh phương pháp.

"Sự muội người hiện tại là cái có chút sở thành luyện khí sĩ rồi, muốn học hội độc lập đối mặt một ít khó khăn."

Lam Linh Nga nghĩa chính ngôn từ địa đạo câu: "Ta là phụng sự phụ mệnh nhìn chăm chăm người, đừng làm cho sư huynh người ra ngoài gặp rắc rối, bỏ chúng ta Tiểu Quỳnh Phong tên tuổi!"

Lý Trường Thọ mỉm cười, cũng bắt lại nói thêm cái gì.

Chung quá lực tiếng, từng đạo thân ảnh bay ra Bách Phàm Điện, tổng cộng sáu mươi đa vị luyện khí sĩ đứng ở không trung.

Bọn họ khuôn mặt khí chất khác nhau, có đã là tóc trắng xoá, đầy mặt nếp uôn, có nhìn lại còn là nhị bát phương hoa thiếu nữ bộ dáng, bất quá đại đa số người đều là dĩ thành thực ỗn trọng quan ngoại giao kỳ người.

Này sáu mươi ba vị môn nhân thoáng mở ra tự thân khí tức, Bách Phàm Điện trước nhất thời lặng ngắt như tờ, mà không trung bóng người, thân chu đều uẩn nhất sợi tiên quang.

Này là đến từ tất cả phong tiên nhân, phụ trách lần này ra ngoài lịch lãm hộ vệ nhiệm vụ.

Chợt nghe một tiếng hạc minh, nhất chỉ hồng đỉnh bạch hạc tự vân trung mà đến, nó thượng ngồi xếp bằng một vị gầy gò lão giả;

Như cẩn thận coi này vị lão giả, năng thấy hấn sau lưng ẩn ẩn có tường vân làm bạn, thân chu huyền phù hai đóa thanh liên, tự thân khí độ càng là không giống tầm thường, khí tức chút nào không có lộ ra ngoài, nhưng cấp người một loại bảo tượng trang nghiêm cảm giác.

Này là Độ Tiên Môn Phó môn chủ trọng vũ thượng nhân, nghe nói là một vị Thiên Tiên cấp cao thủ, Độ Tiên Môn tu vi trước thập tồn tại.

Trọng vũ thượng nhân đồng thời không có phát biểu gì thao thao bất tuyệt, mí mắt bán thùy, môi nhất trương, thanh âm ngay tại ngọn núi cao nhất các nơi quanh quần:

"Mà thôi đặng lần này ra ngoài, râu thời khắc ghi nhớ môn quy, vung ta Độ Tiên Môn uy danh, chớ làm hữu nhục môn phong sự.

Lần này ra ngoài lịch lãm, tổng cộng có nhất mười hai xứ sở tại, gần đây Đông Hải bên bờ có yêu ma làm hại mấy chỗ bộ tộc, mong rằng mà thôi đặng năng trừ ma vệ đạo, bảo vệ đồng tộc.

Cát trưởng lão, bắt đầu đi."

Nói xong, trọng vũ thượng nhân lái hạc mà đi, vẫn chưa đa lưu, chúng môn nhân đệ tử nhất tề hành lễ tương đưa.

Điện trước không trung lập một vị lão nhân hướng trước chấp tay lĩnh mệnh, theo sau liền cất cao giọng nói:

"Đi về phía trước Đông Hải bên bờ trăm yêu trừ ma giả, lai tối bên trái, tu vi không thua kém luyện khí lục giai! Đi về phía trước chỗ đó giả, dĩ trừ yêu số lượng luận thưởng."

Phía dưới này chút đệ tử nhất thời bắt đầu động tác , gần nửa số đệ tử đi điện trước bên trái, bên kia nhất thời trở nên có chút chật chội.

Này là mỗi lần lịch lãm đại hội lệ thường, mười hai chỗ lịch lãm sở, có một chỗ tất nhiên là khó khăn cùng nguy hiểm tương đối so với thấp, nhưng tưởng thưởng thập phần dày sở tại.

Lam Linh Nga quay đầu nhìn chăm chăm nhà mình sư huynh, phát hiện sư huynh hai chân quả nhiên không chút sút mẻ.

Sư huynh mục tiêu, quả nhiên không phải đi lao chỗ tốt...

"Sư muội người tu vi còn thấp, liền đi theo đại đa số đi thôi, " Lý Trường Thọ truyền thanh khuyên cầu, Lam Linh Nga khóe miệng nhẹ nhàng phiết hạ, cùng sư huynh đứng thẳng bất động.

Chợt nghe kia cát trưởng lão tiếp tục hô: "Đi về phía trước Trung Thần Châu đông nam biên giới trăm yêu trừ ma giả, lai phía bên phải đợi chờ, tu vi cần không thua kém luyện khí bát giai."

Lần này chỉ có mấy chục danh đệ tử hành động, nhưng bọn chúng đều là tu vi không sai, thuần một sắc hóa thân cảnh.

Liền loại này, tại cát trưởng lão không ngừng tiếng gọi âm ỉ trung, nhất vài tên đệ tử trước sau nhích người, tuyền hảo muốn đi nơi.

Cát trưởng lão sau sở hô lên lịch lãm nơi, đối tu vi thấp nhất yêu cầu cũng đang không ngừng dâng lên, đợi cát trưởng lão hét lên 'Thấp nhất cần hóa thân cảnh nhị giai' thời, Lam Linh Nga nhìn chăm chăm nhà mình sư huynh cặp kia con mắt sáng tràn đầy u oán...

Nàng chân thật tu vi chính là hóa thân nhị giai.

"Sư huynh, người đến cùng muốn đi chỗ nào."

Lý Trường Thọ vẫn như cũ là cười mà không nói.

Rất nhanh, giữa sân chưa động người chỉ còn hai mươi ba người, thượng chưa tuyên bố lịch lãm sờ, cũng còn sót lại hai nơi.

Này hai mươi ba người, trừ góc trung này đối sư huynh muội ở ngoài, gần như đều là tất cả phong 'Tiên chủng', này nhất đại đệ tử trung bị trọng điểm bồi dưỡng người, đệ tử đứng hàng thứ trung cũng đều tại hàng đầu.

Cát trưởng lão mắt nhìn Lam Linh Nga, theo sau liền hô:

"Đi về phía trước Đông Hải lân vân đảo lịch lãm giả nhập điện nội đợi chờ, tu vi cần không thua kém hóa thân cảnh cửu giai."

Còn lại hai mươi hơn người trung, có mười bảy người đồng thời nhích người, từng người thả ra tự thân khí tức, nhưng lại thuần một sắc đều là Phản Hư cảnh nhị tam giai!

Quanh mình truyền đến một tiếng tiếng tán thưởng, này mười bảy danh đệ tử nhanh chóng bay vào điện nội.

Lúc này, giữa sân còn chưa động chỉ có sáu người, mà chúng đệ tử ánh mắt, cũng nhanh chóng hội tụ ở tại nhất danh mặc lửa đỏ tiên váy, lưng nhất bả khoan nhận bảo kiếm thiếu nữ thân thượng.

Thiếu nữ lúc này nhắm mắt đứng yên, giống như di thể tiên, đúng như chín ngày linh tiên, giống như thân chu bay mấy cái chữ to ——

Người lạ chó tiến.

Nàng là Độ Tiên Môn đương đại đệ tử trung nổi tiếng cao nhất mấy người chi nhất, không chỉ có sinh quốc sắc thiên hương, chim sa cá lặn, khí chất xuất chúng, dáng người không rảnh, nó tu tiên tư chất càng là kinh người, lúc này trước thời hạn triển lộ xuất từ thân khí tức, đã là Phản Hư cảnh tứ giai.

Nàng nhập môn chỉ có sáu mươi dư niên, loại này tư chất nhượng nàng thâm được Độ Tiên Môn coi trọng, cũng sớm bái nhập Phá Thiên Phong chương môn nhất mạch.

'Hữu Cầm Huyền Nhã cũng phải đi bắc châu? Thật cũng không sai.'

Góc trung Lý Trường Thọ lộ ra nhàn nhạt mỉm cười, cùng như vậy một vị bị người chú ý 'Hấp con người khí' cùng nhau xuất hành, nhưng thật ra năng nhượng mình lại càng không bị người chú ý.

Một bên Lam Linh Nga chớp mũi nhẹ nhàng ngửi vài cái, nhất thời ngửi được bất đồng tâm thường hương vị.

Nàng ánh mắt tại sư huynh mỉm cười, cùng với tên kia thân cháy hồng tiên váy thiếu nữ thân đi lên hồi hoạt động...

Quả nhiên hữu tình huống!

Lại nghe người ta quần truyền đến một chút nghị luận tiếng:

"Huyền Nhã sư tỷ muốn đi Bắc Câu Lô Châu hái thuốc?"

"Huyền Nhã sư tỷ đi Bắc Câu Lô Châu, kia Nguyên Thanh sư huynh xem dạng cũng là muốn đi Bắc Câu Lô Châu."

"Này không phải tất nhiên sự ư? Không thấy Nguyên Thanh sư huynh một mạch chưa động, tự nhiên là đang đợi Huyền Nhã sư tỷ làm quyết định."

"Nói cẩn thận, thủ tâm, chớ có đắc tội này hai vị Phá Thiên Phong tu đạo kỳ tài."

Không trung, cát trường lão nhú mày nhìn Lý Trường Thọ cùng Lam Linh Nga này đối sư huynh muội, thoáng lắc đầu, tiếp tục cao giọng hô:

"Đi về phía trước Bắc Câu Lô Châu đông nam loạn chương bảo lâm đệ tử, nhập điện nội đợi chờ, chỗ đó thập phần hung hiểm, thường có đệ tử tổn thương, thấp nhất cần hóa thần cảnh cứu giai!"

Kia thân cháy hồng váy dài thiếu nữ mở hai mắt, cặp kia phượng nhãn có chút trong suốt; nàng mũi chân trên mặt đất nhẹ nhàng một chút, làn váy theo gió khinh bầy, giống như nhất đóa nở rộ Hỏa Linh hoa, mang theo đạo đạo ánh mắt bay vào trong điện.

Theo sát sau đó, là nhất danh thoát nhìn hào hoa phong nhã, tao nhã thanh niên luyện khí sĩ, triển lộ tự thân khí tức chính là Phản Hư cảnh ngũ giai;

Hắn kia ánh mắt thủy chung không rời phía trước kia lửa đỏ thân ảnh, tự nhiên chính là vị kia 'Nguyên Thanh sư huynh'.

Lý Trường Thọ cũng đồng thời cất bước mà đi, bởi vì Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Nguyên Thanh hấp dẫn toàn trường lực chú ý, lúc này hắn đồng thời không bị những người khác chú ý tới, điều này làm cho hắn cảm thấy thoải mái.

Mà hắn mới vừa đi hai bước, không tồn tại địa đánh cái ve mùa đông, một đôi tràn đầy u oán con người tại hắn thân chu như bóng với hình...

"Sư huynh, người đột nhiên muốn đi Bắc Câu Lô Châu làm cái gì?"

Lý Trường Thọ chỉ cảm thấy sau lưng gió lạnh từng trận, dừng lại cước bộ, quay đầu trầm giọng nói câu: "Tự nhiên là đi hái thuốc."

"Su huynh? Trong nhà thảo dược không đủ người dùng ư? Người..."

"Tiểu Quỳnh Phong Linh Nga."

Không trung đột nhiên truyền đến một tiếng la lên, chính là vị kia cát trưởng lão nhíu mày nhìn chăm chú vào này đối sư huynh muội, mở miệng hỏi: "Người hay không còn muốn tham dự lần này ra ngoài lịch lãm?"

"Tham dự."

Lam Linh Nga ngẩng đầu đáp tiếng, cảm nhận được quanh mình có đạo đạo ánh mắt gửi hướng mình, mặt cười có chút phiếm hồng.

Rõ ràng vừa rồi còn là u phong khóa nghìn dặm, hiện tại cũng đã là xuân ấm phùng hoa khai, biểu tình chuyển hoá có thể nói tương đương tự nhiên...

Lam Linh Nga vội nói: "Nhượng trưởng lão ngài lo lắng rồi, đệ tử tu vi còn thấp, mới vừa có chút cảm không chừng chú ý, hiện đã quyết định tùy các sư huynh sư tỷ đi Đông Hải bên bờ."

Cát trưởng lão gật gật đầu, lộ ra vài phần hiền lành mỉm cười, ôn tiếng nói: "Mau chút về trận đi, chớ có chậm trễ xuất phát hảo thời thần."

"Là."

Lam Linh Nga âm thầm nhẹ nhàng thở ra, quay đầu lại muốn tìm nhà mình sư huynh thời, phía trước cũng đã không còn rồi bóng người.

"Thật sự là, để làm chi không nên đi chỗ đó chủng nguy hiểm địa phương."

Nàng cổ cổ khoe miệng, nhỏ giọng oán giận, "Cũng không nói câu bảo trọng mà nói... Minh cẩn thận một chút, thối sư huynh!"

Xoay người thời, Lam Linh Nga đã muốn khôi phục bình thường biểu tình, đi hướng xa xa đám người, nghênh diện mà đến, liền là vài tên mặt mang mỉm cười tất cả phong mới tuần.

...

Điện nội, hơn mười đạo ánh mắt rơi vào góc trung Lý Trường Thọ thân thượng, phần lớn đều mang theo vài phần hồ nghi, cũng không biết người kia là ai.

Lý Trường Thọ yên lặng địa thả ra mình khí tức...

Hóa thân cửu giai, áp tuyền quá quan, đương đại đệ tử trung tiếp nước chuẩn.

-----oOo-----

Thứ tám chương rượu tiên nhân login 【vi minh chủ 'Thời gian vô tuyệt' thêm càng! 】

"Nguyên Thanh, Huyền Nhã, các người chính là này nhất đại đệ tử tu vi bài danh đệ nhị thứ sáu, như thế nào đều muốn vội vàng đi hái thuốc?"

Đều lâm phong lưu Nhận Nhi, tiểu linh phong vương kỳ, ân... Cũng là này một đời bài danh trước hai mươi lương tài, như thế nào đều vội vàng muốn đi loạn chương bảo lâm? Chúng ta môn nội đối trẻ tuổi đệ tử đã muốn nhỏ mọn như vậy ?

Bác Câu Lô Châu cũng không phải là gì thiện địa, trước hai lần đều chưa người đi kia...

Ân?"

Bách Phàm Điện góc, đây người tử khí chính là nữ tiên nhân sai lệch phía dưới, trùng mắt nhìn nhãn đứng ở bốn gã sắc sở loá mắt trẻ tuổi đệ tử phía sau Lý Trường Thọ, lại cúi đầu mắt nhìn trong tay trúc điều, ngẩng đầu nhìn xem Lý Trường Thọ, như thế lập lại hai lần, sắc mặt dần dần âm trầm .

"Tiểu Quỳnh Phong, Lý Trường Thọ.

Người gì tu vi? Mới vừa hóa thần cứu giai phải đi loạn chương bảo lâm để làm chi?

Đi đi đi! Đi Đông Hải đánh kia chút tôm yêu đi!"

Này nữ tiên nhân nói thẳng thẳng ngữ có thể nói ti không lưu tình chút nào mặt, nhưng nói được nhưng cũng là thập phần có lý, hiển nhiên là tại vi Lý Trường Thọ an nguy suy tính.

Nữ tiên nhân trên lưng treo một lớn một nhỏ hai chỉ rượu hồ, một thân cách ăn mặc cũng là thập phần đơn giản, quần dài, áo ngắn, một đầu thiên nâu trung tóc ngắn, tại tam nghìn tóc đen, tóc dài phiêu phiêu nữ luyện khí sĩ quần thể trung, coi như là hiếm thấy ngoại tộc.

Hình tượng hòa khí chất phương diện, cực kỳ giống môn nội bị trường kỳ áp bức lao động thể cho nên cam chịu tạ dịch đệ tử.

Hoàn hảo, nàng dùng mảnh vải trói chặt eo nhỏ nhắn, còn có kia mau bị nứt vỡ vải bó áo ngắn, cùng với thân thương thường thường toát ra một chút uy áp, năng nhượng người trực tiếp hiểu biết đến, này là một vị thực lực không kém nữ tiên nhân.

Người này đạo số hiệu Tử Cửu, Phá Thiên Phong môn nhân, thoát nhìn cũng liền hai mươi xuất đầu, kỳ thật đã là bát chín bách tuổi, thành tiên đã có lục hơn trăm niên, tại năng đồng kỳ nhập môn kia nhất đại đệ tử trung cũng là lựa tiên tồn tại, đến nay đã là năng một mình đảm đương một phía.

Đi về phía trước Bắc Câu Lô Châu loạn chương bảo lâm môn nội hộ vệ chỉ có nàng nhất người, cũng đủ có thể thấy nàng thực lực bất phàm.

Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ trang nghiêm, đối này vị đại danh鼎鼎 rượu tiên nhân chấp tay hành lễ, nói: "Tử sư thúc, đệ tử cần tìm kiếm mấy vị dược thảo, có một mặt chỉ có Bắc Câu Lô Châu mới có thể tìm được, lần này còn muốn làm phiền Tử sư thúc."

"Gì dược thảo?"

Nữ tiên nhân khloe miệng nhất phiết, kia trương kỳ thật thập phần xinh đẹp tuyệt trần khuôn mặt thượng mang theo một chút ghét bỏ, "Ta cùng sư phụ người cũng coi như có điểm tình cảm, cấp người cái này, cầm đi tìm Đạo Tàng các kỳ linh trường lão."

Nói trung, nữ tiên nhân tại mình tràn đầy rượu ô áo ngắn trung sờ soạng một quả ngọc phiến xuất lai, tùy tay ném cho Lý Trường Thọ.

"Đã nói tính ta nguyệt cung bên trong, đi lấy người muốn tìm dược thảo!"

Bắc Câu Lô Châu cũng là người này hóa thân cửu giai có thể đi ?

Người muốn chết thật tại kia, ta chính là cũng bị khẩu mười năm tiền thượng, người cái kia yêu khóc nhè sư phụ khẳng định còn có thể đã chạy tới tìm ta khóc sụt sùi...

Ách nha, ngẫm lại liền phiền đã chết!"

Một bên hai nam hai nàng lược cảm kinh ngạc, ánh mắt rơi vào kia miếng ngọc phiến thượng.

Môn nội trường lão thân phận ngọc bài, như thế đơn giản liền cho nhất danh hóa thân cửu giai không giống phong đệ tử?

"Sư thúc, " Lý Trường Thọ cười khổ tiếng, đang cầm ngọc phiến hướng trước hai bước, đem ngọc phiến đưa trả cho này vị nữ tiên nhân, "Như có tuyền, đệ tử cũng không nghĩ đi Bắc Câu Lô Châu mạo hiểm, nhưng lần này đúng là bất đắc dĩ."

Dựa theo môn quy, sư thúc cũng không có thể cự tuyệt đệ tử ra ngoài lịch lãm thỉnh cầu, còn thỉnh sư thúc thành toàn."

Tử Cửu thoáng nhíu mày, nhìn chăm chú vào trước mặt cúi đầu hành lễ cái này tiểu bối, hừ một tiếng, tùy tay đem ngọc phiến đoạt trở về.

"Thật sự là! Người đó, Nguyên Thanh, Huyền Nhã."

Thân cháy hồng tiên váy thiêu nữ cùng vị kia hào hoa phong nhã thanh niên luyện khí sĩ đồng thời chấp tay trả lời: "Đệ tử tại!"

Tửu Cửu tức giận địa đạo câu: "Các ngươi hai cái nếu có thừa lực liền hỗ trợ chiếu khán chiếu khán hần."

"Đệ tử lĩnh mệnh, " Hữu Cầm Huyền Nhã mặt không chút thay đổi đáp ứng câu.

"Sự thúc yên tâm chính là, " Nguyên Thanh đối Lý Trường Thọ gửi lai một chút thiện ý ánh mắt, khoe miệng mỉm cười cũng có chút ôn hòa, "Ta chắc chắn chiếu cố hảo Trường Thọ sự đệ."

Tửu Cửu nhìn không được một tay phù ngạch, đối Lý Trường Thọ chính là một trận phỉ nhổ: "Hần nhập môn so ngươi cùng Huyền Nhã đều sớm.

Thật sự là, Lý Trường Thọ ngươi làm như thế nào, tu luyện một trăm đa niên còn chưa tới Phán Hư cảnh... Quên đi.

Các ngươi Tiểu Quỳnh Phong cái kia kiện, ngươi năng đuổi kịp đại đa số đệ tử cũng coi như không sai ."

"Ách, " Nguyên Thanh mặt lộ vẻ xấu hổ, nhưng rất nhanh liền chấp tay thi lễ, "Thật có lỗi, Trường Thọ sư huynh chớ trách."

Lý Trường Thọ mỉm cười lắc đầu, đáy lòng cũng có chút cảm khái.

Mặt than nữ, đại ám nam, này đối thật cũng thập phân xứng...

Bất quá cùng mình không có gì quan hệ là được.

Lý Trường Thọ đột nhiên cảm giác được lưỡng đạo không nhiều lắm hảo ý ánh mắt, hần cũng không đi tìm tòi nghiên cứu gì, bình tĩnh địa đối Tửu Cửu đạo tiếng tạ ơn, lại xoay người đối Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Nguyên Thanh chấp tay hành lễ, rồi sau đó liền thối lui đến bốn người phía sau, lẳng lặng đứng thẳng.

Kia lưỡng đạo ánh mắt, tự nhiên là mặt khác hai người gửi tới.

—— thân thiên hoàng quần lưới lưu Nhận Nhi, một thân màu xanh đạo bào vương kỳ, đều là này nhất đại đệ tử trung bài danh dựa trước Phán Hư cảnh hảo thủ, hai khối tốt nhất mầm tiên.

Bọn họ vừa rồi ánh mắt mặc dù không có hảo ý, nhưng cũng không nhiều lắm ác ý, nhiều nhất cũng liền là có chút ghét bỏ thôi.

Lý Trường Thọ lẳng lẳng mà đứng, nghe bên ngoài không ngừng truyền đến tiếng xé gió, một đám tốp đệ tử tại các vị tiên nhân bảo vệ hạ lên không mà đi.

Hắn cũng chia xuất nhất sợi linh thức, kiểm tra rồi hạ mình thân thượng mấy kiện trữ vật cách dùng khí.

Này cũng không phải có am hiểu sửa sang lại thói quen, phải đan dược, pháp khí đẳng phân loại gửi; này mấy kiện pháp khí trung sở gửi vật, kỳ thật đều giống nhau như đúc, đan dược, pháp khí, linh thạch đẳng, đều chia đều thành tam phần.

Bên trái tay trên cổ tay tay hoàn là chủ trữ vật pháp khí, vì để ngừa vạn nhất, tại trên cổ điều trụ là dự bị trữ vật pháp khí, vì để ngừa vạn nhất vạn nhất, tại trên đùi cột lấy túi là dự bị thêm dự bị trữ vật pháp khí...

Ra ngoài lịch lãm, đa làm chuẩn bị tóm lại là đúng vậy, hơn nữa còn là muốn đi Bắc Câu Lô Châu cái loại này hiểm địa.

Lần này, Lý Trường Thọ cũng là đem mình đại bán của cái đều mang thượng.

Mặt khác non nửa, cho sư muội phòng thân.

...

Gần nửa ngày sau, nhất chỉ thật lớn hồ lô tại điện trước chậm rãi lên không.

Từ Cửu tiên nhân ôm cánh tay đứng ở hồ lô ngoài miệng phương, khí thế có chút bất phàm; mấy danh trẻ tuổi đệ tử tĩnh đứng yên ở hồ lô các nơi, đều là đứng vững vàng đương đương.

Đặng hồ lô bay ra đại trận, Từ Cửu tiên nhân hai tay cầu khởi pháp ấn, rượu hồ lô tản mát ra nhất từng đợt từng đợt màu xanh nhạt quang mang, ở ngoại vi bố trí một tầng lá mỏng, ngăn cách ngoại bộ tiếng gió.

Rồi sau đó ngón tay đối tây bắc phương hướng một chút, rượu hồ lô bắt đầu chậm rãi gia tốc.

"Đều thả lỏng điểm, đừng khẩn trương, xuất sơn môn không quy củ nhiều như vậy."

Từ Cửu ngáp một cái, tự mình tại hồ lô miệng chỗ ngồi xuống, hai điều chân nhỏ khoát lên hồ lô miệng hai bên, không hề hình tượng về phía sau nhất dựa, tùy tay cầm lấy mình bên hông rượu hồ lô, bên miệng đã muốn lộ ra thỏa mãn ý cười.

Chậm rãi nhấp nhất khẩu, Từ Cửu khuôn mặt nổi lên một chút đỏ ửng, đem tiếng rên rỉ hóa nhập trong gió, tất cả người đều tản mát ra một loại thỏa mãn mà lại thoải mái cảm giác, rồi sau đó quay đầu đánh giá mặt sau ngũ cái trẻ tuổi đệ tử.

Rời nàng xa nhất , chính là ngồi ở hồ lô sau quả nhiên Lý Trường Thọ.

Lý Trường Thọ cùng cái khác mấy người đều cách nhất đoạn ngắn khoảng cách, thân thể cũng một mạch bảo trì căng thẳng trạng thái, đồng thời không có như những người khác loại kia ngồi xuống tu hành, tay trái đầu ngón tay nhấn hai trương hoàng giấy phù lục.

Lưu Nhận Nhi cùng vương kỳ tại hồ lô trung bộ, giờ phút này cũng đều là lẳng lẳng điều tức.

Cách Tử Cửu gần nhất là Hữu Cầm Huyền Nhã, nàng liền sau lưng Tử Cửu một thước chỗ ngồi xuống, kia bả đại kiếm cũng ngang ở tại trước người.

Sau lưng Hữu Cầm Huyền Nhã, vị kia phong độ nhanh nhẹn Nguyên Thanh chính ôn vừa nói nói: "Sư muội, lần này ta nhất định trợ ngươi tìm được ghét hỏa minh tâm cây cỏ."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhưng thoáng nhíu hạ đầu mi, lạnh nhạt nói: "Nguyên Thanh sư huynh không cần cho ta lo lắng, này là ta tự thân tu hành sự, không cần người bên ngoài nhúng tay."

Nguyên Thanh chính là ôn hòa địa cười, "Nhiều người tóm lại đa một phần cơ hội."

Hữu Cầm Huyền Nhã vẫn chưa nói thêm cái gì, tiếp tục nhắm mắt ngồi xuống, thân chu có nhất từng đợt từng đợt ngọn lửa loại khí tức vờn quanh, mỹ không hề góc chết.

"Xuy, " Tử Cửu ở bên xem cũng là nhất lạc, đối Nguyên Thanh khiêu khiêu mi;

Nguyên Thanh làm cái bất đắc dĩ biểu tình, tiếp tục sau lưng Hữu Cầm Huyền Nhã ba thước ở ngoài ngồi xuống, khoe miệng tươi cười dần dần đậm đi.

'Chậc, lại là nhất tràng lá rụng hữu tình mà nước chảy vô ý trò hay a.'

Tử Cửu nhấp nhất khẩu tiên nương, ý do chưa hết, hiểu ra vô cùng, nhưng chỉ có thể lưu luyến địa đem hồ lô treo hồi bên hông.

Nàng dựa hồ lô miệng ven, ngửa đầu nhìn xanh thẳm dưới bầu trời vân thư vân cuộn, thoáng có chút xuất thần.

Như thế bay một trận, Tử Cửu lại nhịn không được đi tìm tòi bên hông hồ lô, nhưng động tác do dự hạ còn là dừng lại rồi, tại kia đạo câu: "Muốn bay đi Bắc Cầu Lô Châu còn muốn hai ngày tam đêm, các ngươi liền tính toán như vậy ngồi xuống?"

Cái kia vương kỳ, cấp sư thúc xướng cái điệu hát dân gian."

"Tử sư thúc..." Phía sau vương kỳ vội nói, "Ta làm sao xướng khúc (gấp) ?"

Tử Cửu nhất thời vẻ mặt ghét bỏ, "Vậy người nhóm ai hội? Trường Thọ, người hội bắt?"

Lý Trường Thọ sắc mặt ngưng trọng địa lắc đầu, ngược lại thi triển truyền thanh phương pháp, đối Tử Cửu nhắc nhở nói: "Su thức, sau phía trên vân trung tựa hồ có đạo nhân ảnh."

"Ân?"

Tử Cửu ngẩng đầu nhìn nhân, bất động thanh sắc địa đối Lý Trường Thọ truyền thanh trở về: "To như vậy ngũ bộ châu nơi, năng phi thiên độn địa luyện khí sĩ vô số kẻ, đừng ngạc nhiên, nơi này cách chúng ta Độ Tiên Môn lại không xa."

Lời tuy như thế, Tử Cửu còn là đem tiên thức tản ra, không bao lâu, hồ lô lớn ngự trống không tốc độ cũng bắt đầu vững vàng địa giảm bớt.

Lại chốc lát, hồ lô lớn huyền phù tại không trung bình yên bất động, Tử Cửu vẫn như cũ trùng xuống địa ngồi ở kia, cao giọng hô: "Không biết vân thượng này vị đạo hữu theo chúng ta lâu như vậy, có gì phải làm sao?"

Nhất thời, hồ lô thượng ngồi xuống bốn người lập tức mở hai mắt, mà một mạch quan sát phía sau Lý Trường Thọ, tay phải lùi về tay áo trung, ngón tay chế trụ mình trừ vật pháp khí.

Phía sau vân thượng, một đạo khôi ngô thân ảnh bay xuất lai, người này mặc khóa tử giáp, khuôn mặt thô cuồng, toàn thân khí tức ngưng thực rất nặng, trên lưng treo nhất chỉ thật lớn lưỡi búa to.

"Tiên nhân?"

Lý Trường Thọ cẩn thận cảm ứng, này người tựa hồ là chưa thành tiên bao lâu, đồng thời không có cấp mình bao nhiêu uy áp.

Cách trăm trượng, này khôi ngô hán tử đối Tử Cửu ôm quyền, cất cao giọng nói: "Ta là đông Thần Châu hồng lâm quốc điện trước thủ đem, đặc biệt lai hộ vệ lục công chúa điện hạ, như có mạo phạm chỗ, còn thỉnh tiên trưởng chớ trách!"

"Lục công chúa?"

Tử Cửu đầu nhất nghiêng, đánh giá mặt sau hai người nữ đệ tử;

Lý Trường Thọ ánh mắt cũng theo bản năng liền rơi vào khuôn mặt vi viên, hơi có chút khói lửa khí lưu Nhạn Nhi thân thượng, nhưng lưu Nhạn Nhi nhưng trực tiếp nhìn về phía một vị khác trẻ tuổi nữ đệ tử...

Chợt nghe Hữu Cầm Huyền Nhã dùng một loại cực kỳ lãnh đạm mồm miệng mở miệng nói:

"Trở về đi, không cần cho ta lo lắng."

Công chúa? Điện trước thủ đem?

Tại bọn họ muốn đi Bắc Câu Lô Châu thời điểm đột nhiên hiện thân?

Lý Trường Thọ chớp mũi nhẹ nhàng nhất tưng, nghĩ được... Nào đó chiêu thức hương vị.

-----oOo-----

Thứ chín chương thỉnh bảo trì hảo băng sơn phải có rụt rè!

"Điện hạ, mặt tướng là phong quốc chủ mệnh đến đây, như thế trở về... Thật sự là khó có thể phục mệnh!

Địch quốc gần đây rục rịch, quốc chủ lo lắng bọn họ hội đồng ngài âm thầm xuất thủ, điện hạ, còn thỉnh cho phép mặt tướng cùng người xuất hành, đợi ngài trở về Độ Tiên Môn sau, mặt tướng thì sẽ trở về."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng nhú mày, kia trương nguyên bản không có gì biểu tình xinh đẹp khuôn mặt thượng, lúc này cũng nhiều một chút bất đắc dĩ.

Nguyên Thanh mở miệng khuyên nhủ: "Huyền Nhã sư muội, chúng ta muốn đi Bắc Câu Lô Châu, nơi đó nơi nơi đều là hiểm địa, đa họ Vũ Văn tướng quân, cũng có thể nhiều người chiếu ứng."

Lý Trường Thọ đột nhiên mở miệng, lạnh nhạt nói: "Nguyên Thanh sư đệ trước đây liền nhận biết này vị tướng quân? Ta vừa rồi, vẫn chưa nghe này tướng quân tự báo họ danh."

"Ân, không sai, " Nguyên Thanh mắt nhìn Lý Trường Thọ, lại cười nói, "Ta cùng với Huyền Nhã sư muội cùng nhau lớn lên, cũng cùng nhau bái vào Độ Tiên Môn trung."

Này vị tướng quân tên là họ Vũ Văn lãng, là Huyền Nhã phụ vương cực kỳ tín nhiệm tướng lĩnh, ngày thường phụ trách thủ vệ tại Huyền Nhã phụ vương bên cạnh, lần này hấn chạy tới hộ vệ, hiển nhiên là tinh thể quả thật có chút hiểm trở."

Nguyên lai mặt than nữ cùng đại ám nam còn là thanh mai trúc mã...

Lý Trường Thọ cùng chấp tay, nói: "Là ta nhiều lời ."

"Lục công chúa điện hạ, " họ Vũ Văn lẳng nhú mày hô tiếng.

Hữu Cầm Huyền Nhã nhìn về phía ghé vào hồ lô ngoài miệng Tử Cừu, ánh mắt toát ra một chút thỉnh cầu.

"Không ý kiến sự, không ý kiến sự, " Tử Cừu tiên nhân ghé vào hồ lô bên miệng duyên khoát tay, tiếng nói cũng có chút lười nhác, "Nếu là người nhà hộ vệ vậy cùng nhau đi, nhất cái mới vừa thành tiên to con, trong tay ta cũng lật bắt khởi gì lẳng.

Cái này, to con, đi hồ lô mặt sau ngồi đi.

Hơi sau bắt muốn loạn ra tiếng, nhưng người đi theo kỳ thật cũng là không ổn, cũng may môn quy trung không có hạn chế nhập môn đệ tử ra ngoài không thể có nhà mình hộ vệ đi theo."

Kia họ Vũ Văn lẳng chấp tay nói: "Đa tạ tiên trưởng."

Nói xong, này to con lưng búa lớn phiêu hướng về phía hồ lô lớn phía sau, Tử Cừu ngón tay một chút, hồ lô lớn quanh mình tiên quang chậm rãi mở ra nhất điều khe hở.

Lý Trường Thọ thấy thế, bất động thanh sắc hướng tới bên đi rồi hai bước, lại từ bên nhiều đến hồ lô trước nhất phương, chấp tay hỏi câu: "Tử sư thúc, đệ tử có không sau lưng ngài ngồi?"

Tử Cừu một trận dở khóc dở cười, "Nhu thế nào, người đều hơn trăm tuổi còn sợ sinh?"

Lại đây ngồi đi, sư phụ người nói người là cẩn thận chặt chẽ tính tình, thật đúng là chưa nói sai."

"Lý sư huynh, mời ngồi nơi này, " Hữu Cầm Huyền Nhã chủ động khởi thân, hơi áy náy địa đối Lý Trường Thọ cười, chủ động về phía sau lui hai bước.

"Làm phiền, " Lý Trường Thọ gật gật đầu, cũng không để ý mặt sau kia lưỡng đạo dễ thấy sắc bén ánh mắt, bình tĩnh địa ngồi ở Hữu Cầm Huyền Nhã vừa rồi vị trí.

Này lưỡng đạo ánh mắt, vẫn như cũ là đến từ lưu Nhạn Nhi cùng vương kỳ, hiển nhiên là đối Lý Trường Thọ loại này 'Tính bài ngoại' có chút bất mãn, phải là cảm thấy mất bọn họ Độ Tiên Môn đệ tử phải có khí độ.

Lý Trường Thọ chọn lọc tự nhiên không nhìn.

Tử Cừu tiên nhân tiếp tục 'Ngự hồ lô phi thiên' hướng tới bắc phương tiến lên, lưu Nhạn Nhi cùng vương kỳ tựa hồ là vi trào phúng Lý Trường Thọ, còn cố ý đi tìm họ Vũ Văn lẳng bắt chuyện.

Nhưng mà, họ Vũ Văn lãng này khôi ngô đại hán chính là trầm mặc ít lời tính tình, ba người giữa hảo một trận giới tán gẫu, thiên mây độ bị tán gẫu chết;

Còn là Nguyên Thanh có chút nghe không nổi nữa, chủ động gia nhập nói chuyện phiếm, mới nương bầu không khí thông thuận .

Lý Trường Thọ chính là xem đều bất xem mặt sau, tay phải thủy chung co rút lại tại cổ tay áo, nhất từng đọt từng đọt linh thức tại mình thân chu tán .

Quyết định tự mình đi Bắc Câu Lô Châu đông nam trước, Lý Trường Thọ cũng từng thâm tư thực lực, đồng thời trước thời hạn tìm mình quen biết Bách Phạm Điện chấp sự hỏi thăm hiểu được rồi, lần này hộ tống môn nhân đệ tử đi qua lịch lãm tiên nhân, chính là trước vài lần phụ trách cái này phương hướng Tử Cữu tiên nhân.

Tử Cữu tu hành mặc dù thượng bất túc ngàn năm, nhưng thực lực không phải là nhỏ, cũng có một thân lợi hại thần thông, cũng có mấy kiện chương môn ban cho lợi hại pháp bảo, nghe nói tự thân tu vi cảnh giới càng là đã tiếp cận Thiên Tiên cảnh;

—— bình thường luyện khí sĩ thành tiên sau cảnh giới, theo thứ tự là Nguyên Tiên, Chân Tiên, Thiên Tiên, Kim Tiên, Đại La, Hồn Nguyên vô cực, này bị xưng là 'Thiên Tiên đạo' .

Là trọng yếu hơn là, Tử Cữu là số ít vài vị cùng mình sư phụ có soát lại cho đúng rồi bàn giao tình môn nội tiên nhân.

Lý Trường Thọ nguyên bản cảm thấy, đi về phía trước Bắc Câu Lô Châu lịch lãm giả vốn là là số ít, có này vị tiên nhân bảo vệ bên trái hữu, tổng so với chính mình một mình đi về phía trước Bắc Câu Lô Châu muốn an toàn rất nhiều.

Chỉ là chưa từng nghĩ, nửa đường thượng đột nhiên xuất hiện loại này trạng huống...

Dùng tầm mắt dư quang liếc mắt Nguyên Thanh cùng họ Vũ Văn lãng, Lý Trường Thọ đáy lòng âm thầm cân nhắc, chậm rãi nhắm lại hai mắt, hẳn chính là không lòng dạ nào tu đạo, một mạch bảo trì tại tùy thời xuất thủ thi triển phong độ trạng thái.

Hoàn hảo, cách Tử sư thúc gần chút, năng đa điểm cảm giác an toàn...

Ách?

"Hắc hắc hắc... Chỉ môn nhất cái miệng nhỏ, cách bên kia còn xa, làm không được sự, làm không được sự..."

Hồ lô ngoài miệng khóa tọa rượu tiên nhân phát ra một trận kỳ quái tiếng cười, ôm mình trang rượu hồ lô, lại trộm nhấp nhất miệng, khuôn mặt nhất thời trở nên ửng hồng, còn ý do chưa hết liếm liếm môi.

Lý Trường Thọ: ...

Quả nhiên, còn là tìm cái lý do rời khỏi đơn vị độc thân đi về phía trước đi.

Lão tử tại thượng.

...

Nửa ngày không nói chuyện.

Mặt trời ngả về tây hoàng hôn quá, đã là đầy sao đầy trời đầu.

Ngồi ở này thập hơn trượng dài hồ lô thượng, chung quanh bạn mờ mịt tiên quang, chớp mũi khứu nhàn nhạt rượu hương, Lý Trường Thọ đang cầm một quyển thẻ tre, tại kia lẳng lẳng địa đọc .

Cái khác mấy người đã muốn nhập định tu hành, bao gồm ngồi ở mặt sau cùng cái kia họ Vũ Văn lẳng.

Tửu Cửu hai mắt nửa mở, nằm nghiêng tại hồ lô lớn ngay trước, mặc cho gió thổi mình có chút tao loạn tóc ngắn, bộ dáng quả thật cùng thông thường tiên tử voi huỳnh di, cũng có thể nói là cá tính mười phần.

Lý Trường Thọ lẳng lẳng thường thức thư từ trung sở ghi lại đạo thuật, suy diễn đạo thuật như thế nào vận chuyên; nhưng hần thân chu linh thức vẫn như cũ không có thu hồi, liên tục giám sát phụ cận mười trượng phạm vi.

Bởi vì trước từng có cố ý tính cảnh giác huấn luyện, này đối hần mà nói cũng cũng không phải gì đó gánh nặng.

Nhất chỉ rượu hồ lô đột nhiên xuất hiện tại tầm mắt trước, Lý Trường Thọ sắc mặt ngưng trọng địa lắc đầu, đạo câu: "Đa tạ sư thúc, đệ tử không tốt uống rượu."

"Không thú vị, " Tửu Cửu lật mắt trợn trắng, từ hồ lô miệng 'Nút lọ' thượng nhảy lên, ngồi ở hồ lô bên miệng duyên, nhẹ nhàng lắc lư toàn thân tối làm sạch khu vực —— cặp kia mảnh khảnh chân nhỏ.

Đánh cái rượu cách, Tửu Cửu như là lơ đãng hỏi câu: "Trường Thọ, sư phụ ngươi... Mau thành tiên đi."

"Độ kiếp phải ngay tại tam năm năm giữa rồi, " Lý Trường Thọ đem thư từ đặt ở trên đùi, nhìn chăm chú vào trước mắt này vị Tửu sư thúc.

Tửu Cửu kỳ thật là mình nhập môn sau, trăm năm trung đi qua Tiểu Quỳnh Phong số lượng bất đa mấy người.

"Ai, " Tửu Cửu thờ dài, cố ý dùng một bộ THU địa mồm miệng, đưa lưng về phía Lý Trường Thọ giáo dục nói:

"Năm đó chúng ta mấy cái tương giao không sai, đáng tiếc sư phụ ngươi, vốn tư chất cũng là không sai, nhưng bị một lần thương tổn sau bị thương đạo cơ, đến bây giờ đều không thể bổ toàn bộ.

Trường Thọ a, kỳ thật không nên nhìn sư phụ ngươi còn chưa thành tiên, hấn đối chúng ta Độ Tiên Môn đạo pháp lý giải đều là không thua bất luận ngàn năm tiên ..."

"Sư thúc nói làm sao thoại, " Lý Trường Thọ lộ ra một chút tươi cười, hai mắt cũng thoáng mị, chính là cực nhỏ tại sư phụ cùng sư muội ở ngoài người trước mặt lộ ra loại này biểu tình.

Lý Trường Thọ nói: "Sư phụ ta một mạch khuynh tấn sở hữu dạy ta cùng với sư muội, đối chúng ta mà nói, sư phụ liền là cha mẹ một loại."

"Nói, ngươi tu vi như thế nào làm, nhiều như vậy niên mới hóa thân cửu giai, Phản Hư đều ngộ không ra ư?"

Tửu Cửu quay đầu trừng mắt nhìn nhãn Lý Trường Thọ, "Bản sư thúc mới nhập môn thời điểm liền nghe người ta nói, các người Tiểu Quỳnh Phong phá hủy số phận, như vậy xem ra thật đúng là không sai được.

Tay cầm lại đây, bản sư thúc cho ngươi xem xem tư chất... Ta nhớ cho ngươi nhập môn thời tư chất rất không sai ư không phải? Cũng, nhưng đừng thật là bị người cái kia hồ đồ sư phụ cấp làm hồ đồ !"

Lý Trường Thọ nhất thời chau mày, tuy rằng trước mắt cái này Tửu sư thúc là hảo ý, nhưng...

Này nếu như bị tiếp xúc thân thể tra xét, đối phương càng là Chân Tiên cảnh cao thủ, mình cách dùng bí quyết che dấu tu vi, xác định vững chắc muốn bại lộ!

Tửu Cửu đã muốn hướng tới hấn vươn tản ra rượu hương tay phải, Lý Trường Thọ theo bản năng liền về phía sau na hạ môn, cười mỉa nói: "Sư thúc, nam nữ thụ thụ bất thân, này chỉ sợ có chút không ổn."

"Nam nữ thụ thụ bất thân? Lời này ai nói? Nghe đều chưa từng nghe qua!"

Tửu Cửu nhất thời vẻ mặt ghét bỏ, "Ta bồi luyện khí sĩ theo đũa là vô câu vô thức, tiêu dao hậu thế giữa, thế tục kia chút lộn xộn lễ pháp, quản kia làm gì!

Mau, bắt tay vươn lại!

Ngươi chó không phải là tu hành xuất gì sai lầm? Ta nhớ cho ngươi tư chất không phải rất tốt ư?"

"Su thúc, này bất quá thỏa đáng... Đệ tử mấy năm trước đột nhiên có cùng nữ tử dụng sẽ cả người run rẩy chứng bệnh!"

Lý Trường Thọ nháy mắt đứng lên, cước bộ chuyển động, thân hình mang xuất lưỡng đạo tàn ảnh, động tác viên chuyển như ý, trực tiếp xuất hiện ở tại Hữu Cầm Huyền Nhã phía sau, đầy mặt cười khổ địa nhìn Tử Cửu.

Tử Cửu nháy mắt mấy cái, đột nhiên như là phát hiện điểm gì.

Vừa rồi người này chuyển hoá thân hình bộ pháp...

"Du long tham vân bước? Có thể thôi tiểu tử, khó như vậy học bộ pháp đều học xong?" Tử Cửu biểu tình nhất thời có chút cổ quái, "Su phụ ngươi nói ngươi chỉ đối độn pháp cảm thấy hứng thú, ngươi phải sẽ không này một trăm đa niên... Toàn bộ làm này chút !"

"Đệ tử một mạch cố gắng tu hành, chưa bao giờ từng có nửa phần trễ... Ân?"

Này mềm nhẹ xúc cảm.

Lý Trường Thọ cúi đầu nhìn chính nhẹ nhàng trạc tại mình bắp đùi nội chếch kia chỉ xanh nhạt tiêm chỉ, cái trán nháy mắt treo vài đạo hắc tuyến.

Theo tiêm chỉ nhìn lại, là nhất khúc bóng loáng trắng nõn cánh tay ngọc, giống như dương chi bạch ngọc tinh điều tế mài mà thành, lại hướng về phía trước, còn lại là lửa đỏ đai an toàn, áo, cùng với kia trương chính thoáng nghiêng , mang theo một chút tò mò xinh đẹp khuôn mặt.

Hữu Cầm Huyền Nhã!

'Mấy năm trước đột nhiên có cùng nữ tử dụng vào sẽ cả người run rẩy chứng bệnh!'

Lý Trường Thọ khoe miệng điên cuồng co rúm, nhưng cơ hồ chỉ là nháy mắt liền có quyết đoán.

Này cũng là cái ngoan độc người, lúc này chút nào không để ý mình ngoại tại hình tượng, cả người mà bắt đầu run rẩy , cắn răng không chế được mình cả người cơ thể bắt đầu vận vẹo, mặt lộ vẻ thống khổ, hai mắt hướng về phía trước mãnh liệt lật, miệng nổi lên bọt mép...

Con mẹ nó...

Hữu Cầm Huyền Nhã ngươi không phải băng sơn ư ngươi!

Hồn đạm!

-----oOo-----

Đệ thập chương Huyền Nhã bồi lễ

"Mới đạ có mạo phạm, mong rằng sư huynh bao dung."

Ngồi ở hồ lô lớn ngay trước, Lý Trường Thọ khuôn mặt trầm tĩnh, nhìn trước mặt chính chấp tay cúi đầu Hữu Cầm Huyền Nhã, đáy lòng tuy rằng rất muốn phỉ nhổ, nhưng cũng chỉ có thể nói hai câu vô sự.

Lý Trường Thọ cảm giác được, rơi vào mình thân thượng trong ánh mắt, nhưng thật ra không còn rồi trước cái loại này ghét bỏ, bất mãn, ngược lại là...

Trần ngập đồng tình cùng đáng thương.

"Trường Thọ, " Tửu Cửu tiên nhân khụ tiếng, lời nói thẳm thía địa đạo câu: "Người này cần phải là tâm ma, có lẽ là nguyên nhân cùng sư phụ người hàng năm phong bế ở trong núi tu hành hạ xuống."

"Trường Thọ sư huynh, " Nguyên Thanh từ một bên nhẹ nhàng lại đây, cầm một lọ đan dược, thấp giọng nói: "Đây là thanh tâm ngưng thần đan dược, có lẽ đối sư huynh chúng bệnh có sở giúp ích."

"Đạ tạ, tâm lĩnh."

Lý Trường Thọ hơi xấu hổ cười, Nguyên Thanh lập tức hiểu được gì, thuận thực địa sai mở đề tài.

Thừa dịp cơ hội này, Lý Trường Thọ cũng quan sát hạ mấy người phản ứng.

Họ Vũ Văn lãng toàn bộ hành trình đồng thời không có chú ý trận này tiểu trò khôi hài, ngồi ở kia im lặng địa nhắm mắt ngồi xuống, thập phần trầm ổn.

Lưu Nhạ Nhi gửi hướng mình ánh mắt thì đạ vài phần đồng tình, vương kỳ càng là dùng một loại tràn đầy cảm khái nhãn thần nhìn chăm chú vào mình.

Đại khái là đang nói:

Cái này sư huynh (sư đệ) tu hành tư chất phổ thông, còn hạ xuống loại này tâm ma, sau này nghĩ tìm cái đạo lẽ đều là xa xỉ, tu đạo cuộc sống làm sao gian nan.

—— kết đạo lữ tu hành loại sự tình này, tại Độ Tiên Môn trung còn là tương đối thông thường .

Nguyên Thanh hàn huyên vài câu sau liền lui về hồ lô mặt sau, kia vương kỳ chủ động lại đây bắt chuyện hai câu.

Lý Trường Thọ toàn bộ hành trình chỉ là mỉm cười ứng đối, vẫn chưa nói thêm cái gì.

Cảm giác trừ bỏ Nguyên Thanh ở ngoài, này chút một lòng một dạ tu đạo đồng đại đệ tử, 'Tuổi tác mặc dù cao', nhưng tâm tư chính là thật bất ngờ đơn thuần...

Với, này vài vị đều là đồng đại đệ tử trung 'Mũi nhọn sinh', tuyệt đại bộ phận thời gian đều hoa ở tại tu hành thượng, người tế kết giao vốn là bất đa.

Trận này tiểu phong ba, rất nhanh liền cáo một đoạn lạc.

Không bao lâu, hồ lô thượng lại im lặng , mọi người tiếp tục ngồi xuống tu hành, Lý Trường Thọ lại nâng lên kia quyển sách giản, mùi ngon địa đọc , tâm tình hoàn toàn không có bị ảnh hưởng.

Tửu Cửu tiên nhân ôm cánh tay ngồi xếp bằng tại trước nhất phương, giờ phút này cũng lâm vào suy tư; nàng tại tự hỏi nên như thế nào trợ giúp Lý Trường Thọ đi ra tâm ma, quay về vui sướng tu đạo cuộc sống.

'Chẳng lẽ, muốn dùng nữ tử mị lực? Lấy độc trị độc?'

Rượu tiên nhân cúi đầu mắt nhìn mình toàn tâm toàn ý ngược, theo sau chính là một trận hắc hắc cười quái dị...

Đột nhiên cấp mình gia tăng rồi nhất cái đặt ra, Lý Trường Thọ cũng đồng thời không như thế nào để ý;

Tuy rằng này chỉ là vì tránh thoát bị Tửu sư thúc tra xét tu vi cùng tư chất tạm thích ứng kế, nhưng kế tiếp này một đường, mình thời khắc đều sẽ chú ý cái này chi tiết.

Liên tục cảnh giác, đối Lý Trường Thọ mà nói đảo cũng không phải gì việc khó.

"Trường Thọ sư huynh, " phía sau đột nhiên truyền đến kêu gọi, Lý Trường Thọ quay đầu mắt nhìn, chính nhìn thấy Hữu Cầm Huyền Nhã kia tràn đầy xin lỗi khuôn mặt.

Lý Trường Thọ tuy rằng rất muốn lúc này nói một câu —— 【thỉnh bảo trì hảo nhất cái bằng sơn mỹ nhân phải có rứt rề cùng kiêu ngạo】, nhưng chung quy chỉ có thể lộ ra một chút mỉm cười, xoa tay ý bảo nàng không cần nhiều lời, quay đầu tiếp tục bồng cuộn phẩm đọc.

Hữu Cầm Huyền Nhã nhấp hé miệng môi, trong ánh mắt xin lỗi thủy chung chưa lui.

Mà Lý Trường Thọ linh thức nhạy cảm địa bắt đến, phía sau chính nhắm mắt Nguyên Thanh thoáng nhú hạ mi...

...

Hai ngày sau.

Hoang vắng, tiên môn san sát đông thẳng Thần Châu dần dần địa bị ném ở sau người.

Dọc theo đường đi, này khối hồ lớn phi hành tại vân vụ bên trong, ngày đêm không ngừng, cuối cùng chạy tới đông thẳng Thần Châu tây bắc biên giới.

Lý Trường Thọ một đường cũng không từng tu hành, lực chú ý bảo trì tại mình thân chu một tác vuông giữa, tầm mắt bên cạnh cũng thường xuyên năng bắt đến tại chân trời chợt lóe mà qua ngự mình không ảnh.

Hoàn hảo, bọn họ này một đường cũng không gặp được gì trở ngại.

Từ Cửu đuổi cái lại thất lung, hồ lớn bắt đầu chậm rãi giảm tốc độ, hướng tới phía dưới núi non trùng điệp sa sút đi.

Này vị rượu tiên nhân ngáp một cái, đối mặt sau mấy người hô câu: "Đều đã khởi tinh thần, lập tức liền muốn vào nhập bộ châu biên giới phạm vi .

Các ngươi mấy cái đều nghe hảo !

Bắc Câu Lô Châu bắt là cái gì thiện địa, lần này các ngươi đến đây cũng là vi lịch lãm, bắt muốn liền mạng tranh đoạt gì bảo vật linh dược.

Kế tiếp ta trước mang bọn ngươi đi Bắc Câu Lô Châu một chỗ nhập khẩu, nhớ kỹ nơi này, về sau muốn mình lai Bắc Câu Lô Châu, cũng, nhưng đừng ngốc hồ hồ địa nơi nơi xông loạn."

Năm tên đệ tử đồng thời đứng lên, đối Từ Cửu chấp tay hành lễ, cùng kêu lên nói: "Tuân sư thúc dạy bảo."

"Ân, " Từ Cửu vừa ý địa gật gật đầu.

Lưu Nhận Nhi nhỏ giọng vấn: "Sư thúc... Bắc Câu Lô Châu không phải tứ đại bộ châu ư? Vì cái gì còn có nhập khẩu này nhất nói đi? Chẳng lẽ là nơi này chương khí hành thành thiên nhiên đại trận ư?"

Tửu Cửu khước miệng nhất phiết, lạnh nhạt nói: "Ai biết vì sao? Cấp nàng giải thích giải thích."

Phía sau Nguyên Thanh cười nói: "Bắc Câu Lô Châu chướng khí, đối với Phản Hư cảnh, đã muốn năng kết thành nội chu thiên luyện khí sĩ mà nói, cũng không khó chống đỡ."

Nơi này phiền toái nhất, còn là chướng khí đề cao xuất độc trùng độc thảo, cùng với tùy ý thường lui tới hung thú độc thú, thập phần khó khăn ứng đối."

"Đáp phi sở vấn!"

Tửu Cửu lật cái xem thường, đối Nguyên Thanh mắng: "Nàng vẫn là vì cái gì có nhập khẩu, ngươi đáp đây là cái gì đồ chơi?"

Nguyên Thanh xấu hổ địa cười, cũng chỉ có thể cứng chấp tay.

Họ Vũ Văn lắng trầm giọng nói: "Nguyên nhân Yêu tộc."

"Không sai, chính là bởi vì Yêu tộc, to con tướng quân cũng rất có kiến thức thôi."

Tửu Cửu cúi đầu mắt nhìn, không chế được hồ lô lớn hướng tới quần sơn trung một chỗ sơn cốc rơi đi, nghiêm mặt nói:

"Nhân tộc khí vận hội tụ tại Nam Thiệm Bộ Châu, Bắc Câu Lô Châu là lưu đày Vu tộc nơi;

Nguyên nhân thượng cổ thời, vì chống đỡ sắp đập lạc thiên, vài vị Thánh Nhân lão gia xuất thủ đem chỗ đó một đầu Tiên Thiên đại huyền quy tứ chỉ chân cấp chặt rồi, làm thành trụ trời.

Huyền quy tâm trung phần uất, buồn bực mà chết, nó khổng lồ thân thể, cuộn cuộn pháp lực, hóa thành Bắc Câu Lô Châu này kinh niên không tiêu tan chướng khí, các ngươi hướng tây bắc phương hướng xem, kia cũng không phải là gì vũ vân."

Mấy người đồng thời nhìn ra xa tây bắc, lúc này bọn họ đã muốn mau hàng đến sơn trung, vừa mới năng nhìn đến chân trời kia cuộn cuộn bụi màu đen vân vụ.

Vô biên vô hạn, cuộn cuộn khôn cùng.

Tửu Cửu tiếp tục nói:

"Chướng khí đề cao rất nhiều độc trùng độc thảo, nhượng phổ thông sinh linh không dám tới gần, tiến tới cũng thành phần đông kỳ hoa dị quả sinh sản sinh lợi nơi, bên trong có các loại các dạng hung thú độc thú, liền là Thiên Tiên đến rồi cũng không dám quá mức xâm nhập."

Vu Yêu đại chiến sau , Vu tộc tàn chúng bị lưu đày đến chỗ đó, bọn họ đi Bắc Câu Lô Châu cực bắc chỗ, nơi đó băng thiên tuyết địa, trùng thú ít, miễn cưỡng có thể sinh tồn, nhưng nghe nói đã muốn là nhanh tại diệt tộc bên cạnh rồi, quả thật rất thảm.

Mà kia chút đối Vu tộc có mang hận ý Yêu tộc, còn có bị chúng ta Nhân tộc luyện khí sĩ cưỡng chế di dời Yêu tộc, liền đều hướng tới Bắc Câu Lô Châu biên cảnh hội tụ.

Dần dà, này từ đông sang tây lan tràn hơn mười ngàn dặm chật hẹp khu vực, thành Yêu tộc cực kỳ trọng yếu cư trú nơi."

Giới thiệu đến nơi đây, Tử Cửu nhìn nhìn mấy cái đệ tử biểu tình, phát hiện... Trừ bỏ Lý Trường Thọ ở ngoài, đều hoặc nhiều hoặc ít bắt đầu có chút khẩn trương.

Hiệu quả không sai, lại thêm bả kính.

Tử Cửu chà chà cười, trầm giọng nói: "Các người xem chung quanh này trùng trùng núi cao, trong đó có không biết bao nhiêu đại yêu lão yêu, có chút thực lực còn dị thường khủng bố, chuyên môn thích ăn Nhân tộc luyện khí sĩ σ ~ "

Mấy người nhất thời càng cảnh giác, Lý Trường Thọ còn lại là bình tĩnh địa gật gật đầu, theo sau tiếp tục nhìn ra xa phía dưới.

Tử Cửu biết vậy nên không thú vị, chỉ vào hồ lô phía dưới, mặt không chút thay đổi địa tiếp tục nói:

"Phía dưới cái này thôn trấn, chính là chúng ta Nhân tộc cao thủ mạnh mẽ mở mà ra, tiến vào Bắc Câu Lô Châu cửa ra vào chi nhất, này mấy ngàn năm nghe nói cùng Yêu tộc bên kia cũng là tại ngưng chiến, không biết khi nào thì lại hội đả khởi lai.

Đội lát nữa vào thôn trấn, ta mang bọn người đi mua chút tị chướng phù, giải độc đan.

Môn nội mặc dù cũng có này chút, nhưng bất biết là ai định ra phá quy củ, còn muốn mang bọn người lai thể hội thể hội tu sĩ cuộc sống, giáo các người dễ vật hoán vật.

Nhớ kỹ, này thôn trấn trên không không thể xông loạn, chỗ đó có mấy vị cao thủ tọa trấn, sẽ đối cường giả thủy chung có nhất khối kính sợ chi tâm, chúng ta từ đông nam biên cái kia triền núi hạ xuống, chạy một đoạn sơn đạo đi qua."

Ngũ vị đệ tử chấp tay lĩnh mệnh, đem Tử Cửu tiên nhân này chút báo cho ghi tạc tâm trung.

Này chỗ thành trấn tổng thể là tại một chỗ sơn cốc trung, sơn cốc hai bên vách núi đen vách đá bị tạc ra một chỗ chỗ hang, cũng tu có rất nhiều sạn đạo cùng mộc lâu.

Sơn cốc trung đồng đầy các loại kiến trúc, từ xa nhìn lại thập phần hỗn độn;

Nơi này có khí phái sáng sủa đèn, nguy nga đứng vững bảo tháp, nhưng càng nhiều còn là chút mộc lâu thỏ lâu, tổng thể không hề quy hoạch, chỉ có một ít miễn cưỡng năng thông hành chật hẹp phổ hạng.

Đương nhiên, luyện khí sĩ phần lớn đều là tại giữa không trung phi , cũng không cần đi đường.

Năng nhìn ra, đi về phía trước Bắc Câu Lô Châu tu sĩ kỳ thật cũng không tính ít, chỗ đó người đến người đi, rất nhiều mộc lâu thỏ phòng mái nhà đều luyện khí sĩ bày quán, năng tìm được phần đông Bắc Câu Lô Châu sản xuất dược thảo cùng bảo tài.

Này chút dược thảo cùng bảo tài, phần lớn đều cùng 'Độc' chữ dính dáng.

Từ Cửu quen thuộc, thúc giục xuất nhất đóa mây trắng, mang theo ngũ cái đệ tử cùng họ Vũ Văn lẳng tại thành trấn nội vòng vo nửa vòng, tại mấy cái quầy hàng thượng tả hữu so đúng, mới nhượng bọn họ mấy cái cầm xuất linh thạch, mua hạ một ít đồ đẹp giá rẻ đan dược phù lục.

Ân? Người này như thế nào bất động?

Từ Cửu mắt nhìn một mạch chấp tay sau lưng đứng sau lưng tự mình Lý Trường Thọ, đáy lòng thờ dài, tùy tay đem nhất chỉ hà bao sụy quá mình đầu vai, đập đến Lý Trường Thọ trong lòng.

Loại này hà bao là đơn giản nhất trữ vật pháp bảo, một loại đều là dùng để tồn trữ cố định số định mức linh thạch.

Từ Cửu phi nhỏ câu: "Chỉ biết sư phụ ngươi không nhiều lắm đồ vật cấp ngươi, cũng làm không hiểu hấn không nên thủ cái kia tiêu phong đầu để làm chi..."

Giải độc đan cùng tị chương phù là phải muốn chuẩn bị , nhanh đi mua, một đại nam nhân đừng ma ma chút chút!"

"Ách, " Lý Trường Thọ sợ run hạ, ngẩng đầu nhìn mình trước mặt này vị không mừng cách ăn mặc sư thúc, lộ ra vài phần ôn hòa mỉm cười.

Loại này mỉm cười, cũng chỉ có tại sư phụ cùng sư muội trước mặt mới có thể hiển lộ.

Hấn vừa định giải thích một câu, mình bả vật sở hữu đều trước thời hạn chuẩn bị tốt rồi, nhưng thoại còn chưa nói lối ra, một bên lại có nhất chỉ bàn tay mềm đưa tới, trong tay nắm nhất loa hoàng giấy phù, hai chỉ béo bụng bình sứ.

Là cái kia lưng đại kiếm, thân cháy hồng váy dài thiếu nữ.

Hữu Cầm Huyền Nhã chính quay đầu nhìn về phía nơi khác, dùng hết lượng bình tĩnh địa mồm miệng nói:

"Xem như cấp sư huynh bồi lễ, trước..."

Nói trung, nàng ngón tay khinh đan, dùng một cỗ xảo kính, đem đan dược cùng phù lục trực tiếp đưa đến Lý Trường Thọ trong tay, theo sau liền xoay người ra về vô sự địa đi đến một bên quây hàng.

Lý Trường Thọ lược cảm thú vị, đối nàng bóng lưng cùng chấp tay, vẫn chưa nói thêm cái gì.

Này băng sơn, tuyệt đối hữu danh vô thực.

-----oO-----

Đệ thập nhất chương rời khỏi đơn vị một thân khinh

Tự này chỗ thành trấn xuất phát hướng bắc, lại có ba trăm lý chính là Bắc Câu Lô Châu chướng khí biên giới, mà tối biên giới khu vực, chính là Đệ Tiên Môn năm tên đệ tử việc này lịch lãm nơi ——

Loạn chướng bảo lâm.

Chướng khí ngoài kia chút trụ núi hoang, cùng chướng khí bao trùm nơi liên miên màu đen cây cối hình thành tiên minh đối lập, cũng hoạch hạ nhất điều rõ ràng biên giới.

Cách chướng khí lâm biên giới càng ngày càng gần, Tử Cửu hồn nhiên thay đổi nhất cái người, ánh mắt tràn ngập cảnh giới, tiên thức giám sát phạm vi mấy trăm dặm gió thổi cỏ lay.

Nàng mang theo mọi người tầng trời thấp bay vút thời, hao phí tiên lực làm nhất đóa mây trắng, đem kia chỉ hồ lô lớn hóa thành ba thước dài ngắn lưng ở sau người, hồ lô khẩu dày thiên màu lam quang mang, tùy thời chuẩn bị tể đi ra ngoài phun người...

Cuối cùng, đến chướng khí lâm bên cạnh, Tử Cửu hạ xuống mây trắng, xoay người, đầy mặt nghiêm túc địa nhìn năm tên đệ tử.

"Án quy củ, lần này lịch lãm thời dài vi hai mươi nhật.

Từ các người tiến vào loạn chướng bảo lâm bắt đầu tính, như hai mươi nhật trước các người liền tự hành rời khỏi lai, vậy tính lần này lịch lãm thất bại, đi trở về muốn chịu môn nội trách phạt."

Tửu Cửu trừng mắt nhìn, mồm miệng đột nhiên trở nên nhẹ nhàng rất nhiều:

"Kỳ thật cũng liền khẩu nguyệt cung các loại, không ảnh hưởng toàn cục, gặp được nguy hiểm dĩ bảo mệnh vi thượng, cảm thấy cố hết sức liền lập tức rời khỏi lai, đều đừng cậy mạnh.

Ta sẽ tại chỗ đó chờ các ngươi, nếu này đây ma luyện đệ tử vi mục đích lịch lãm, tự nhiên không có khả năng cùng sau lưng các ngươi, cũng tuyệt đối không thể làm các ngươi bên người hộ vệ.

Cái này to con cũng lưu lại, tại chỗ đó đợi chờ đi."

Họ Vũ Văn lẳng chắp tay chờ lệnh: "Mặt tướng phụng mệnh đến đây hộ vệ lục công chúa điện hạ, còn thỉnh tiên trưởng sự chấp thuận..."

Tửu Cửu lạnh nhạt nói: "Ngươi là nghĩ mình lưu lại này, còn là nghĩ bị ta bó tại này?"

"Họ Vũ Văn tướng quân còn thỉnh bên ngoài đợi chờ, hết thấy cần vâng theo Tửu sư thúc an bài, " Hữu Cẩm Huyền Nhã ở bên mở miệng, tự thân cũng lộ ra một loại nhàn nhạt uy nghiêm, hiển nhiên là từ nhỏ đến lớn không ít ra lệnh.

"Mặt tướng lĩnh mệnh!"

Họ Vũ Văn lẳng trầm giọng nói câu, rồi sau đó nhíu mày mắt nhìn Nguyên Thanh.

Nguyên Thanh lập tức cất cao giọng nói: "Họ Vũ Văn tướng quân không cần lo lắng, ta liền là hợp lại thượng tính mệnh, cũng sẽ hộ hảo Huyền Nhã sư muội."

Hữu Cẩm Huyền Nhã đối này không hề hồi ứng, duy trì 'Mặt ngoài băng sơn' hằng ngày biểu tình.

Ngược lại là, một mạch sau lưng Tửu Cửu đứng Lý Trường Thọ, ánh mắt tại Nguyên Thanh cùng họ Vũ Văn lẳng thân thượng lưu vòng vo một trận.

'Quả nhiên còn là cảm thấy này hai người có điểm miêu ngậy.'

Tửu Cửu thanh thanh giọng hát, tiếp tục nói: "Ta cho các ngươi hai cái lời khuyên.

Thứ nhất, ở bên trong muốn cho nhau giúp trì, nhớ kỹ các ngươi là đồng môn, tận lực tránh cho một mình hành động, Nguyên Thanh, Huyền Nhã, hai người các ngươi tu vi so với cao, nếu có dư lực liền chiêu khán hạ những người khác."

Nguyên Thanh cười nói: "Sư thúc yên tâm."

Hữu Cẩm Huyền Nhã cũng nói: "Đệ tử lĩnh mệnh."

Tử Cửu tiên nhân tiếp tục nói: "Thứ hai, liền là bất muốn quá nghiêm khắc cơ duyên, cũng bất muốn liều mạng đi tìm dược thảo.

Trần quý linh dược bên cạnh nơi nơi sẽ có hung thú bảo vệ, này chút hung thú một đám đều không ngu ngốc, các người chính là chúng nó tốt nhất thuốc bổ."

Nói đến này, Tử Cửu đột nhiên xuất thủ, tay trái nhanh như ảo ảnh, tại Hữu Cầm Huyền Nhã khuôn mặt thượng nhẹ nhàng nhất niết, "Nhất là người loại này tế phẩm non thịt cực phẩm!"

"Sự thúc còn thỉnh tự trọng, " Hữu Cầm Huyền Nhã nhíu mày đạo câu, Tử Cửu tại kia một trận hắc hắc cười quái dị.

"Oa, hảo hoạt, thật hâm mộ người loại này thiên sinh lệ chất, bản sự thúc lại không được rồi, này làn da làm khô cần , cũng không có người ở phía sau đi theo mỗi ngày hô ta Tử Cửu sự muội, Tử Cửu sự muội ~ "

Tiểu ngữ tiếng trung, Tử Cửu lại vào trong ngực lấy ra ngũ khối nguyệt nha trạng ngọc thạch, ném tới năm người trong tay.

"Nhạ, này là cầu viên dùng truyền tin ngọc, gặp được phiến toái liền trực tiếp bóp nát, bản sự thúc có thể cảm ứng được, vọt vào đi cứu viện.

Sử dụng truyền tin ngọc, liền đại biểu các người mình buông tha lần này lịch lãm, trở về cũng liền khẩu khẩu nguyệt cung, không có gì đại sự.

Đi thôi đi thôi, đều cẩn thận một chút!

Cũng,nhưng đừng chết thật ở bên trong!"

Năm tên đệ tử thu hồi truyền tin ngọc, từng người đối này vị rượng tiên nhân chấp tay hành lễ, rồi sau đó vì mình thiếp thượng tị chướng phù, do Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Nguyên Thanh xung phong, đi hướng chướng khí lâm.

Lý Trường Thọ lạc hậu nửa bước, bởi vì hấn...

Đầu tiên là tại đạo bào thượng thiếp trương tị chướng phù, lại động tác nhanh nhẹn địa liêu khởi trường bào vật áo, tại bắp đùi nội chếch thiếp nhất trương, thuận tiện đem đệ tam trương tị chướng phù dán tại nội y sau cánh.

Như vậy liền khả vạn vô nhất thất, không sợ tị chướng phù vô cơ bóc ra, sau đó cách vài ngày đổi mới một lần là có thể .

Tiếng gió nổi lên, bên cạnh có chỉ chân răng phi đập lại đây.

Lý Trường Thọ nhìn như hồn độn hướng trước bước ra hai bước, nhưng đem đánh úp lại phi chân thoải mái tránh thoát.

Tửu Cửu hồn hên địa mắng: "Còn không mau vào! Nhớ được lấy chồng theo sát điếm! Ngươi cái hóa thân cửu giai!"

Ngươi để ý như vậy, còn chưa tới này phá địa phương để làm chi!"

"Sự thúc bảo trọng, " Lý Trường Thọ quay đầu cùng chấp tay, môi hơi chút mấp máy, đối Tửu Cửu truyền thanh nói câu gì.

Rồi sau đó hần bước nhanh theo đi lên, điều ở tại đội ngũ cuối cùng phương.

Chướng khí đánh úp lại, phía trước bốn người thân thượng tị chướng phù tản mát ra nhàn nhạt ánh sáng, từng người tạo ra một đạo hơi hột trong suốt lá mỏng, dán tại mấy người thân thượng.

Lý Trường Thọ bên này liền lợi hại rồi, tất cả người bị thiếp ba tầng lá mỏng, hô hấp đều bắt đầu có điếm lao lực.

Nhưng dùng sức hấp vào không khí, phá lệ tươi mát.

Vương kỳ thanh thanh giọng hát, cất cao giọng nói: "Hơi sau Trường Thọ sư huynh theo ta đi đi, ta kỳ thật cũng là lai bên này thử thời vận, đồng thời không có gì không nên tìm được dược thảo, liền không cần phải đi quấy rầy Nguyên Thanh sư đệ bọn họ ."

"Thiện, " Lý Trường Thọ cho vương kỳ nhất cái hiểu ý mỉm cười, cái sau đối Lý Trường Thọ cũng nhú mày, này hai người nhưng thật ra có điếm ăn ý.

Đại khái, đây là cùng là bóng đèn giác ngộ.

...

Tại Bắc Câu Lô Châu hành động, chưa thành tiên giả đều muốn tận lực tránh cho ngự không phi hành, cách mặt đất ba trượng chỗ chướng khí quá mức nồng đậm, mà lại là nhiều độc trùng, hung cầm thường xuyên hoạt động khu vực, ngược lại là mặt đất càng an toàn chút.

Lúc này bọn họ dưới chân con đường chỉ có nhất điều, bên đường cũng lộ vẻ chút giống như đốt trời hắc mộc, phần lớn chỉ có nhánh cây mà không có lá cây, nhưng bắt đầu khởi động một loại khác loại sinh mệnh lực.

Năm người tại trên đường hành tẩu , linh thức hết sức khuếch tán đi ra ngoài, ngẫu nhiên liền năng nhìn thấy nhất hai chỉ ả náu từ một nơi bí mật gần đó, lạnh lùng nhìn chăm chú vào bọn họ này chút xâm nhập giả độc thú.

Không có thiên lý, nguy cơ tứ phía.

Loạn chương bảo lâm thừa thái mấy loại bảo dược, hơn mười loại độc dược, nhưng nguyên nhân là nguy hiểm so với thấp biên giới khu vực, chỗ đó dược liệu đã bị Yêu tộc, Nhân tộc luyện khí sĩ lấy bầy bầy bát bát, mấy người bọn họ muốn tìm tìm được mình muốn được, kỳ thật rất khó khăn.

Huống chi Lý Trường Thọ muốn tìm kia chu độc thảo, vốn là bắt tại loạn chương bảo trong rừng, mà là tại càng sâu khu vực.

Hành tẩu trung, Lý Trường Thọ cầm xuất nhất trương lớn bằng bàn tay tiểu nhân da dê bản đồ, nhìn mặt trên mình họa mấy chỗ dấu hiệu, cũng xác định mình kế tiếp phải chạy phương hướng nào.

Đầu tiên, muốn tìm cái thích hợp lý do thoát đội;

Là tối trọng yếu, là nhượng lúc này chính trộm đi theo không trung Tử sư thúc, bắt sẽ ra tay ngăn trở hẳn rời khỏi...

Đi rồi đại khái nửa canh giờ, phía trước cây cối càng phát ra âm u, một cỗ hư thối mùi tại trong không khí tràn ngập, thành quần kết đội độc trùng ong ong kêu loạn, ần náu từ một nơi bí mật gần đó tùy thời mà động sẵn thực giả, bắt đầu dán mắt khăn này ngũ cái tiên sống sinh linh.

Nổi lơ lửng bạch cốt đầm lầy, đẹp đẽ nhưng đoạt mệnh hoa quả, chiếm cứ tại cao trên cây, phát ra một tiếng tiếng khặc cười ma chu...

Độ Tiên Môn mấy người thật cũng tính kẻ tài cao gan cũng lớn, bọn họ càng chạy càng nhanh, đã đuổi dần thích ứng loại này hoàn cảnh.

Lý Trường Thọ theo sát tại bốn người phía sau, lúc này cách mình phải muốn điều chỉnh phương hướng lễ điếm còn xa, thật cũng bất cấp lập tức thoát đội.

Chợt nghe một tiếng tràn đầy áp lực thú rống, trong rừng độc trùng vù vù tiếng đột nhiên tăng nhiều, một cỗ hung sát khí tại phía trước đánh úp lại!

Hữu Độc thú nhịn không được, sẽ đối bọn họ nhất đi ra tay !

Đội ngũ trước nhất phương Hữu Cẩm Huyền Nhã lập tức nâng tay, ngăn cản mấy người tiến tới, trên lưng đại kiếm bắt đầu nhẹ nhàng run mình;

Nguyên Thanh tay phải nhẹ nhàng vung, nhất bả màu xanh kiếm tiên nhất thời nắm, tất cả người triển lộ ra một cỗ bức người phong duệ.

Mà trước mặt mặt bốn người bị tả phía trước trong rừng cấp chạy toán loạn bóng đen hấp dẫn lực chú ý, Lý Trường Thọ nhưng đem ánh mắt rơi vào phía bên phải, dưới chân bước ra một bước, đứng ở vương kỳ phía sau, thấp giọng nói:

"Cẩn thận bên phải."

Cơ hồ là Lý Trường Thọ lời nói vừa, tả phía trước trong rừng đột nhiên thoát ra một đạo trượng dài bóng đen!

Này là một đầu lạc sinh hai cánh hắc da con báo, chân trước lóng lánh mặc lục sắc mỏng manh hào quang, nhất lộ diện liền không nói hai lời, hung ác địa đánh về phía bốn người!

"Nghịch súc muốn chết!"

Nguyên Thanh khẽ quát một tiếng, thân hình giống như một cỗ gió mát tự Hữu Cầm Huyền Nhã bên cạnh lao ra, trong tay ba thước thanh phong xông ra bát tắc thanh mang, dưới chân bộ pháp mang xuất đạo đạo tàn ảnh!

Kiểm quang lòe ra nhất cái kéo dài " chữ, kia hắc báo vừa mới nâng trảo, một cỗ luồng máu đen đã muốn hướng tới không trung bu rần!

Trực tiếp thân thủ dị chỗ!

Chính lúc này, phía bên phải trong rừng đột nhiên thoát ra hai đạo bóng đen, trực tiếp đánh về phía lưu Nhuận Nhi cùng Hữu Cầm Huyền Nhã...

"Để cho ta tới!"

Vương kỳ hét lớn một tiếng, vọt tới lưu Nhuận Nhi trước người, hai tay đã muốn bị ngọn lửa bao bọc, đối này hai đầu con báo xa xa nhún áp.

Nhưng ánh lửa còn chưa bùng nổ, một đạo lửa đỏ thân ảnh đã ở bên hiện lên, kia bả thượng chưa ra khỏi vỏ đại kiếm bị bám nặng nề địa tiếng xé gió, hai đầu vọt tới trước con báo đồng thời bị đại kiếm quét trung, giống như bao cát loại bị đánh bay đi ra ngoài.

Chỉ là một kiếm quét ngang, cũng không đến tiếp sau truy kích, nhưng này hai đầu hắc báo bị đánh bay đến giữa không trung, trong cơ thể trào ra hai đóa lửa đỏ hoa sen, thân hình bị trực tiếp tạc toái, hải cốt máu đen lại bị kia diễm lệ ngọn lửa hoàn toàn nuốt hết!

Nháy mắt công phu, hai đầu hắc báo cận bã đều không dư thừa...

Vương kỳ cười mỉa tiếng, tản mắt trong tay thuật pháp, thành thành thật thật thối lui đến một bên.

Lý Trường Thọ nhưng thật ra trước mắt sáng ngời.

'Chín liên rời hỏa kinh, cái này Hữu Cầm Huyền Nhã thế nhưng tu thành ?'

Tam đầu hắc báo bị giấy lát chém giết, kia chút từ một nơi bí mật gần đó rình này năm người ánh mắt nhất thời giảm bớt đại bán;

Năm người khôi phục trận hình, tiếp tục hướng trước chạy đi, Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Nguyên Thanh bắt đầu thi triển đơn giản bộ pháp, mặt sau ba người cũng là thoải mái đuổi kịp.

Thẳng đến, phía trước xuất hiện phân nhánh khẩu, năm người ă ý địa ngừng lại.

Hữu Cầm Huyền Nhã xoay người nói: "Su huynh, su tử, ta muốn đi cái này phương hướng tìm ghét hỏa minh tâm cây cỏ, môn nội từng có ghi lại, tại cái này phương hướng phát hiện quá loại này linh dược.

Các vị còn thỉnh đa khá bảo trọng, không được quá mức xâm nhập."

Lưu Nhận Nhi cũng nói xuất nàng muốn tìm dược thảo, muốn từ khác một cái phương hướng tiến tới;

Lập tức mấy người bắt đầu 'Phân tổ', Nguyên Thanh tự nhiên là muốn cùng Hữu Cầm Huyền Nhã cùng nhau, hẳn vốn là tới đương giúp đỡ cộng thêm hộ hoa sứ giả .

Vương kỳ là tới kiến từng trải, thuận thế quyết định giúp lưu Nhận Nhi tìm dược thảo.

Theo sau, bốn người ánh mắt rơi vào Lý Trường Thọ thân thượng.

"Ta đi đường này, muốn tạm thời cùng các vị ra đi, " Lý Trường Thọ chỉ vào bất đồng ở bốn người phương hướng, mấy người đồng thời nhú hạ mi.

Hữu Cầm Huyền Nhã vấn: "Trường Thọ sư huynh muốn tìm tìm loại nào dược thảo?"

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Việc này không tốt nói, bất quá các vị không cần lo lắng, đa khá bảo trọng."

Nguyên Thanh khuyên nhủ: "Trường Thọ sư huynh không bằng cùng Nhận Nhi sư tử một đường..."

Nguyên Thanh còn chưa nói xong, Lý Trường Thọ cũng đã là cất bước bước trên mình sở tuyền đường đi, dưới chân vận khởi đơn giản bộ pháp, y quyết phiêu phiêu, tóc dài bất vũ, nhanh chóng biến mất ở tại phía trước trong rừng góc chỗ.

"Thật sự là, hảo tâm trở thành lòng lang dạ thú."

Lưu Nhuận Nhi có chút bất mãn địa nói thẳm câu, Nguyên Thanh cùng vương kỳ cũng thoáng lắ đầu, đại khái là cảm thấy Lý Trường Thọ lúc này bất quá là ngại ở thể diện, có chút mạnh hơn.

Ngược lại là Hữu Cầm Huyền Nhã như có chút suy nghĩ trạng, xoay người đi hướng mình sở tuyến đường đi, lưng đại kiếm bóng lưng càng hiển nhỏ bé và yếu ớt.

-----oO-----

Đệ thập nhị chương giấu đầu lòi đuôi

"Cái này Lý Trường Thọ, tùy liền đi theo một đôi không được ư, như thế nào còn chia làm ba đường!"

Loạn chương bảo lâm trên không vân vụ trung, ngôi xếp bằng tại nhất đóa mây xám thượng Tửu Cửu tức giận đến không ngừng phát đầu gối, quả thật nghĩ cảm lấy rượu hồ lô buồn nhất khẩu, hoà dịu đáy lòng này phần sâu.

Lần này lịch lãm đại hội, không nghĩ tới lai Bắc Câu Lô Châu đệ tử nhiều như vậy, có bốn còn đều là môn nội bảo bối tiên chủng, không thể ra gì sai lầm...

Hiện tại này ngũ cái người, hết lần này tới lần khác lại 'Gan lớn' bình phân ba đường, Tửu Cửu cũng là bội cảm áp lực.

Một đám đều là...

Mới sinh ghé con không sợ hổ, thiếu niên bất thức 'Thi' tư vị!

Bất quá ngẫm lại mình năm đó còn là tiểu đệ tử thời, lòng dạ chẳng phải cũng theo chân bọn họ một loại cao ư?

Tửu Cửu hí mắt cười cười, tùy tay cầm xuất rượu hồ lô, vệt ra nắp bình, nhưng nàng thoáng do dự, lại lần nữa tắc trở về.

"Quên đi, lại ngao hai mươi ngày."

Bởi vì chương khí ảnh hưởng, Tửu Cửu Chân Tiên cảnh tiên thức cũng vô pháp tra xét quá xa.

Hảo ở trong này chỉ là Bắc Câu Lô Châu bên ngoài, độc thú thực lực không cao, cũng rất ít sẽ có người tộc luyện khí sĩ hoặc là Yêu tộc hoạt động. ——... sau tiên vào chỗ đó, tất cả đều sẽ đi càng sâu chỗ.

Nghĩ nghĩ, Tử Cửu quay đầu nhìn phía sau mây xám thượng đứng họ Vũ Văn lẳng, vốn định nhượng hẳn đi đi theo Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Nguyên Thanh, như vậy mình cũng có thể giảm bớt rất nhiều áp lực, nhưng thoạt đến bên miệng, Tử Cửu nhẹ nhàng trát hạ nhãn...

'Tử sư thúc, lai lịch không rõ giả thủy chung có chút khả nghi, không thể dễ tin.'

Đáy lòng lại vang lên mình phi đoán Lý Trường Thọ thời, Lý Trường Thọ cấp mình truyền âm những lời này; tuy rằng Tử Cửu có chút không cho là đúng, dù sao phía sau cái này to con theo nàng kỳ thật bất kham một kích.

Nhưng không biết như thế nào, Tử Cửu thật đúng là liền do dự hạ.

'Quên đi, lúc này này ngũ cái tiểu tử kia còn chạy bắt xuất ta tiên thức tra xét phạm vi, tạm thời cũng không cần quá sốt ruột.'

Lái này đóa mây xám tiếp tục hướng trước, Tử Cửu không quên quay đầu đạo câu: "To con, theo sát ta."

"Thượng tiên yên tâm, " họ Vũ Văn lẳng chấp tay đạo câu, vẫn duy trì ba trượng khoảng cách, cưỡi mây đi theo Tử Cửu phía sau.

Năm người tuyền tam điều bất đồng lối rẽ, càng chạy tự nhiên cách xa nhau càng xa.

Tử Cửu nghĩ trước nghĩ sau, lựa chọn tạm thời đi theo vương kỳ cùng lưu Nhận Nhi phía sau, đối với Nguyên Thanh cùng Hữu Cầm Huyền Nhã nàng còn là càng yên tâm một ít.

Về phần Lý Trường Thọ...

Tử Cửu tuy rằng có chút lo lắng, nhưng tổng không có khả năng bày đặt hai người tổ bất cùng, trực tiếp bảo hắn nhất cái độc hành hiệp, như vậy không khỏi bất công thiên quá rõ ràng điểm.

Nàng chuẩn bị tam tổ thay phiên theo đuôi, càng lắm thì theo đuôi bảo hộ thời dài đều đều phân tán!

Án lịch lãm đại hội quy củ, môn nội tiên nhân chỉ là đem đệ tử đưa tới mục đích địa, nhượng đệ tử đi vào đi lịch lãm, không cần đa quản gì.

Chính cái gọi là sinh tử có mệnh, Phú Quý tại thiên, tại hiểm cảnh trung năng nhượng đệ tử mau học cấp tốc dài, cũng liền muốn gánh vác chiết tổn hại đệ tử phong hiểm.

Tại Tử Cửu tiên thức tra xét trung, Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Nguyên Thanh tại mau tốc đi về phía trước bọn họ muốn đi khu vực; cái kia sinh trưởng có 'Ghét hỏa minh tâm cây cỏ' thủy đàm, cũng coi như loạn chướng bảo trong rừng tương đối an toàn khu vực.

Này hai người mặc dù không thể ngự không, nhưng lúc này đi tới tốc độ cũng coi như không chậm, hai người toàn bộ hành trình cũng không có gì trao đổi, một trước một sau phi nước đại, ngẫu nhiên gặp được độc thú đánh lén cũng là thoải mái giải quyết.

'Quả nhiên còn là Phá Thiên Phong đệ tử để cho người bớt lo a.'

Mà Tử Cửu cúi đầu có thể nhìn đến vương kỳ cùng lưu Nhuận Nhi trạng huống, này hai người vừa đi vừa tán gẫu, lẫn nhau tựa hồ có như vậy nhất bỏ bỏ hảo cảm; tuy rằng bọn họ hai cái thường xuyên gặp được độc thú độc trùng tập kích, nhưng cũng đều là thông dong ứng đối, hai người thực lực còn là rất không sai .

'Tuy rằng cũng không nhiều lắm sự phát sinh, nhưng không hiểu chính là có điểm khó chịu.'

Tử Cửu khoe miệng nhất phiết, nghĩ quan sát quan sát Lý Trường Thọ trạng huống, tiên thức na chuyên...

Tiêu thất!

Nhanh như vậy đã bị độc thú phân thân ! Còn là bị gì hung thú nhất khẩu nuốt!

Tử Cửu chau mày, vội vàng tăng lớn tiên thức điều tra độ mạnh yếu.

Không đúng, là có gì che chắn tiên thức thủ đoạn, năng cảm giác được người này khí tức ngay tại bắc phương, mà lại tại bay nhanh di động bên trong, vọt tới trước tốc độ... So Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Nguyên Thanh bên kia phải nhanh xuất gàn gấp đôi!

'Người nha nhất cái hóa thân cửu giai ngự không bay nhanh, còn hướng loạn chướng bảo lâm ở chỗ sâu trong hướng, vội vàng đi tìm chết a!'

Tử Cửu ngửa đầu không tiếng động rít gào, vốn là mau bị nứt vỡ áo gai một trận loạn lác lác.

Nàng mắt nhìn đang ở kia nghiên cứu một gốc cây độc hoa vương kỳ cùng lưu Nhuận Nhi, tay trái hướng trước một chút, cười mây nhanh chóng truy hướng về phía Lý Trường Thọ phương hướng.

Bả người kia trào trở về, trực tiếp đưa cho vương kỳ trông giữ!

Nhưng một lát sau, Tử Cửu vọt tới Lý Trường Thọ trên không, bảo trì cùng Lý Trường Thọ đồng tốc tiến tới, cúi đầu nhìn ra ngoài một hồi, đầu mi nhưng càng nhăn càng sâu.

Người này...

Tựa hồ là dùng ẩn tung phù che chắn tự thân khí tức, như vậy nhưng thật ra năng sợ bị khoảng cách xa hơn một chút hung thú phát hiện;

Mà lại, Lý Trường Thọ chạy đi thời vẫn chưa mạo hiểm ngự không, mà là dùng kia bộ có chút cao minh du long tham vân bước, dưới chân thậm chí sinh ra đạo đạo tàn ảnh, đem hóa thân cửu giai tu vi phát huy đến cực hạn.

Không đúng, người này trên lưng treo kia chỉ dược đỉnh...

Tử Cửu ngửi khứu chớp mũi, nghe thấy được một tia cổ quái hương vị, cúi đầu suy tư một trận, lập tức mặt lộ vẻ giật mình.

Dĩ nhiên là xích dương độc long nước miếng? !

Xích dương độc long sinh ở Bắc Hải, hi thực yêu thú độc thú cùng phổ thông sinh linh, nhưng nguyên nhân quá mức tàn bạo, khắp nơi giết chóc, tổn hại vốn là bắt đa Long tộc khí vận, mấy vạn năm trước mới vừa bị Long tộc bốn phía rửa sạch.

Loại này xích dương độc long nước miếng cũng không phải hiếm thấy bảo vật, nhưng cũng tính giá trị xa xỉ, không biết Lý Trường Thọ người này từ đâu nào làm đến rồi nhất khối...

Có thứ này treo tại bên cạnh, tầm thường độc vật đương thật không dám tới gần, cũng trách không được Lý Trường Thọ dám như thế không kiêng nể gì địa vọt tới trước.

Tử Cửu đầu mi nhẹ nhàng nhíu nhíu, nói thềm nói: "Người này làm rất nhiều chuẩn bị thôi, xem ra quả thật là có bức thiết muốn tìm dược thảo, hẳn nghĩ tìm cái gì?"

Sau lưng truyền đến họ Vũ Văn lẳng kia thô cuồng tiếng nói: "Tiên trưởng không bằng đi xuống hỏi một chút."

"Không cần rồi, như một mặt tại tiên môn bảo hộ hạ tu hành, thành tiên cũng chỉ là phế vật điểm tâm, " Tử Cửu duỗi cái lại thất lưng, ngắm nhãn phía sau họ Vũ Văn lẳng, "Đi thôi, chúng ta lại đi xem nhà người điện hạ, khả mặc ở sau lưng nói ta cái này làm sư thúc bất công."

Họ Vũ Văn lẳng lập tức gật đầu đáp ứng tiếng, bộ dáng có chút vội vàng, thật cũng phù hợp một trung tâm hộ vệ phải có phản ứng.

Chỉ là, tại Tử Cữu xoay người bay về phía xa xa thò, họ Vũ Văn lẳng chân biên bay ra nhất chỉ màu đen bọ cánh cứng, chui vào dưới chân mây xám trung.

Loại này động tác quá mức nhỏ bé, mà lại là thừa dịp Tử Cữu dùng tiên thức điều tra cái khác bốn gã đệ tử trạng huống khoảng cách, nhiều là Tử Cữu tu vi cao hơn họ Vũ Văn lẳng rất nhiều, cũng vẫn chưa phát hiện này người mờ ám...

Đội này hai người phi sau khi đi, kia bọ cánh cứng tiếp tục tại bụi vụ trung chạy như bay, gắt gao theo sát ở Lý Trường Thọ thân ảnh.

...

"Ân?"

Lý Trường Thọ ngẩng đầu nhìn nhãn không trung, bay nhanh trung hấn thoáng đã nhận ra một tia bất đồng tâm thường, tựa hồ có một đôi nhãn tại không trung nhìn chăm chú vào mình.

Nhưng tra xét rõ ràng, lại đồng thời không có phát hiện gì khác thường.

Sư thúc?

Phải không phải, này ánh mắt mang theo địch ý.

Căn cứ thà rằng tín nó có không thể tin nó vô nguyên tắc, Lý Trường Thọ dùng thân hình, hai tay nhanh chóng kết ấn, trong miệng lầm bầm, phía trước bụi màu đen mặt đất đột nhiên xuất hiện rất nhỏ làn sóng.

Hấn một bước bước vào trong đó, thân hình nhanh chóng chìm vào trong đất, đảo mắt biến mất không thấy.

Ngũ Hành độn pháp, thổ độn.

Một lát sau, Lý Trường Thọ thân ảnh tại năm mươi lý ở ngoài một chỗ bụi cỏ trung chui xuất lai, quanh mình tụ tập độc trùng cùng mấy chỉ độc thú nhanh chóng hướng tới bốn phương tám hướng chạy trốn.

Bị người theo dõi cảm giác quả nhiên tiêu thất.

Lý Trường Thọ nhanh chóng phân biệt quanh mình địa hình, cúi đầu tiếp tục vọt chạy, tùy tay tại cỏ tay áo trung cầm hai trương phù? Xuất lai, dán tại mình bắp đùi ngoài chéo, tốc độ lại bạo tăng nhất khúc.

Thần hành nghìn dặm phù —— tương đối phổ thông phù? , khả tăng cường người sử dụng đi nhanh tốc độ, một loại chỉ là cấp mới vừa bước vào luyện khí cảnh sơ kiếp luyện khí sĩ chuẩn bị.

Lý Trường Thọ đã muốn kết luận, bọn họ nhất hành năm người, lần này khẳng định hội ngộ đến một ít mong muốn ở ngoài sự kiện.

Loạn chương bảo lâm tuy rằng hung hiểm, nhưng nơi này chỉ là Bắc Câu Lô Châu bên ngoài bên ngoài, chỉ cần Phản Hư cảnh luyện khí sĩ, hơi chút cẩn thận chút đều khả ứng phó, cũng liền Bắc Câu Lô Châu hung danh bên ngoài.

Nhưng này cái nửa đường đột nhiên xuất hiện họ Vũ Văn lừng...

Thoạt nhìn luôn rất hòa thuận Nguyên Thanh...

Mặt ngoài thập phần lãnh khốc, nhưng thực tế thượng phải không có gì lòng dạ Hữu Cẩm Huyền Nhã...

Công chúa điện hạ, thế tục vương quyền...

Lý Trường Thọ đáy lòng phân tích xuất nhất điều manh mối, càng phát ra tin tưởng, phương diện này tất nhiên hội phát sinh gì cố sự.

Ở sau lưng bày ra người tự cho là bách tính không lộ chút sơ hở, nhưng nhượng nhất danh thế tục vương quyền trung luyện khí sĩ thủ đem nửa đường hiện thân, mà không phải đi tiên môn trung trực tiếp tìm môn nội cao nhân giải thích trạng huống, ngăn cản Hữu Cẩm Huyền Nhã ra ngoài, này vốn là có chút ăn khớp bất thông...

Quên đi, này chút cùng mình đều không có gì liên lụy.

Lý Trường Thọ chạy trốn trung cảm xuất kia trương đơn giản bản đồ mắt nhìn, trong ánh mắt toát ra một chút bất đắc dĩ.

Nếu không đã muốn không biện pháp gì, hẳn cũng không muốn lai loại này hung hiểm nơi mạo hiểm, này hoàn toàn vì bối liễu hắn ở trong núi cầu thả đến già chết nhân sinh giáo điều.

Nhưng sự phụ...

"Thái Thanh tại thượng, bách nguyên nhân không dính, chur tà lui tránh!"

Khẽ quát một tiếng, Lý Trường Thọ đã khởi tinh thần, tiếp tục tại tràn đầy độc chương màu đen cây cối trung bay nhanh.

Nhưng mà vừa qua khỏi chốc lát, Lý Trường Thọ lại sinh ra mình đang bị người giám thị vi diệu cảm ứng.

Đầu mi thoáng vừa nhú, đáy lòng cũng nói câu phiền toái, Lý Trường Thọ lần này nhưng không có bại lộ càng nhiều độn thuật, mà là kiểm tra mình trữ vật pháp bảo trung

mấy thứ đầu pháp dùng sự vật, linh thức đã muốn bắt đầu tìm thích hợp mai phục địa điểm.

Hắn tuy nhỏ tâm cẩn thận, nhưng phi nhất gan sợ phiền phức, này hai giả giữa còn là có sở khác nhau .

Kể tiếp so với dài một đoạn thời gian, Lý Trường Thọ vén vén chỉ là có loại này bị người nhìn chăm chăm cảm giác, đồng thời không có gặp được gì mai phục hoặc là đánh lén.

Như thế tinh thần căng thẳng suốt hai cái ngày đêm, thi triển vài lần thổ độn phương pháp, bị theo dõi cảm giác vẫn như cũ tồn tại.

Lý Trường Thọ suy tính hạ mình lúc này phương vị, tự nhiên đã muốn xâm nhập loạn chương bảo lâm, phải đã muốn ly khai Tử Cửu sư thúc tiên thức năng tra xét phạm vi.

Hắn một khắc cũng không nghỉ chân, vẫn bắt giác mệt mỏi, trước đây kiên trì rất nhiều niên nghị lực huấn luyện, hiệu quả cũng là tương đương hiển .

Đột nhiên giữa...

Sát ý?

Lý Trường Thọ tràn đi linh thức không có bắt đến bất luận uy hiếp, đối phương hiển nhiên là có tránh né linh thức tra xét thủ đoạn.

Ánh mắt quét mắt sát ý nơi phát ra —— bên trái kia âm u cây cối, Lý Trường Thọ tiếp tục hướng tới phía trước chạy gấp, nhưng hắn tay trái đầu ngón tay nhẹ nhàng chà xát động, đem nhất căn căn như mạng nhện loại trong suốt ti thẳng tán ở tại bên cạnh người, tay phải tại một khác chéch bắt đầu vết địa cổ lấy gió nhẹ...

Tra xét lợi khí: Nặng đồng tử tam đầu con nhện ti.

Không bao lâu, Lý Trường Thọ đáy lòng hiện ra một bức có chút mơ hồ hình ảnh.

-----oOo-----

Thứ mười ba chương 《phản giết》

Một đạo mặc màu xám áo gai, đầu đội đầu lập thân ảnh tại trong rừng mau tốc vọt tới trước, này nhân thân hình bởi vì tốc độ quá nhanh mà thoáng có chút vụn vẹo, thân chu tạo ra một đạo thiển màu xám màn hào quang...

'Nặng đồng tử tam đầu chu' mạng nhện sở năng bắt đến , liền chỉ có này chút tin tức.

Căn cứ Lý Trường Thọ quan sát, người này thân pháp khá mạnh, bên hông trường đao phải là giết người lợi khí, toàn thân càng là có một loại hung hãn khí tức, phải là thói quen đao tiêm liếm huyết người.

Nhẹ nhàng hít vào một hơi, Lý Trường Thọ điều vận khí tức, vọt chạy tốc độ đột nhiên nhanh hơn chút;

Chốc lát, bên ngăn đón tập kia người cũng đi theo tăng tốc, mà lại hơi chút điều chỉnh vọt tới trước góc độ, mục tiêu xác định là hẳn Lý Trường Thọ không thể nghi ngờ.

Đối phương tu vi sơ phán vi Phán Hư lục giai, thất giai, nhưng đối phương có khả năng tàng một ít tu vi, lần thứ hai phán định vi về đạo cảnh lục giai thượng hạ;

Nguyên nhân đối phương chỉ dùng để thân pháp đuổi theo mình, mà phi cũng có hiệu suất ngự không phi hành, đã thành tiên ty lệ cực thấp.

Lý Trường Thọ nhướng mày, mình quả nhiên bị quân vào Kỳ Kỳ là lạ sự trung.

Loại tình huống này, phải như thế nào xử trí?

Lý Trường Thọ phản ứng đầu tiên chính là thi triển độn pháp né ra, nhưng hẳn rất nhanh ý thức được, mình này hai nhật một mạch bị người theo dõi, phải là đối phương có gì truy tung mình thủ đoạn.

Như lần này né ra, đối phương vẫn như cũ không thuận theo không buông tha sẽ đối hẳn xuất thủ, mình đem càng thêm nguy hiểm.

Phía trước năm dặm ở ngoài cây cối trung, có một mảnh dài đầy độc thảo nhưng không cây cối đất trống...

Lý Trường Thọ đáy lòng khẽ hừ một tiếng, tay phải chế trụ hai chỉ nhỏ nhỏ người giấy, trong cơ thể khí tức lặng yên hội tụ ở hữu lòng bàn tay.

"Ngũ Hành luân chuyển, dày nhân trị sinh, nặng trọc không bị ngăn trở, thổ giả tại trung!"

Phía trước xám trắng sắc mặt đất xuất hiện một chút nếp uốn, Lý Trường Thọ lại thi triển thổ độn, nhưng thân hình chìm vào trong đất sau đó, tay phải liền hào quang đại tác...

Bên đuổi theo Lý Trường Thọ người nhướng mày, này người hừ lạnh một tiếng, cảm ứng được đại địa bên trong mau tốc xuyên qua kia đạo khí tức, lại nhảy chuyên phương vị, tốc độ lại tăng, cấp tốc đuổi theo đi lên.

Chốc lát, Lý Trường Thọ tại một mảnh độc thảo đồng trung chui xuất lai, thân hình chân động, đem thân thượng Hữu Độc tính thổ nhượng cùng mấy chỉ độc trùng đánh bay, nâng tay vì mình đổi mới vài đạo tị chướng phù, tùy theo liền muốn lại bay nhanh.

Chính lúc này, bên chột hiện kiếm rít tiếng!

Nhất mặt hàn quang so này kiếm rít còn muốn nhanh hơn ba phần, lập tức chém về phía Lý Trường Thọ cổ!

Lý Trường Thọ bỗng nhiên xoay người, nhưng không kịp làm bất luận ứng đối, cổ liền bị kia bả dài nhỏ pháp khí trường đao chém trúng, đầu lâu trực tiếp về phía sau quăng!

Nhất sợi bụi yên nhẹ nhàng vắn vẹo, kia đầu đội đầu lạp, thân áo xám luyện khí sĩ sau lưng Lý Trường Thọ hiện hành, đầu lạp trước liêm phiêu khởi, lộ ra khóe miệng quái thượng liêu nhàn nhạt cười lạnh.

"Quả nhiên chỉ là hóa thân cảnh, được lai không chút nào phí công phu... Ngươi!"

Hắn lời nói đột nhiên một chút, đột nhiên cúi đầu nhìn mình bên chân.

Bị chém đầu lâu 'Lý Trường Thọ' nhưng lại nâng tay bắt được người này mắt cá chân!

Này 'Thích khách' phản ứng thập phần nhanh chóng, lập tức liền chỉ điểm sau mau lui, nhưng trước mắt đột nhiên nhất hoa, cả người khí lực như là bị bót thời giờ một loại, tự thân pháp lực, khí tức nhưng lại trở nên vô cùng lười biếng, hoàn toàn không thể vận chuyển!

Giờ phút này, này thích khách thấy được phía dưới bắt lấy mình mắt cá chân xác chết đai lưng thượng, có nhất chỉ bị mở ra tiểu hồ...

Trúng kế !

Này người ra sức nhất cắn lưỡi tiêm, muốn mượn này thanh tịnh, nhưng lúc này nhưng liền cắn chót lưỡi lực đạo đều vô, trước mắt càng là hỗn loạn!

Tự nghiên mê dược: Nhuyễn tiên tán.

Chính lúc này, một đạo lưu quang bay đến thích khách đỉnh đầu huyền dừng, kia chính là nhất trương tương đầy các màu linh thạch, bộ dáng có chút cổ quái cây dù.

Cây dù chỉ là nhẹ nhàng vừa chuyển, nó thượng được khảm linh thạch bốn phía bay vút, một tòa đường kính mười lăm trượng ngăn cách trận pháp trống rỗng xuất hiện, dĩ bảo tán vì trận cơ, đem chỗ đó cùng ngoại giới nháy mắt ngăn cách!

Tự nghiên pháp bảo: Hoán Thiên Bảo tán.

Lý Trường Thọ thân hình chậm rãi từ mặt đất chui xuất lai, hữu giơ tay lên, tam tờ giấy người đón gió mà trướng, phành phạch hai tiếng tất cả đều hóa thành Lý Trường Thọ bộ dáng, hướng trước tạt nhào qua.

Đạo Môn thuật pháp: Cắt giấy thành người.

Người giấy còn chưa vọt tới thích khách trước người, Lý Trường Thọ tay trái đã nâng lên nhất bả đồng thau ngăn nỗ, không hề do dự địa khẩu hạ ngăn nỗ cò súng, nhất chỉ mội mũi tên bắn nhanh mà ra, tinh chuẩn địa xuyên vào thích khách mi tâm!

Đầu lạp hướng về phía trước quảng, lộ ra kia trương có chút dữ tợn gây yếu khuôn mặt;

Ngăn mũi tên tận gốc chìm vào này thích khách cái trán, nhượng hấn hai mắt bên trong thần quang nhanh chóng biến mất.

"Người..."

Người này thích khách phát ra sinh mệnh cuối cùng một cái chớp mắt rống giận, nhưng vẫn như cũ là nhuyễn miên vô lực; mà miệng hấn mới vừa mở ra, kia ba đạo người giấy phân thân dĩ nhiên vọt tới ——

Người giấy nhất đánh ra tam căn dài đình, trực tiếp đâm vào thích khách thượng trung hạ tam đan điền chỗ, khóa thứ ba hồn, đình nó bảy phách!

Người giấy nhị hai tay liên tục kết ấn, há mồm phun ra một cỗ thiển bạch ngọn lửa, này ngọn lửa đem thích khách thân hình hoàn toàn bao bọc; thích khách thân thể bị này màu trắng lửa khói trực tiếp nhen nhóm, như tuyết người gặp cuộn cuộn không ngừng nước sôi, nhanh chóng tan rã.

Thậm chí, người này đều chưa năng phát ra nửa điềm tiếng kêu thảm thiết...

Người giấy tam trong miệng nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, dùng là trấn hồn diệt quỷ chú pháp, trước người ngưng xuất từng đạo làn sóng, đem màu trắng lửa khói trung xuất hiện hư ảnh nháy mắt đánh xơ xác!

Đến vậy thời, này thích khách đã là hồn phi phách tán, chỉ còn một nhóm nhỏ tàn khu bị màu trắng lửa khói cắn nuốt.

Lý Trường Thọ do lo lắng, ném ra nhất chỉ ngón cái lớn nhỏ bảo châu, bảo châu nhẹ nhàng xoay tròn, một chút mỏng manh màu xanh nhạt hào quang bị nó hấp thu, không có cấp đổi phương lưu lại một nhè nhẹ tàn hồn.

Dẫn theo đồng thau ngấn nô hướng trước đi rồi vài bước, Lý Trường Thọ có chút cẩn thận địa cảm bảo châu; lúc này bạch hỏa đã muốn tắt, mặt đất chỉ còn một nhóm nhỏ cháy đen tro cốt, bán khúc mũi kiếm, cùng với nhất chỉ nho nhỏ nhẵn.

Tam người giấy phân thân giờ phút này nhất tề ngồi xếp bằng mà hạ, trong miệng bắt đầu mau tốc đọc kinh văn.

Nhất người giấy đọc Đạo Môn độ người kinh, nhất người giấy đọc Tây Phương Giáo truyền lưu thậm quảng hướng sinh chú, nhất người giấy đọc Đạo Môn 'Tiêu tai cầu phúc chú'.

Lý Trường Thọ tùy tay đem kia miếng ngọc thạch nhẵn thu hút lòng bàn tay, vẫn chưa sót ruột bài trừ nó thượng cấm chế, chỉ là cách dùng lực tầng tầng bao bọc, ném tới mình dự bị Thiên tự tứ số hiệu trữ vật pháp khí trung.

Theo sau, hần nhìn chăm chăm bảo châu nhìn vài lần, mặt lộ vẻ hiểu rõ sắc thái, từ tam người giấy bên cạnh nhiều quá, bắt đầu thi triển thổ động phương pháp.

Đội này tam người giấy mau tốc đọc hết từng người kinh văn, mặt đất vừa vụn xuất hiện nhỏ bé làn sóng, Lý Trường Thọ dài tay áo múa may, thích khách lưu lại kia một nhóm nhỏ tro tàn theo gió tung bay;

Tam người giấy thả người nhảy lên, tại giữa không trung hóa thành tam trương lớn bằng bàn tay tiểu nhân trang giấy, bay trở về Lý Trường Thọ cổ tay áo.

Thu tán, nhất vài khóa linh thạch trở về tán mặt, đại trận nháy mắt tiêu tán.

Lý Trường Thọ tay trái đồng thời khởi kiếm chỉ, nhất mặt kiếm khí trào ra, xuyên thấu phía trên khối độc, tinh chuẩn đánh vào nhất chỉ màu đen bọ cánh cứng thượng, kia bọ cánh cứng nhất thời bị tạc đập nát...

Này một phen động tác, quả thực là hành văn liền mạch lưu loát, giống như trước diễn luyện qua vô số lần.

Lý Trường Thọ lại quay đầu mắt nhìn đã muốn khôi phục như thường mặt đất, đối kia trương không còn rồi đầu trang giấy người nhẹ nhàng một chút, đem này tờ giấy phiến thẳng Tiệp Dẫn cháy, lại bắt lưu nửa điểm dấu vết.

Một bước bước ra, Lý Trường Thọ thân hình chìm vào mặt đất, lặng yên biến mất không thấy.

Ai, luyện chế nhất cái người giấy, cũng là tiêu pha tâm lực nói...

Bất quá có người này 'Của cải' làm bồi thường, tổng thể coi như bất thiệt thòi.

Lý Trường Thọ tại bảo châu sở bắt được tàn hồn trung thấy được rất nhiều trí nhớ đoạn ngắn, cũng thuận thể hiểu biết đến này tốp người mục đích cùng toàn bộ hành trình bố cục.

Đánh lén mình thích khách danh hào vi 'Đâm cư', tu vi trả lại đạo cảnh nhị giai, là bị người dùng linh thạch mượn lai, chuyên môn làm bản sống luyện khí sĩ.

Sở dĩ lai đánh lén mình, là vi mình thân thượng truyền tin phù, nghĩ thông suốt quá truyền tin phù điệu hồ ly sơn, đem Tử Cửu sư thúc hấp dẫn tới đây địa;

Chỉ cần Tử Cửu sư thúc tới rồi hấn bên này, này tốp người hội lập tức đối lưu Nhạn Nhi cùng vương kỳ xuất thủ, lại dùng bọn họ làm mồi dụ, đem Tử sư thúc dẫn vào một chỗ khốn trận... Mà bọn họ chân chính mục tiêu, chính là cái kia gì quốc lục công chúa ——

Hữu Cầm Huyền Nhã.

Nhưng này tốp người cũng không phải là vi giết Hữu Cầm Huyền Nhã, loại này trác trở bố cục, hình như là vi đạt thành nào đó cái cặng xấu xa mục đích.

Từ cái này 'Thích khách' trí nhớ mảnh nhỏ trung được đến tin tức phán đoán, sau lưng làm chủ giả, tựa hồ chính là đồng môn sư đệ Nguyên Thanh, hoặc là Nguyên Thanh sau lưng nào đó cái thể tục thể lục.

Lý Trường Thọ khóe miệng nhất phiết, đáy lòng phi nhỏ câu: 'Quả nhiên xem người không thể chỉ nhìn mặt, âm nam đại bán đều là biểu hiện giả dối.'

Nhưng này chút, cùng hấn không hề liên hệ.

Đối phương như thế đại phí khổ tâm muốn đem Tử sư thúc dẫn vào khốn trận, hiển nhiên là không dám chính diện cùng Tử sư thúc giao thủ, kia Lý Trường Thọ cũng không cần lo lắng một vị Chân Tiên cảnh cao nhân an nguy...

Vi gió thổi qua, độc chướng trở về, này phiến đất trống lại khôi phục sự yên lặng, độc thảo nhẹ nhàng chớp lên, trừ lại nhất tiểu đồng độc thảo bị thiêu thành tro tàn ngoài, không nữa nữa điếm dấu vết lưu lại.

Mặc cho ai đều sẽ không nghĩ đến, chốc lát trước, nơi này từng bùng nổ quá nhất tràng bất như thể nào kịch liệt 'Sinh tử chiến' ;

Một lát sau, nơi này chỉ còn phong tại nhẹ nhàng 唳 nháo, giống như tại than nhẹ nào đó đoạn làn điệu...

'Chén trà nhỏ công phu giết người, còn đem người tro cốt cấp vung lâu!'

...

Đông Hải bên bờ, một chỗ trên bờ cát, mấy trăm danh đệ tử đang cùng trong nước biển cuộn cuộn không ngừng lao tới tằm yêu triển khai kịch liệt đại chiến.

Chiến trường một góc, mấy danh luyện khí cảnh tiêu đệ tử tránh ở một chỗ đá ngầm sau, niệm động chú pháp, thúc giục khởi pháp khí, gấp rút tiếp viện phía trước xung phong liều chết mấy danh sư huynh sư tỷ, nhưng bọn hấn ánh mắt, tất cả đều bị cách đó không xa đứng kia đạo bóng hình xinh đẹp hấp dẫn.

Chỉ thấy Lam Linh Nga trong tay nắm hai nhất chỉ binh sử, hướng tới phía trước nhẹ nhàng tung ra xuất điểm điểm bụi, rồi sau đó trong cái miệng nhỏ thổi ra nhất khẩu linh khí, này chút bụi nháy mắt đổi thập đa chỉ vọt tới tằm yêu cuộn đi.

Này chút vốn liền bất như thế nào thông minh tằm yêu nháy mắt thành nhuyển chân tằm, nhất chỉ chỉ than té trên mặt đất, miệng sùi bọt mép, hai mắt loạn lật...

Linh Nga dẫn theo nhất bả đoàn kiếm phiêu nhiên bay đi ra ngoài, nhất chỉ chỉ lần lượt cái bồ đào, xuống tay thập phần tinh chuẩn, trực tiếp đâm phá nó yêu hồn, động tác chính là tiên khí mười phần.

Rất nhanh, nàng liền xoay người phiêu hồi mình vừa rồi đứng thẳng vị trí, đợi hạ nhất sóng hải triều tiến đến, hoàn toàn không biết mình đã thành không ít đồng môn đệ tử quan sát đối tượng.

'Sư huynh luyện chế này chút độc phần quả thực quá dùng tốt .

Cũng không biết sư huynh hiện tại có hay không bình an, Bắc Câu Lô Châu như vậy hung hiểm, nghe nói nhất chỉ sâu đều năng muốn tiên nhân mệnh .

Ai... Thôi sư huynh luôn gọi người nhà ớn trọng điểm, mình nhưng hết lần này tới lần khác đi mạo hiểm.

Còn không mang thượng hấn cơ trí dũng cảm Tiểu sư muội!'

Linh Nga càng nghĩ càng giận, phía trước đột nhiên xuất hiện một bóng ma...

"Linh Nga sư muội cẩn thận!"

"Mau tránh ra!"

Đột nhiên giữa, bên tai truyền đến vài tiếng sột ruột la lên, Linh Nga theo bản năng ngẩng đầu, đã thấy bảy bát chỉ tằm yêu đã muốn vọt tới mình trước mặt, thập đa bả chói lợi kim lớn đao đối mình vào đầu đánh xuống!

Mặt đất còn có một cái hãm hại động, này chút tằm yêu là từ dưới đất đánh lên mà đến!

Điện quang hỏa thạch giữa, Linh Nga thở nhẹ một tiếng, tùy tay tại tay áo trung cầm xuất nhất chỉ bình sứ ném đi ra ngoài, đại sư huynh tiếng nói cũng tại nàng đáy lòng vang lên...

'Gặp được khẩn cấp tình huống hoặc là khó chơi địch nhân rồi, liền ném cái này cái chai.'

Ba!

Kia chỉ bình sứ tại tâm yêu quần trung tạc toái, nó nội toát ra một cỗ màu xanh sương khói, đảo mắt đem này chút tâm yêu bao bọc.

Hạ một cái chớp mắt, nhất chỉ chỉ tâm yêu huyền đứng ở giữa không trung;

Hải gió thổi qua, này chút tâm yêu có cứng rắn vô ngoài thân hình trống rỗng tiêu tán, trực tiếp hóa thành đầy trời bảy màu sắc sỡ bọt khí, theo gió nhẹ nhàng phiêu đảng...

Lam Linh Nga thật dài địa nhẹ nhàng thở ra, nhưng tùy theo liền nhận thấy được chung quanh bầu không khí có chút kỳ quái.

Quay đầu coi nhãn, đã thấy mấy danh nhằm phía mình bên này sư huynh sư tỷ thân hình cương ở tại cách đó không xa, một đám sắc mặt có chút cổ quái.

"Ân?" Linh Nga nhẹ nhàng trừng mắt nhìn.

Đình một tiếng, có cái hóa thân cảnh nam đệ tử trường kiếm rơi vào bên chân, khăn trương cúi đầu nhất .

"Linh Nga sư muội người bận rộn, người bận rộn."

"Chúng ta liền đi ngang qua... Đi ngang qua..."

-----oOo-----

Đệ thập tứ chương này còn có thể từ trên trời giáng xuống?

"Đâm mưu khí tức tiêu thất, cái kia hóa thân cửu giai Độ Tiên Môn đệ tử cũng đã biến mất, việc này có chút cổ quái."

Rừng rậm ở chỗ sâu trong, một chỗ bí ẩn sơn cốc trung, mấy đạo bóng đen tiềm tàng tại một chỗ lùm cây trung, tại truyền thanh thương lượng gì.

Nhất người mắng: "Tám phần là cầm chỗ tốt giết cái người liền trực tiếp đi rồi!"

Hừ! Loại này nhân vật, quả thật tin bất được, còn là mình bồi dưỡng xuất chính là thủ hạ tin cậy chút!"

"Khôn long trận chuẩn bị tốt ư?"

"Đã muốn dọn xong rồi, tuyệt đối năng vây khôn cái kia Độ Tiên Môn Chân Tiên."

"Tốt lắm, tuy rằng tình huống có biến, nhưng vấn đề phải bắt đại, " chủ sự giả trầm ngâm vài tiếng, "Hơi sau cấp tứ công tử đi tín, an bài nhất sòng người cố ý chặn giết tứ công tử, bả cái kia Độ Tiên Môn Chân Tiên hấp dẫn đi qua.

Chúng ta tự mình xuất thủ đem kia hai gã đệ tử chộp tới khôn trong trận, lại đem người này Chân Tiên dẫn vào khôn trận.

Việc này sự tình quan phục quốc nghiệp lớn, lục công chúa là tốt nhất cơ hội, lần này phải khống chế được lục công chúa, nhân tiện cũng nhượng tứ công tử được đền bù mong muốn."

Mấy đạo bóng đen cười khẽ vài tiếng, chủ sự giả làm cái toàn quyền thủ thế, cái khác mấy đạo bóng đen bốn phía rời khỏi, nhanh chóng biến mất không thấy.

Nửa ngày sau, mấy danh Hắc y nhân đánh bắt ngờ Nguyên Thanh cùng Hữu Cầm Huyền Nhã, Nguyên Thanh quyết định thật nhanh bóp nát truyền tin phù.

Đang ở vương kỳ cùng lưu Nhuận Nhi trên không ngồi xếp bằng Tử Cửu đột nhiên tinh thần chấn động, xoay người hướng hướng tây nam phương hướng, cũng họ Vũ Văn lẳng một tác cũng không rời cùng sau lưng nàng.

Tử Cửu mới vừa bay đi, phía dưới liền có thập đa cỗ hơi thở lao ra, cũng có hai gã tiên nhân trực tiếp xuất thủ đánh lén, đem vương kỳ cùng lưu Nhuận Nhi đánh ngất mang đi.

Nửa canh giờ qua đi, Tử Cửu lại vội vã địa bay trở về, họ Vũ Văn lẳng nhưng lưu tại Nguyên Thanh cùng Hữu Cầm Huyền Nhã trên không âm thầm bảo hộ.

Lúc này Tử Cửu cũng gửi được một tia bất đồng tâm thường hương vị, nhưng mình hướng quá nhanh, đằng nàng tìm được lưu Nhuận Nhi cùng vương kỳ thời, tự thân đã lâm vào nơi nào đó đại trận, chung quanh khắp nơi trên đất sương trắng, tiên thức tra xét tứ phía, đều là trắng xóa một mảnh.

Đem vương kỳ cùng lưu Nhuận Nhi kẹp tại lặc hạ, Tử Cửu tại khôn trận bên trong một trận bay loạn, vốn là bất am hiểu trận pháp đạo năng, rất nhanh liền phát hiện mình là tại nguyên địa đảo quanh.

"Hoàn hảo, có cái to con tướng quân đi thủ Nguyên Thanh cùng Huyền Nhã ."

Tửu Cửu đậy lòng mới vừa nhẹ nhàng thở ra, nghĩ tĩnh hạ tâm lại suy tư phá trận đạo, nhưng tùy theo bên tai lại hiện ra Lý Trường Thọ tiến vào loạn chương bảo lâm thời kia tiếng dẫn dò:

'Tửu sư thúc, lai lịch không rõ giả thủy chung có chút khả nghi, không thể dễ tin.'

Cái kia họ Vũ Văn lảng chảng lẽ...

Nhất thời giữa, Tửu Cửu cái trán tằm xuất hai giọt mồ hôi lạnh.

Này nhất hoàn khẩu nhất hoàn, mình giống như từ bắt đầu liền bị lừa!

Lý Trường Thọ tên kia thế nào? Hẳn tu vi thấp nhất, có thể hay không đã muốn bị này chút người hại chết?

Này chút người tám phần chính là hướng về phía Huyền Nhã cùng Nguyên Thanh tới, mình trước kia như thế nào không phát hiện!

Tửu Cửu nhin không được chửi âm lên: "Các người này quân bọn đạo chích đồ đệ, có bản lĩnh xuất lai cùng bản tiên đại chiến ba trăm hiệp! Dùng này chút quỷ mị kỹ xảo tính gì luyện khí sĩ!"

Nhưng mà, đại trận trong phạm vi chỉ có một đám quân độc trùng, mấy chỉ đồng dạng lạc đường độc thú, hoàn toàn không có nửa điểm hồi ứng.

"A nha!"

Tửu Cửu bả hôn mê hai người hướng địa thượng nhất ném, tại kia một trận đậm chân, thân thượng áo gai áo ngắn nơi nào đó khu vực từng bằng sợi bông, nhất thời giữa nguy ngập nguy cơ, áp lực nhân.

"Trận pháp gì đó quả thực phiền đã chết!"

...

'Tiên giải cây cỏ... Thứ này thật đúng là khó tìm.'

Tiến vào Bắc Câu Lô Châu đệ thập hai ngày, đi ra loạn chương bảo lâm sau, Lý Trường Thọ lại hướng tới tây bắc xuất phát một ngàn lục hơn trăm dặm, 'Đúng hạn' đến hẳn kia trương trên bản đồ đánh dấu khu vực.

Khu vực này đại khái phạm vi ba trăm đa lý, có đôi núi, đầm lầy, núi non phía cuối đặng phức tạp địa hình cấu tạo, nguyên nhân hơi chút xâm nhập Bắc Câu Lô Châu, độc thú độc trùng so bên ngoài hung mãnh rất nhiều.

Lý Trường Thọ một mạch bảo trì hoàn toàn cảnh giác, thật cẩn thận địa suu tầm mình muốn tìm kia chu 'Độc thảo', nhưng liên tục điều tra lục nhật, các loại độc thảo, linh dược hái không ít, nhưng mình mạo hiểm đến đây Bắc Câu Lô Châu 'Chủ yếu mục tiêu', vẫn như cũ không có nửa điểm tăm hơi.

Ngày hôm đó sau giờ ngọ, hốt phùng nhất tràng 'Độc vũ', từ không trung hạ xuống mưa nhưng lại đều là kịch độc vật.

Lý Trường Thọ không dám tùy tiện hoạt động, gần đây tìm một chỗ vách núi đen, tại vách đá thượng mở cái động chui vào, linh thức tra xét vách núi các nơi, đợi mưa đã tạnh nổi nghiệp tục tìm thảo dược.

Này lục mấy ngày gần đây, hắn đã muốn đem khu vực này mau điều tra xong rồi, vẫn như cũ tìm không được tiên giải cây cỏ tung tích.

'Tiên giải cây cỏ a tiên giải cây cỏ, làm gì như thế trốn Miêu Miêu, đại gia thông khoái điếm kiến cái mặt không tốt ư?'

Lý Trường Thọ ngáp một cái, ngồi xếp bằng ở trong động, đem mình trạng thái điều tức đến tốt nhất.

Hắn là tại một quyển sách cổ thượng được tới tin tức, phát hiện khu vực này có tiên giải cây cỏ sinh trưởng.

Trực tiếp tới nơi này tìm, là đạt được này chu dược thảo giá phải trả ít nhất biện pháp; nếu thật sự tìm không được, Lý Trường Thọ quyết định hơi sau trên đường trở về, đi trước cái kia thôn trấn thử thời vận.

Đâu sợ khuynh mình này trăm năm lai hãm hại lừa gạt, khụ, tinh lược ăn kiếm dùng tồn sở hữu linh thạch, bảo vật, năng đổi lấy một gốc cây tiên giải cây cỏ cũng là đáng giá .

Nếu là đường này lại bất thông...

Kia Lý Trường Thọ cũng không biện pháp gì, chỉ có thể hồi phía sau núi lại làm tính toán.

Trận này mưa to tới cấp, nhưng nhất thời giữa không có phải đi ý tứ.

Lý Trường Thọ cũng khó được có thể nghỉ ngơi hạ, thoáng thả lỏng căng thẳng tâm thần; mình mặc dù có một nhóm nhỏ xích dương độc long nước miếng, một mạch khỏi bị độc vật quấy nhiễu, nhưng thân ở loại này hiểm địa, hắn rất khó nói với tự mình 'Không cần lo lắng' .

Từ sự thúc cần phải không việc gì đi.

Lại nghĩ tới chín ngày trước mình diệt sát tên kia luyện khí sĩ, Lý Trường Thọ cầm xuất kia khối 'Nhiếp hồn châu' nghĩ nhìn nhìn lại kia chút trí nhớ mảnh nhỏ, nó nội tàn hồn nhưng sớm đã tiêu tán.

Thôi, tóm lại không có quan hệ gì với tự mình.

Này tốp người kế hoạch chu đáo chặt chẽ, lại có Nguyên Thanh cái này đại âm nam làm nội ứng, bằng Tử sư thúc đầu óc... Phải thực nhẹ nhàng sẽ bị cuống nhập đại trận.

Tử sư thúc cái này người, tu vi cao, tính tình cũng coi như đáng yêu, nhưng có đôi khi chính là tính tình quá sốt ruột chút, rượu kinh cấp trên sẽ không quan tâm.

Nhưng thật ra đáng tiếc cái kia Hữu Cầm Huyền Nhã, tại tiên môn trung tu hành lâu như vậy, vẫn như cũ tránh không khỏi thế tục vương quyền tranh đấu; mà bên người nàng một mạch đại xum xoe thanh mai trúc mã, chính là cực kỳ bụng dạ khó lường hạng người.

Lý Trường Thọ từ không biết là mình là cái anh hùng, cũng không có đi cứu vớt công chúa, thay đổi người khác vận mệnh nghĩa vụ; Hữu Cầm Huyền Nhã trong mắt hắn, cũng chỉ là cái dung mạo xuất chúng 'Phiền toái' mà thôi, loại này đại nhân quả, mình năng trốn liền trốn, trốn không thoát cũng không có thể bị liên lụy...

Âm vang long ——

Đỉnh đầu đột nhiên truyền đến từng trận tiếng sấm, Lý Trường Thọ bắt đầu kiểm tra mình còn còn lại các loại tài nguyên.

Đan dược sung túc, phù? Sung túc, xích dương độc long nước miếng còn khả chống đỡ chín nhật, cũng đủ mình tra xét hết khu vực này rồi sau đó thông dong rời khỏi; kế tiếp mình nếu động tác mau chút, đem khu vực này điều tra hết, còn có thể hướng bắc mặt hoặc là phía tây đa sưu tầm chút khu vực.

"Tiên giải cây cỏ a tiên giải cây cỏ, lão ca hiện tại rất luống cuống."

Oanh!

Vách núi đột nhiên một trận run rẩy, này run run tàn suất...

Lý Trường Thọ nhanh chóng khuếch tán khai linh thức, rất nhanh liền thấy được đỉnh đầu tầng mây khác thường. —— vân vụ hình thành nhất khẩu lốc xoáy, nó nội có lõi quang lóe ra, giống như có gì đồ vật muốn 'Chen' xuất lai một loại.

Bấm ngón tay tính toán, Càn Khôn có biến!

Lý Trường Thọ tại thân chu tạo ra một tầng pháp lực che phủ, lập tức từ hang trung vọt ra, nhanh chóng lạc hướng mặt đất chuẩn bị thi triển tham đạo chơi long bước.

Khả hấn thân hình vừa mới tằm tích, chợt nghe đỉnh đầu một tiếng nổ vang, một đạo hỏa hồng sắc thân ảnh từ lốc xoáy trung lao ra, như sét một loại cấp tốc đụng vào trên mặt đất.

Này bóng người vừa mới rơi vào Lý Trường Thọ điểm dừng chân phía trước ba trượng, tiên nổi lên một đồng lầy lội.

Lý Trường Thọ thân hình nhanh chóng triệt thoái phía sau, tam tờ giấy người đã muốn khẩu tại lòng bàn tay!

Nhưng ngay sau đó, Lý Trường Thọ thấy được kia đạo bị bao bọc tại một tầng thiên màu đỏ màn hào quang trung thân ảnh, đầu mi nhất thời gắt gao nhú lại.

Này...

Là Lão Thiên Gia coi hấn lấy linh dược độc thảo quá thoải mái rồi, cô ý cấp hấn gia tăng điểm nhiệm vụ khó khăn?

Còn là mình lần này xuất môn phạm vào gì mệnh sát, trận này là viết tại mình mệnh lý trốn không thoát tiểu tai họa?

Hấn trước mắt cái này thân cháy hồng tiên váy thân ảnh không phải người bên ngoài, đúng là —— Hữu Cầm Huyền Nhã.

Chỉ là nàng lúc này bị thương khá nặng, vai trái phía trên có một đạo thâm khả cập cốt miệng vết thương, máu tươi như mưa, theo cánh tay ngọc không ngừng chảy xuống, tay phải nắm chặt đại kiếm cũng không còn rời vỏ kiếm, thân kiếm thương có vài đạo mạng nhện loại vết rách...

Trên người nàng vết thương ít nhất có thập nhiều chỗ, nhưng đều tránh được yếu hại.

Tại Lý Trường Thọ thấy rõ ràng nàng đồng thời, Hữu Cầm Huyền Nhã cũng nhìn đến phía trước vũ liêm trung có đạo thân ảnh, nàng cúi đầu phun ra một ngụm tiên huyết, ánh mắt để lộ ra vài phần kiên quyết, chống đại kiếm chậm rãi đứng lên, nhưng lại cảm thấy thân ảnh ấy có chút nhìn quen mắt...

Lý Trường Thọ nhướng mày, giờ phút này hấn linh thức rải mở ra, vẫn chưa cảm giác được có truy binh đột kích;

Liên tưởng đến vừa rồi động tĩnh, hiển nhiên là Hữu Cầm Huyền Nhã vận dụng gì chạy trốn chết bảo vật, trực tiếp lợi dụng Càn Khôn thuật pháp chuyển dịch đến chỗ đó.

Muốn chết là, hết lần này tới lần khác là chỗ đó.

Đôi mắt đồng môn thấy chết mà không cứu được, nếu là Hữu Cầm Huyền Nhã sống sót trở lại sư môn nội cáo hấn nhất trạng, cũng đủ hấn chịu ; nhưng Lý Trường Thọ cũng không nghĩ cuốn vào trận này phân tranh bên trong, này vốn liền cùng hấn không hề quan hệ.

Tuy rằng bị cáo nhất trạng quả thật hội rất phiền toái, nhưng cũng đã bị khẩu khẩu nguyệt cung gì gì đó...

"A, vũ thật lớn, tầm mắt hoàn toàn bị cản trở, gì đều nhìn không thấy a."

Lý Trường Thọ thấp giọng nói thầm , bình tĩnh địa vòng vo cái thân, đôi mắt sau lưng vách núi, hai tay bắt đầu nhanh chóng bốc lên thổ độn pháp quyết.

Tại tuyền đằng nhất cái ngu công!

Cấp!

"Dài... Trường Thọ sư huynh?"

Hữu Cầm Huyền Nhã có chút kinh ngạc nhìn màn mưa trung Lý Trường Thọ bóng lưng, cúi đầu khụ xuất nhất khẩu máu tươi, vừa vội tiếng nói: "Người đi mau không cần lo cho ta, người tu vi quá thấp, bọn họ nhiều người thế... Chúng..."

Lời nói chưa hô hết, Hữu Cầm Huyền Nhã hai mắt đã là vô lực địa nhắm lại, tự thân khí tức hoàn toàn hỗn loạn, thương thế bùng nổ, liền người mang kiếm phác ngã xuống lầy lội trên mặt đất.

Đỉnh đầu mây đen trung xuất hiện nhất đạo thiểm điện, tiếng mưa rơi càng phát ra lan truyền tạt.

"Quên đi, xem tại người coi như có lương tâm phần thượng, dùng thổ độn mang người bán trình."

Mặt sau đã có thể thật quản không đến rồi, chỉ có thể nhượng người mặc cho số phận...

-----oOo-----

Đệ thập ngũ chương nhất cái không muốn lộ ra họ tên đẹp trai

"Khụ! Khụ khụ!"

Chỉ là ho khan hai tiếng, toàn thân truyền đến đau đớn, khiến cho Hữu Cầm Huyền Nhã từ mê man trung nhanh chóng thanh tỉnh.

Này là... Nơi nào?

Hữu Cầm Huyền Nhã có chút tinh táo địa ngội dậy, đen nhánh hai tròng mắt lóng lánh xuất thiên màu đỏ hào quang, này âm u hang ở trong mắt nàng nhất thời ban ngày một loại, mây may tất hiện.

Như nàng loại này đã muốn tu hành đến Phán Hư cảnh tứ giai luyện khí sĩ, âm thâm thị vật tự không nói chơi, không cần cố ý tu hành gì pháp thuật.

Trước hết ánh vào nàng nhãn trung , chính là hang lối ra chỗ kia khối vòng tròn lớn thạch; viên thạch cần phải chính là từ nay về sau địa đào ra đi , cùng hang hình dáng hoàn toàn phù hợp, chỉ tại quanh mình để lại nhất từng đợt từng đợt thấu quang khe hở.

Bên ngoài lúc này phải cũng là ban đêm, ánh sáng thập phần hôn ám.

Linh thức tràn, phạm vi mấy lý chỉ có một chút độc thú hoạt động, trừ mình ở ngoài, lại vô bất luận kẻ nào ảnh.

Nàng, được cứu trợ ?

Đáy lòng hiện ra mấy phúc hình ảnh, là mình bị chúng kẻ cắp vây công, khổ chiến sau đó bị bắt, tại đối phương chuẩn bị cổ trùng khoảng cách, được cái cơ hội, vạch tìm tòi sự phụ ban thường hạ bảo mệnh phù lục, chuyển dịch nghìn dặm.

Loại này chuyển dịch là bất xác định lạc điểm , vốn là là thập phần mạo hiểm cử động, cũng may nàng đánh rơi một chỗ mưa to giàn giữa nơi, lại tại vũ liêm trung, thấy được cái kia gần nhất mới vừa nhận biết đồng môn sư huynh...

'Hắn đã cứu ta?'

Thấy được trong tay cách đó không xa bày đặt hai xếp phù lục, mấy chỉ bình sứ, Hữu Cầm Huyền Nhã thoáng sợ run hạ.

Theo sau, nàng cúi đầu mắt nhìn tự thân, kia bản đều có chút tái nhợt khuôn mặt thượng đột nhiên đi đầy đỏ ửng, nhẹ nhàng cắn hạ phần nộn bạc môi.

Đáng tiếc rồi, nàng loại này mỹ nhân cực nhỏ xuất hiện thẹn thùng thần thái, lúc này không người năng thưởng thức.

—— Lý Trường Thọ sớm đã luôn không biết bao lâu.

Hữu Cầm Huyền Nhã sờ dĩ đột nhiên loại này e lệ, là nguyên nhân nàng toàn thân thập nhiều chỗ bị băng bó tốt miệng vết thương;

Bằng bó miệng vết thương dùng là Độ Tiên Môn đệ tử đều năng lĩnh đến 'Cầm máu uẩn khí mang' —— này là một loại bị nhiều chén thuốc xâm ngấm nước quá làm sạch vải bố.

Bằng tâm mà nói, này bằng bó phương thức tương đương hoàn mỹ, 'Cầm máu uẩn khí mang' nội chếch còn bị phu thương chữa thương khư độc linh cao, lúc này nàng đại bộ phận thương thể đã muốn khôi phục bầy bầy bát bát, chỉ là đau đớn chưa lui.

Nhưng...

Hôm vai cùng bên trái lạc hạ miệng vết thương sâu đậm, mà bằng bó thời là từ nàng trước ngực đi ngang qua, lúc này phải đem mình vấy dài từ hai vai chỗ cởi ra một ít...

Trừ này ở ngoài, còn có chân bộ, kích thước lưng áo này chút tương đối tư mật chỗ...

Tất cả đều bị, bị...

Hữu Cầm Huyền Nhã đột nhiên nâng lên tay phải cho mình một cái bạt tai, định tiếng nói:

"Trường Thọ sư huynh đã cứu ta một mạng, lại loại này kiên nhẫn cho ta chữa thương, sao có thể đày lòng hoài nghi vị sư huynh này phẩm tính."

Nàng ánh mắt rất nhanh liền khôi phục ngày thường trong suốt, nội thị tự thân, khí tức cũng đã vững vàng, tổng thể thương thể đã gần đến khôi hẳn.

Hiển nhiên, khí tức cũng là bị người điều quá .

Nghiêng đầu vừa thấy, nàng tại mình vừa rời nằm vị trí, phát hiện nhất trương xếp tốt da dê, vừa mới là cho nàng cho rằng gói đầu dùng , mặt trên lay dính một chút vết máu, tựa hồ viết có chữ viết tích.

Đem vật ấy cầm lấy lại vừa thấy, nó thượng viết một đoạn lời nói, họa nhất trương đơn giản bản đồ.

'Đồng môn hỗ trợ không cần đa niệm, chỗ đó cự loạn chương bảo lâm có hai ngàn lý xa, phía dưới phụ bản đồ một phần, khả nhiều con đường rời khỏi chỗ đó.

Vạn sự dĩ tự thân tính mệnh làm trọng, bên có tị chương phù, ản tung phù, giải độc đan, bồi nguyên đan.

Một lời dĩ tặng sư muội:

Lòng người cách cái bụng, không thể dễ tin .

Con đường phía trước hung hiểm, vọng tự trân trọng.

Nhất cái không muốn lộ ra họ tên đẹp trai, lưu.'

Hữu Cầm Huyền Nhã nháy mắt mấy cái, nhìn cuối cùng nhất dựng thẳng hàng chữ, có điểm đọc không hiểu trong đó ngữ nghĩa.

Này chút chữ viết tại nhanh chóng biến thiên, trở thành nhạt, bắt quá mấy cái hô hấp giữa, liền hoàn toàn biến mất không thấy...

Hoàn hảo phía dưới bản đồ vẫn chưa dùng loại này đặc thù thủ pháp xử lý, nó thượng hạ địa hình cùng tỉ lệ đều tính tương tặn, còn cố ý đánh dấu Hữu Cầm Huyền Nhã lúc này vị trí.

Đáng giá nhắc tới là, trên bản đồ cấp xuất đi vòng quanh đường đi, cùng Lý Trường Thọ lúc này sở chạy phương hướng —— hoàn toàn tương phản.

"Này vị Trường Thọ sư huynh... Thật sự là cái cẩn thận nhân thiện người."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng nhíu mày, đem da dê cuộn phóng hảo, mặt lộ vẻ trang nghiêm, nhỏ giọng nói: "Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, như Huyền Nhã lần này được sống, tất khuyhnh ta sở hữu, hồi báo sư huynh ân đức."

Nói xong, nàng đối da dê cuộn làm cái đạo vái chào, rồi sau đó đem này trương bản đồ thu .

Cúi đầu mắt nhìn, mình trên vai chính dán tị chướng phù cùng ần tung phù, lúc này này hai trương phù lục linh lực còn sung túc, thật cũng không cần lập tức đổi mới.

Thu thập khởi một bên đan dược cùng phù lục, Hữu Cầm Huyền Nhã ngồi ở nguyên địa bắt đầu điều hoà khí tức, đem tự thân trạng thái khôi phục đến tốt nhất.

Mà nàng đại kiếm giờ phút này liền nằm ở góc trung, nó thượng linh quang cũng dần dần bắt đầu khôi phục.

Dần dần, lưỡng đạo thân hình tại nàng tâm đầu hiện lên...

Bên trái kia người, liền là mình cái gọi là thanh mai trúc mã, cùng mình cùng nhau bá nhập Độ Tiên Môn trung, một khi mình hiện thân liền hội nhanh chóng theo kịp Nguyên Thanh.

Hữu Cầm Huyền Nhã rất sớm trước, liền cảm thấy này vị luôn tiếp cận mình đồng hương đồng môn, tựa hồ là cái trong ngoài không đồng nhất người, cố một mạch cùng bảo trì khoảng cách.

Khả năng không nghĩ tới, này người kéo xuống ngày thường loại kia giả nhân giả nghĩa gương mặt sau, nhưng lại chính là như thế ác độc, không chịu được như thế!

Đã nhiều ngày đã xảy ra gì?

Nguyên Thanh không từ thủ đoạn đều phải nàng vây khốn, còn muốn vì nàng chùng hạ cổ tròng, muốn mượn này uy bức nàng đi vào khuôn khổ, làm hẳn đồ chơi, trở thành ngày khác sau mưu loạn 'Danh nghĩa' !

Nếu không mình có sự phụ tợng cho bảo phù, nàng giờ phút này định đã bị cổ tròng khống chế, sợ là nghĩ muốn chết đều khó khăn!

Lòng người cách cái bụng, Trường Thọ sư huynh lời ấy quả thật không giả.

Nghĩ vậy, Hữu Cầm Huyền Nhã lộ vẻ sầu thâm cười, cảm thấy thế gian bạc lạnh, tâm trung mất mát cùng tức giận nửa nọ nửa kia.

Nhưng đáy lòng hiện ra hai đạo thân ảnh trung, phía bên phải này người...

Thân ảnh ấy nguyên bản còn có chút hư đậm, giờ phút này nhưng dần dần rõ ràng chút; nhưng cũng chỉ có một thoáng quay đầu thời chéch mặt, còn có mình ẩn tượng so với thâm bóng lưng.

Lần này lịch lãm đại hội trước, Huyền Nhã vẫn chưa kiến quá này vị Trường Thọ sư huynh, biết được hẳn hóa thân cứu giai liền muốn tới Bắc Câu Lô Châu tìm được, cũng chỉ là đáy lòng thoáng kinh ngạc hạ.

Mà nương Hữu Cầm Huyền Nhã ẩn tượng khắc sâu , chính là vị sư huynh này hoạn có 'Tiếp xúc nữ tử sẽ không ngừng run rẩy' chứng bệnh...

Vân vân!

Trường Thọ sư huynh có loại này chứng bệnh, còn cố nén cả người run rẩy, miệng sùi bọt mép thống khổ, vì mình băng bó thập dư chỗ miệng vết thương?

Này ra sao chúng quên mình vì người, này ra sao đáng nhân nghĩa người!

Trong đầu, Hữu Cầm Huyền Nhã tự hành bện xuất loại này hình ảnh:

Âm u chật hẹp hang trung, nào đó vị sư huynh cả người run rẩy, hô hấp hỗn loạn, tay chân đều có chút biến hình, khuôn mặt vô cùng thống khổ, nhưng hai mắt vô cùng kiên định địa, cõi ra địa thượng hôn mê nữ tử lửa đỏ sắc tiên váy...

Ba!

Hữu Cầm Huyền Nhã lại nâng tay quăng mình một cái bạt tai.

'Sư huynh loại này chịu đựng đau nhức cứu ta, bên ta mới lại vẫn nghi ngờ sư huynh phẩm tính.

Hữu Cầm Huyền Nhã, người khi nào cũng biến thành loại này người tí hon...'

Nàng cắn môi, lại đối kia trương da dê bản đồ làm cái đạo vái chào.

"Như ngày sau có cơ hội báo đáp Trường Thọ sư huynh, không thể có nửa phần keo kiệt, nửa phần do dự."

Này nói năng có khí phách lời thề trung, Hữu Cầm Huyền Nhã ánh mắt trở nên càng phát ra kiên quyết, nàng trước thu thập nổi lên chỗ đó các loại vật, lại nâng tay cầm đại kiếm chuôi kiếm.

Tư thế biến thành nửa quỳ, nhiễm huyết làn váy tại thân chu lộ khai, tay trái đồng thời khởi kiếm chỉ, dựng thẳng tại trước người, cả người khí tức bắt đầu không ngừng chấn động!

Sóng sót.

Đi vạch trần Nguyên Thanh sắc mặt, đi báo đáp Trường Thọ sư huynh loại này chân chính nhân thiện người, đi cấp phụ vương đi tín, nhượng hẳn cẩn thận đề phòng này chút ngỗ nghịch ác tặc!

Hữu Cầm Huyền Nhã cầm đại kiếm tay phải, bắt đầu lóng lánh xuất lửa đỏ sắc ánh sáng.

"Chín nguyên uẩn linh, nghìn liên cố tâm!"

Nàng thấp giọng ngâm xướng, trong tay đại kiếm nở rộ xuất đạo đạo ánh lửa, nó thượng hiện ra đạo đạo rõ ràng đường vân, thân kiếm nguyên bản vết rách nhanh chóng biến mất không thấy.

Tóc dài phát phới giữa, Hữu Cầm Huyền Nhã thân chu trôi nổi xuất vài đóa hỏa liên, ánh kia vô cùng mịn màng da thịt, chiếu sáng nàng cặp kia ngôi sao loại đôi mắt.

"Tiên tại bắc, người ở nam, lăng thiên nuốt vân hỏa, tứ hải diệp phi phàm!"

Hỏa lân cái hộp kiếm!

Khai!"

Leng keng ba tiếng, mười dặm kiếm minh!

Cái động khẩu viên thạch nổ tung, một đạo lửa đỏ thân ảnh nhanh chóng lao ra hang, thân chu xoay quanh hơn mười bả phi kiếm!

Bay nhanh hơn mười trượng sau, Hữu Cầm Huyền Nhã biến mất thân chu ánh lửa, nhanh chóng biến mất ở tại chướng khí tràn ngập hắc lâm bên trong, hướng tới tây nam...

Ách, hướng tới phía đông bắc hướng, vụt chạy mà đi!

'Bằng trực giác phán đoán, bên này phải là đi tây phía nam hướng đúng vậy, chỉ cần dựa theo Trường Thọ sư huynh lưu lại bản đồ nhiều con đường, mình tất có thể trốn khai kia chút ác tặc.

Nhất định!

Muốn sống trở về!

...

Cùng lúc đó, tị Hữu Cầm Huyền Nhã ẩn thân hang hướng bắc lục trăm dặm.

Lý Trường Thọ đi nằm ở một tòa trên vách núi, cẩn thận tìm kiếm một chỗ chỗ tràn ngập chướng khí nham phùng.

Lại bận việc nửa ngày, Lý Trường Thọ chỉ có thể lắc đầu, từ nay về sau địa phiêu nhiên rời khỏi.

Kể từ đó, tại sách cổ trung ghi lại sinh trưởng có tiên giải cây cỏ khu vực này, xác định là không có thu hoạch ...

Lý Trường Thọ tìm cái trống trải nơi ngồi xếp bằng ngồi xuống, trong tay nắm bắt nhất bả chủ thú, trên mặt đất họa xuất mình tìm tòi quá sở hữu khu vực, rồi sau đó trầm tư một trận.

Hướng bắc sẽ tìm hai tam nhật đi.

Mất lớn như vậy kinh tìm không được tiên giải cây cỏ, đáy lòng tóm lại là có chút bất quá cam tâm, dù sao mình vì lần này 'Bắc châu tìm kiếm kế hoạch' chuẩn bị lâu như vậy...

"Tiếp tục cố gắng!"

Vỗ vỗ đầu gối, Lý Trường Thọ khởi thân hướng tới bắc phương mà đi, tại trong bóng đêm chỉ để lại đạo đạo tàn ảnh.

Có thể là hôm qua nhất tràng mưa to duyên có, khu vực này chướng khí vân xuất hiện một chút khe hở, nhất sợi ánh trăng khấp phùng còn có, rơi vào Lý Trường Thọ con đường phía trước thượng.

Lý Trường Thọ đáy lòng cũng nổi lên một tia văn thanh bệnh, tìm hảo vị trí cùng công sự che chắn, đứng ở ánh trăng trung nhìn ra xa vài lần ánh trăng.

A, này nguyệt thật dài...

Khu, này hình dạng thật bạch...

Ân, này nguyệt nha lại viên lại đại...

Khói độc vọt tới, lai không tầm thường ánh trăng nhất thời bị cắt đứt.

"Ca này là đến niên kỷ?"

Lý Trường Thọ khiêu khiêu mi, lắc đầu cười khẽ tiếng, thân hình trước khuynh, bay nhanh mà đi, cùng bóng đêm hoàn mỹ tương dung.

Đạo lữ gì gì đó, kia chính là so sự muội loại này sinh vật càng đáng sợ tồn tại, quả thực chính là nhất cái bất ổn định nhân quả đạn hạt nhân...

Không thể trêu vào, không dám nghĩ.

Hơn nữa so với việc Hữu Cầm Huyền Nhã loại này dung mạo độc nhất đương nhưng thân phận quá phức tạp đồng đại luyện khí sĩ, Lý Trường Thọ ngược lại là cảm thấy...

Từ Cửu sư thúc loại này đã muốn rất cường nữ tiên nhân cũng có cảm giác an toàn.

-----oO-----

Đệ thập lục chương Hữu Độc, khăng định Hữu Độc

Xích dương độc long nước miêng phân lượng đang không ngừng giảm bớt, Lý Trường Thọ lưu lại dấu chân khu vực càng phát ra rộng lớn.

Sách cổ ghi lại nơi tìm kiếm không có kết quả, loạn chương bảo lâm quanh mình tìm kiếm không có kết quả.

Tiện thể cứu Hữu Cầm Huyền Nhã ba ngày sau, Lý Trường Thọ vẫn như cũ không có tìm được tiên giải cây cỏ, ngược lại là bởi vì càng phát ra xâm nhập Bắc Câu Lô Châu, thu hoạch không ít hữu dụng độc thảo linh dược.

Thậm chí, hắn còn bắt được hai chỉ trân quý 'Đốt thi trùng', có thể cầm lại đi luyện chế thành đoán thi phần, xử lý thi thể thủ đoạn gia tăng đến mười hai chủng.

Hắn đay lòng mặc dù lược cảm phiền muộn, nhưng thủy chung chưa từng quên mình thân ở Bắc Câu Lô Châu loại này hiểm địa, cảnh giác chi tâm chưa bao giờ hạ xuống.

Theo lý thuyết, tiên giải cây cỏ mặc dù trân quý, chính là có chút khác loại độc thảo, rất ít có người nhu cầu mới đúng;

Mà mình tìm này chút khu vực, đều phù hợp tiên giải cây cỏ nhu cầu sinh trưởng hoàn cảnh, nhưng chỉ có một gốc cây cây non đều không thấy được...

Cũng thật sự là tà môn.

Mình tại tu hành khoảng cách liễu mạng bài trừ thời gian, đọc vài thập niên độc kinh sách thuốc chẳng lẽ đều là giả dối ?

'Quả nhiên, còn là sự phụ hấn lão nhân gia khí vận quá kém.'

Lý Trường Thọ chỉ có thể như thế an ủi mình một câu, đem đay lòng không cam lòng đuổi đi, bắt đầu suy tư mình khi nào trở về.

Hướng tây mặt lại đi hai trăm lý!

Nếu là tìm không được chỉ năng từ bỏ, lại đi cái kia thôn trấn trung tìm xem có hay không tiên giải cây cỏ bán... Tuy rằng hy vọng càng xa vời.

Bước nhanh đi nhanh, Lý Trường Thọ dưới chân mang xuất đạo đạo tàn ảnh, muốn hoàn thành này cuối cùng đoạn đường cầu dây thừng con đường.

Tìm kiếm năm mươi lý, không hề thu hoạch;

Tìm kiếm trăm dặm, tại phụ cận khả năng sinh trưởng tiên giải cây cỏ khu vực vòng vo nhất chính vòng, cũng không tiên giải cây cỏ tung tích, nhưng thật ra thu hoạch ngoài ý muốn vài cọng phối trí nhuyễn tiên tán trân quý linh dược...

Xem, mình dùng độc thảo hàng đội hướng trừ vật pháp khí bên trong chạy, đôi sự phụ hữu dụng độc thảo, liền chân lông đều tìm không được.

Này đại khái chính là nhân phẩm hòa khí chất chênh lệch đi.

Không chiếm được tiên giải cây cỏ, tự nhiên liền không thể luyện chế 'Dung tiên đan', này điều con đường liền là chạy bất thông .

Hoàn hảo mình trước đây liền chế định hảo dự bị phương án nhị cùng dự bị phương án tam, tuy rằng đều không bằng 'Dung tiên đan' càng bảo hiểm, nhưng tóm lại năng giúp đỡ sự phụ một ít.

Ông ——

Thiên địa linh khí dao động, có người ở đâu pháp.

Lý Trường Thọ linh thức lập tức hướng tới dao động nơi phát ra tra xét đi qua, nhưng phía trước chướng khí quá nồng, độc khí cũng tại rung chuyển, thế cho nên nhượng hẳn tra xét hữu hiệu phạm vi chỉ có hai mươi dặm hơn.

Đấu pháp phát sinh tại ba mươi lý ở ngoài, linh thức bắt đến mấy đạo đằng chuyển chuyển dịch thân ảnh...

Lại đi phía trước chạy, đi ra kia chút 'Tán tu' hoạt động khu vực ư?

Tại Bắc Câu Lô Châu biên giới sinh động rất nhiều luyện khí sĩ, bọn họ một loại đều sẽ xâm nhập Bắc Câu Lô Châu mấy ngàn lý tìm kiếm một ít trân quý kỳ hoa dị quả, dĩ này dễ vật hoán vật, đổi lấy mình tu hành dùng tu đạo tài nguyên.

Tỷ như trước đây bị phản giết 'Đâm cư', đã muốn tu đến về đạo cảnh, ngày thường không có bản sống thời điểm, cũng là dựa loại này mệt sống được lợi lấy tu hành tài nguyên.

Lý Trường Thọ đá lòng lập tức nổi lên lui ý.

Dùng thân hình, Lý Trường Thọ giấu ở một chỗ nham thạch sau đó, tinh tế cân nhắc.

Sách cổ thượng ghi lại khu vực đã muốn tra xét xong rồi, mình muốn đi cái này phương hướng đang có luyện khí sĩ đấu pháp, lúc này không lùi càng tại khi nào?

Chính cái gọi là 【 quân tử bất lập nguy tường hạ 】, lần này Bắc Câu Lô Châu hành trình, chỉ có thể dĩ tiếc nuối lạc... Mặc...

Lý Trường Thọ đột nhiên tinh thần chấn động!

Hắn khuếch tán đi ra ngoài linh thức ngẫu nhiên bắt đến, tại tây bắc phương hướng hai mươi ba lý ở ngoài một chỗ vách núi đen đỉnh chóp, có tam chu nó mạo xấu xí xanh biếc cỡ nhỏ tại nhẹ nhàng phiêu diêu!

Chúng nó hình dạng đúng như lan hoa thảo, nhưng so lan hoa thảo muốn ngắn rất nhiều, phiến lá thượng còn có một đạo đạo quý bí đường vân, mỗi một chu đều bao vây lấy một tầng nhàn nhạt hào quang.

Tiên giải cây cỏ!

Năng độc chết Nguyên Tiên, trọng thương Chân Tiên nguyên thân tiên giải cây cỏ!

Hơn nữa xem nó thượng ma văn số lượng, trung ương kia một gốc cây đã muốn ít nhất có ba ngàn năm niên hạn, hai bên xen cây cỏ niên hạn cũng quá ngàn năm!

Lý Trường Thọ thiếu chút nữa từ tảng đá mặt sau bình xuất lai.

Nhưng hắn lập tức mặc niệm thanh tâm chú, nhượng mình nhanh chóng bình tĩnh, hiện tại dược thảo còn chưa tới tay, không thể lạc quá sớm.

Bình tĩnh, đẳng dược thảo tới tay sau bình an đi ra Bắc Câu Lô Châu, mới có thể nho nhỏ chúc mừng...

Cũng không đúng, luyện chế đan dược cũng thập phần phiền toái, tối thiểu đẳng mình trở lại sơn trung, luyện chế thành công dung tiên đan, khi đó lại vui vẻ cũng không muộn.

Khai làm!

Thi triển thổ độn, Lý Trường Thọ tại dưới đất thẳng đến giải tiên thảo mà đi, đồng thời linh thức cũng tại đại địa bên trong lan tràn mở ra, phân tích tiên giải cây cỏ quanh mình hoàn cảnh.

Tiên giải cây cỏ bên có một gốc cây trụ lúi lão bách cây... Ân, có thể do thổ độn chuyển mộc độn tiếp cận tiên giải cây cỏ.

Nhưng mấy ngàn năm phần độc thảo, đối kia chút độc thú mà nói, tuyệt đối là đại bổ vật, không có khả năng không có thủ ở một bên gia hỏa.

Quả nhiên, Lý Trường Thọ rất nhanh liền phát hiện nhất điều tam con người bích sóng xà.

Này điều xà thập phần âm hiểm địa tránh ở vách núi đen phía dưới, còn hiểu như thế nào che dấu tự thân khí tức, ba trượng dài thân hình dung tại nham thạch trung, màu xanh biếc tế lân tản ra khác u quang.

Nếu không phải Lý Trường Thọ một tác một tác hàng tra, cũng vô pháp phát hiện cùng hoàn cảnh tương dung này độc vật.

Tam con người bích sóng xà đầu ở giữa đã muốn cố lấy nhất chỉ bánh bao, thoát nhìn có điểm bất nhã, dễ dàng nhượng người nổi lên một ít lớn mật ý tưởng;

Nó hình tam giác đầu rắn đã muốn bắt đầu trở nên hẹp dài, thân thể cũng so phổ thông xà loại thô dày một ít.

—— hiển nhiên đã là tại hóa giao thành tiên bên cạnh.

Mà kia chu niên hạn dài nhất tiên giải cây cỏ, cần phải chính là nó hóa giao thành tiên máu chốt, chỉ là lúc này độc tính dược lực còn chưa đủ.

'Khó đối phó.'

Lý Trường Thọ lại chú ý tới, vách núi đen hạ có rất nhiều bạch cốt, trong đó không ít đều là hình người khung xương...

Không thể đánh bừa, phải dùng trí.

Loại này mau thành tiên độc vật thực lực mạnh mẽ, vốn là là kịch độc yêu thú, mình mặc dù mang theo chín dạng bất đồng hiệu quả, năng uy hiếp đến phổ thông Nguyên Tiên độc dược, nhưng tại nó trước mặt đều là vô dụng.

Bằng mình nắm giữ pháp thuật, đánh bừa tuy rằng không nhất định bại bởi nó, nhưng quanh mình hoàn cảnh quá mức hung ác, nơi nơi đều là bất ổn định nhân tố...

Như thế nào dùng trí?

Dựa mộc độn đi qua, rút cây cỏ bỏ chạy?

Xà loại hung thú phần lớn đều thập phần nhanh nhẹn, cái này phương án rõ ràng không được.

Tại đại địa bên trong nhanh chóng xuyên qua Lý Trường Thọ, lúc này cũng lâm vào suy tư, đáy lòng rất nhanh liền cấp xuất thập nhiều phương án.

Khoảng cách tha thiết ước mơ tiên giải cây cỏ càng ngày càng gần, Lý Trường Thọ linh thức cũng tra xét đến xa hơn chỗ đầu pháp trạng hưởng, hẳn nhìn chăm chú nhìn lên, nhện không được khí tức nghịch tuôn, tại trong đất ho khan vài tiếng, thiếu chút nữa trực tiếp quay đầu chạy lấy người.

Như thế nào lại gặp được nàng ...

Cái này Hữu Cầm Huyền Nhã Hữu Độc phải không? Rõ ràng cái danh Hữu Độc Huyền Nhã được...

Cấp nàng vẽ bản đồ đi tây nam chạy, như thế nào tự ra hiện tại này ?

Cùng mong muốn vị trí kém ước chừng hai ngàn lý!

Lý Trường Thọ khước miệng run rẩy vài cái, cảm giác mình chẳng biết tại sao trung, va chạm vào một ít kiến thức manh khu...

"Ân? Đuôi giết nàng nhân trung có tiên nhân uy áp?"

Lý Trường Thọ đảy lòng hiện lên một chút linh quang, linh thức bắt bên kia truy đuổi đánh nhau tình hình, đột nhiên có dùng trí tiên giải cây cỏ kẻ sách.

Cẩn thận ngẫm lại, nếu không cái này phương hướng xuất hiện đấu pháp dao động, hẳn cũng vô pháp phát hiện này tam chu tiên giải cây cỏ;

Mà cái này phương vị, dựa theo hẳn trước đây lộ tuyến quy hoạch, đại khái dẫn điều tra không đến.

Từ cái này góc độ mà nói, mình lần này còn muốn đa tạ 'Hữu Độc Huyền Nhã' .

"Lần trước cứu người, lần này nho nhỏ lợi dụng người một chút, chúng ta cũng đã trưởng thành ."

Lý Trường Thọ nói thầm câu, tại trong đất hơi chút tạm dừng, lại thi triển thổ độn thuật;

Phương pháp lực toàn bộ khai hỏa, lại cực lực áp chế mình khí tức dao động, nhanh chóng mà lại vô thanh vô tức đụng đến vách núi đen phụ cận, bắt đầu quan sát đuổi giết Hữu Cầm Huyền Nhã người.

Lúc này, Hữu Cầm Huyền Nhã thân chu vờn quanh nhất bả bả thiêu đốt cháy diễm phi kiếm, thân hình huyền phù tại giữa không trung, cũng tại hướng tới vách núi đen phương hướng chuyển dịch.

Nàng quanh mình phi kiếm bay nhanh xoay tròn, bố thành một đạo kín không kẽ hở phòng tuyến.

Nhưng Lý Trường Thọ liếc mắt một cái liền nhìn ra, Hữu Cầm Huyền Nhã lúc này bất quá là miệng cộp gan thỏ, cửa này ngự kiếm pháp thuật còn chưa học được nhà, chỉ hiểu cố định chiêu thức, sẽ không trường thi biến báo, tại phòng thủ thời không thể hữu hiệu phản kích...

Mà đuổi giết Hữu Cầm Huyền Nhã là sáu gã Hắc y nhân, hai gã về đạo cảnh, bốn gã Phản Hư cảnh, bọn họ xuất thủ mặc dù dùng toàn lực, nhưng chiêu chiêu không đi tập trung Hữu Cầm Huyền Nhã yếu hại, hiển nhiên là muốn bắt sống.

—— cũng là Lý Trường Thọ vận khí không sai, này tốp người có khác hai gã Nguyên Tiên lúc này tại duy trì khốn long trận, bên kia nào đó Chân Tiên làm âm ỉ lợi hại, cũng khiến chế trụ hai gã Nguyên Tiên tinh lực.

'Chỉ là này mấy cái gia hỏa, chỉ sợ còn chưa đủ này điều tam con người bích sóng xà tắc hàm răng.'

Hoàn hảo, còn có hai cỗ hơi thở tại không trung thượng chưa xuất thủ, mà này hai cỗ hơi thở, Lý Trường Thọ đều tính quen thuộc ——

Kia gì quốc điện trước đại tướng họ Vũ Văn lãng;

Phá Thiên Phong đồng môn sư đệ, Nguyên Thanh.

Phạm vi ba mươi lý trong phạm vi chỉ phát hiện họ Vũ Văn lãng nhất danh tiên nhân, trước nhận thấy được tiên nhân uy áp liền là tự hấn mà đến.

Lý Trường Thọ tâm tư, nhất thời bắt đầu linh hoạt .

Bất quá nói trở về...

Nguyên Thanh cái này đại ám nam vì cái gì còn không hạ ngoan độc tay? Liền như vậy một mạch kéo, thật đương nhà mình Độ Tiên Môn vô cường nhân?

Độ Tiên Môn tuy rằng chỉ xem như một nhà trung đẳng ý tứ tu tiên môn phái, nhưng tốt xấu cũng là bị rộng khắp tán thành tam giáo tiên tông, thế tục vương quyền cho dù có mấy cái tiên nhân tọa trấn, cũng sẽ không bị Độ Tiên Môn xem tại nhãn trung.

Nếu Tử Cữu sư thúc cùng bọn họ ngũ cái không có tại ước định thời gian trở về sơn môn, tất nhiên sẽ có tiên nhân bắc thượng tìm, Nguyên Thanh này nhất hỏa nhân như thế ma ma chút chút, quả thực chính là mình muốn chết.

Nói một ngàn đạo một vạn, cái này giả dối ám nam còn không chính là tham này giả dối băng sơn thân mình?

Chặc, thấp hèn!

Lúc này Lý Trường Thọ nhãn trung, từ vân thượng tiên nhân họ Vũ Văn lãng, khi đến phương đuôi giết Hữu Cầm Huyền Nhã này mấy người, đã bị đánh số vì công cụ người một hai tam tứ...

Linh thức tập trung tại Hữu Cầm Huyền Nhã thân thượng, Lý Trường Thọ thúc động chú pháp, thi 'Phong ngữ chú', trực tiếp đối Hữu Cầm Huyền Nhã truyền thanh lọt vào tai.

"Dĩ người lúc này mặt hướng vi kiên vị, lui hướng chân vị, bát thước khoảng cách."

Đang ngự kiếm chống đỡ phía trước pháp bảo oanh kích Hữu Cầm Huyền Nhã, nhất thời tinh thần chấn động.

Trường Thọ sư huynh!

Hấn như thế nào tại chỗ đó?

Tâm trung mặc dù nghi hoặc, nhưng Hữu Cầm Huyền Nhã đã muốn theo bản năng tuần hoàn chỉ dẫn, giẫm lên phi kiếm thiếp địa triệt thoái phía sau, lưỡng đạo lưu quang vừa mới tại kiếm trận bên xẹt qua!

Đó là nhất bả đoản đao cùng một bả dài đinh, bay nhanh đánh úp lại, nhưng trực tiếp thất bại!

"Lại lui, rời vị lục thước."

Lý Trường Thọ truyền thanh mồm miệng thoáng dòn dập chút, Hữu Cầm Huyền Nhã theo lời lại trốn, lại là lưỡng đạo lưu quang tại một khác chéch chảy xuống.

Tùy theo, Lý Trường Thọ tiếng nói liên tiếp không ngừng nhập nằng trong tai:

"Đừng sửng sờ, có thừa lực liền phản kích, chú ý mình biểu tình, đừng cho bọn họ khả nghi."

Vách núi đen hạ tầng nhất chỉ lợi hại độc vật, dẫn bọn họ lại đây, dụng độc vật phá địch.

Rời vị ba thước, chuyển chấn vị ngũ thước."

Hữu Cầm Huyền Nhã nguyên vốn có chút âm đạm đôi mắt, giờ phút này nhanh chóng một lần nữa khôi phục sáng ngời;

Nàng gắt gao bẻ môi, đáy lòng dạ xem như hồi ứng.

Rất nhanh, nàng tả lui hữu trốn, dần dần thông dong có độ, tại sáu gã đuổi giết già, cùng với trên không hai người nhãn trung, Hữu Cầm Huyền Nhã tất cả người đột nhiên trở nên linh động .

Lâm trận đột phá?

Kia sáu người thể công bị nàng liên tiếp né tránh đại bán, nguyên bản chỉ có thể phòng thủ phi kiếm, lập tức tìm được rời đột phá khẩu bắt đầu phản công;

Này nhất tăng nhất giảm, Hữu Cầm Huyền Nhã áp lực chột ròi chậm lại rất nhiều, đầu vào đáy địa lui hướng kia chỗ tầng tam con người bích sóng xà vách núi đen.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ thân hình đã muốn xuất hiện ở tại vách núi đen phía trên tầng nham thạch trung, cách tiên giải cây cỏ bắt quá hơn trăm trượng khoảng cách.

Kia đầu tam con người bích sóng xà tựa hồ đã muốn cảm ứng được gì, tại vách núi đen hạ thăm dò xuất lai, tinh táo địa quan sát các nơi.

Tại tiên giải cây cỏ phía trước là một mảnh mặt cỏ, kia chu kinh rất hắc da bách cây đứng vững tại khoảng cách vách núi đen biên mười sáu trượng chỗ, cây ẩm che ở tại tiên giải cây cỏ phía trên.

Lý Trường Thọ tìm đúng này hắc da bách cây rễ chính, tại tầng nham thạch trung giải trừ thổ động, ngạnh đỉnh quanh mình đè ép mà đến khổng lồ áp lực, cắn răng thì triển ra một động thuật, chui vào bách cây rễ chính bên trong, che dấu khí tức, quyết đoán thượng hướng.

Lão bách cây: ...

Ân?

Ân...

-----oO-----

Thứ mười bảy chương sống đến cuối cùng mới tính hoàng tước

"Khôn vị hướng tứ, rời vị lui lục, kia độc vật đã muốn bắt đầu du hướng bên trái."

Tránh ở lão hộc cây kia ẩm áp thoải mái thân cây trung, Lý Trường Thọ không ngừng truyền thanh, Hữu Cầm Huyền Nhã cách này khóa bách cây đã bắt quá ba trăm trượng khoảng cách.

Này chỗ vách núi đen là ngang đột xuất kết cấu, giờ phút này cái kia tam con người bích sóng xạ đã muốn du xuất nguyên bản ẩn thân nham phùng, tại vách núi đen hạ dán thạch bích chạy, đầu rấn tại bách cây thân cây bên cạnh dò xét xuất lai.

Nó đã muốn bị Hữu Cầm Huyền Nhã cùng sáu gã đuôi giết giả kinh động, tự thân nhưng chưa bị không trung họ Vũ Văn lãng phát hiện.

Điều này làm cho Lý Trường Thọ có thể tiết kiệm đại bán mưu tính.

Lý Trường Thọ một lòng số dùng, một mặt cực lực áp chế mình trong cơ thể khí tức vận chuyển, một mặt không ngừng ra tiếng chỉ điểm Hữu Cầm Huyền Nhã, còn muốn thời khắc quan sát này điều ma vật hướng đi, không thể không chiếu cố 'Hữu Độc' Huyền Nhã chết sống...

Mặt còn chưa ma hảo, tổng không thể liền bả lư cấp làm thành lư thịt hỏa thiêu.

Đến rồi.

Hữu Cầm Huyền Nhã khoảng cách đại bách cây còn sót lại trăm trượng!

Tam con người bích sóng xà lục chú ý hoàn toàn bị đầu pháp mấy người hấp dẫn, nó dán nham vách tường chậm rãi du động, ần ần kẹt ở tới gần tiên giải cây cỏ đường đi, nhưng không có rời xa tiên giải cây cỏ.

Nó là cái kinh nghiệm chu đáo liệt sát giả, am hiểu sâu phục kích đạo, lúc này cũng là có chút ần ần, đã muốn đem Hữu Cầm Huyền Nhã cùng phía trước truy kích mấy người trở thành bàn đồ ăn Trung Quốc, điếm nhỏ tâm.

Lý Trường Thọ đã muốn năng tưởng tượng đến, này đầu ba trượng dài độc xà không hề dấu hiệu địa thoát ra thời, chính là hạng khủng bố đả kích một màn.

Thế giới này, vốn chính là như vậy khủng bố.

Kế tiếp...

Một độn khẩu quyết lưu chuyển, Lý Trường Thọ tại thân cây trung tự do thượng hạ, chậm rãi rơi đi rề cây chỗ.

Lý Trường Thọ truyền thanh vẫn như cũ không ngừng, không ngừng chui vào Hữu Cầm Huyền Nhã trong tai:

"Khảm vị tiến tam, chấn vị lui chín.

Độc vật hiện tại đã muốn theo dõi người, hơi sau chuyên chú nghe ta chỉ dẫn, ta nói nhảy lấy đà hai chữ, người thì toàn lực nhắm phía không trung, ngàn vạn bắt phải có nửa phần do dự."

Hữu Cầm Huyền Nhã lại dưới đáy lòng dạ, hai tay kiếm chỉ không ngừng sự trượt, quanh mình uẩn cháy quang phi kiếm qua lại xuyên qua;

Ngự kiếm bay lên, váy dài phát phới, nàng liền giống như trong hỏa diễm khởi vũ tiên tử, vô cùng mê người, lại loại kia chói mắt.

Không trung, họ Vũ Văn lăng dẫn theo Nguyên Thanh bả vai, trợ hấn chống đỡ quanh mình chướng khí;

Nguyên Thanh nhìn chăm chú vào phía dưới Hữu Cầm Huyền Nhã, ánh mắt toát ra nồng đậm si mê.

"Họ Vũ Văn tướng quân! Lần này nhất định không thể nhượng Huyền Nhã lại thoát thân!"

"Tứ công tử yên tâm, lần trước là chưa từng phòng bị nàng có chuyển dịch bảo phù, " họ Vũ Văn lăng trầm giọng đáp, "Nàng pháp lực dĩ nhiên bất đa, đợi nàng thối lui đến vách núi đen bên cạnh thời, mặt tướng liền xuất thủ bức bách, đến lúc đó Thiếu chủ liền từ bên cạnh hiện thân, hộ tại nàng trước người.

Như nàng đối tứ công tử đáy lòng chỉ có chán ghét, tình cổ dùng được có lẽ hội giảm phân nửa, cần được nhượng nàng đối tứ công tử có chút hảo cảm mới được."

Nguyên Thanh sắc mặt có chút khó coi, gật đầu ứng tiếng: "Họ Vũ Văn tướng quân lo lắng."

Họ Vũ Văn lắng lại trầm giọng nói câu: "Mặt tướng cũng có chút nghi hoặc, tứ công tử ngài là như thế nào làm được, sáu mươi niên cũng không năng đả động lục công chúa phương tâm.

Hôm nay việc này như bất thành, hoặc là tình cổ không thể phát huy tác dụng, chúng ta phải tại chỗ đó giết lục công chúa, còn thỉnh tứ công tử sớm làm chuẩn bị."

Nguyên Thanh gắt gao toàn hạ quyền, mắt trung có chút tức giận, nhưng chưa nói thêm cái gì.

Phía dưới, Hữu Cầm Huyền Nhã đã muốn thôi lui đến vách núi đen phụ cận, sắp tiến vào bách cây tán cây bao phủ nơi.

Sớm đã rơi vào rễ cây chỗ Lý Trường Thọ, trong đôi mắt đột nhiên nhấp nháy tinh quang, câu kia 'Nhảy lấy đà' thông qua chú pháp, chui vào Hữu Cầm Huyền Nhã trong tai!

Hữu Cầm Huyền Nhã dưới chân phi kiếm ánh lửa bạo tuôn, mạn diệu thân ảnh tận trời khơi, nhượng đánh úp lại vài đạo lưu quang nhao nhao thất bại!

Mà truy kích Hữu Cầm Huyền Nhã sáu người không biết phía trước hiểm ác, lập tức vọt vào bách cây tán cây bao trùm nơi!

Bọn họ bản sẽ không có dừng bước ý niệm trong đầu, đều là nghĩ vọt tới trước vài bước liền nhảy lên tiếp tục truy kích, không biết, kia tán cây bên cạnh, chính là một chỗ sinh tử tơ hồng!

Hô ——

Tiếng xé gió bạo khởi, tại vách núi đen biên chờ đợi lâu ngày tam con người bích sóng xà, không hề dấu hiệu địa chạy trốn xuất lai!

Không trung họ Vũ Văn lắng hô to "Mau lui lại", nhưng lúc này tối bên trái người bị mặt, đã bị này độc vật mở ra miệng rộng cắn!

Răng nhọn cắn hớp, xà thủ mãnh liệt tùm, này người nháy mắt bị kéo nửa người...

Tránh ở lão bách rễ cây hành trung Lý Trường Thọ âm thầm cân nhắc, mình cùng này đầu độc thú chính diện quyết đấu, thật đúng là không tốt thắng.

Còn lại năm người nhất thời muốn lui, nhưng này tam con người bích sóng xà như thế nào sẽ bỏ qua đến bên miệng mỹ vị?

Nó đuôi rắn vãi ra đạo đạo tàn ảnh, trực tiếp đem nhất người đập trên mặt đất, thuận thế che lại còn lại người đường lui, toàn thân tế lân mở ra, phun ra một cỗ luồng kịch độc sương mù dày đặc, lập tức đem còn lại mấy người vài đoàn bao bọc.

"Nghịch súc dám mà thôi!"

Không trung truyền đến gầm lên giận dữ, liền kiến kia đạo khô ngô thân hình phá vỡ vân vụ, trước cầm trong tay lưỡi búa to bỏ xuống, thân hình cũng trực tiếp đánh về phía tam con người bích sóng xà.

Sinh lần đầu thật giác tam con người bích sóng xà lập tức cảm nhận được uy hiếp, ngựa đầu dùng xà thủ xô hướng đập lạc lưỡi búa to;

Nó đỉnh đầu cái này hình dạng tràn đầy ác thú vị bánh bao, chính là tự thân tối ngạnh chỗ!

Leng keng tiếng nổ vang, búa lớn bị trực tiếp chấn phi, tam con người bích sóng xà thủ đập trên mặt đất, kia bánh bao nhưng lại xuất hiện một tia vết rách, nó nội chảy xuôi xuất một tia màu vàng máu.

Này độc vật nhất thời giận dữ, đuôi rắn chấn động nhảy đánh mà khởi;

Không trung đập lạc họ Vũ Văn lăng nâng tay triệu hồi đại phủ, đã là giờ búa nghênh diện đập lạc!

Rễ cây chỗ, Lý Trường Thọ tay phải chế trụ tam tờ giấy người, thoáng do dự, lại cầm xuất đệ tứ trưng; chốc lát, lại cầm xuất thứ năm trưng cùng thứ sáu trưng...

Tay trái cầm mình mạnh nhất mê dược —— siêu phẩm nhuyễn tiên tán;

Lý Trường Thọ đợi sái xuất nhuyễn tiên tán thời cơ, hẳn phải đợi tam con người bích sóng xà chống đỡ không được thời lại ra tay.

—— tam con người bích sóng xà không sợ độc, này họ Vũ Văn lăng cũng không hành.

Đồng thời, Lý Trường Thọ không quên đem linh thức toàn diện mở ra, qua lại điều tra phạm vi mười dặm nội, nhìn xem có hay không có tiềm tàng nguy cơ.

Bên kia, Hữu Cầm Huyền Nhã đã muốn dựa theo Lý Trường Thọ chỉ dẫn, thừa cơ thối lui đến vách núi đen sau chéch.

Thiếu họ Vũ Văn lăng bảo vệ, Nguyên Thanh cũng không dám lưu lại vân vụ trung, hẳn cũng cuối cùng tự mình xuất thủ, từ giữa không trung nhằm phía Hữu Cầm Huyền Nhã, cầm trong tay ba thước thanh phong muốn ngăn trở Hữu Cầm Huyền Nhã rời khỏi.

Nhưng mà, lúc này Hữu Cầm Huyền Nhã vẫn chưa nghĩ tới rút đi, phản thủ chương không chúng phi kiếm, đem Nguyên Thanh nháy mắt áp chế.

Cứ việc Nguyên Thanh tu vi cao Hữu Cầm Huyền Nhã nhất tiểu giai, nhưng chỉ có thể đau khổ phòng thủ...

Nhưng Hữu Cầm Huyền Nhã phân đại bán tâm thần, dùng linh thức quan sát đến nhai thượng kịch chiến.

Nàng năng cảm giác được, không ngừng đối mình truyền thanh Lý Trường Thọ là ở chỗ này, nhưng giờ phút này nhưng hoàn toàn không biết Lý Trường Thọ cụ thể vị trí, đáy lòng dần dần có chút lo lắng.

Nhưng mà, toàn trường thế cục, đều ở Lý Trường Thọ trong khống chế.

Tam con người bích sóng xà đem Nguyên Tiên cảnh sơ kỳ họ Vũ Văn lăng cho rằng uy hiếp lớn nhất, không chịu thoái nhượng nửa bước, bảo hộ tại tiên giải cây cỏ trước;

Họ Vũ Văn lăng giờ phút này cầm lấy búa lớn không ngừng phách khảm, đem lúc này trung xà độc đánh mất thần trí tam danh thủ hạ hộ ở tại phía sau...

Loại này tình hình hạ, họ Vũ Văn lăng rất khó lưu thủ, song phương tất cả đều toàn lực chém giết.

Lý Trường Thọ kiên nhẫn ẩn núp, tại lão rễ cây bộ đứng yên bất động, đợi xuất thủ thời cơ, đồng thời làm tốt thời khắc bỏ chạy chuẩn bị.

Bởi vì này lần sự phát vội vàng, là thuần túy ứng biến cử, Lý Trường Thọ với mình hơi chút roi chậm lại chút yêu cầu.

Lần này, chín thành bát nắm chắc liền ra tay đi, luôn theo đuổi thập thành nắm chắc cũng bắt quá hiện thực...

Đại chiến chốc lát, này khối lão bách cây kia có chút trọc tán cây đều bị chém non nửa, búa lớn chém ra đạo đạo khí lẫm, vách núi cũng nhiều đạo đạo khe rãnh, sụp đổ non nửa.

Tam con người bích sóng xà dù sao thượng chưa thành tiên, coi như là đối mặt nhất cái không có gì lợi hại pháp bảo Nguyên Tiên cảnh sơ kỳ, cũng rất mau ngăn cản không được, toàn thân bị khảm độc huyết loạn lưu, sắp bị chém giết tại chỗ đó.

'Vất vả rồi, to con.'

Lý Trường Thọ đẩy lòng đao câu, tay trái nhẹ nhàng đầu động liễu hạ, này bình siêu phẩm nhuyễn tiên tán trung vô sắc khí tức bị hấn dùng pháp lực bao bọc, trước đưa đến hộc cây thân cây, mau nữa tốc chảy ra thân cây, lặng yên sái hương về phía họ Vũ Văn lãng.

Rất nhanh, họ Vũ Văn lãng động tác xuất hiện một chút chậm chạp, người cũng có chút choáng váng.

'Này mãng xà độc hảo sinh lợi hại!'

Họ Vũ Văn lãng đẩy lòng thâm mắng, hai mắt trợn tròn, nó nội tràn đầy tơ máu, nhiều là buồn ngủ, say, vẫn phát ra một tiếng khí thể mười phần rỗng giập.

Hấn lại không dám ham chiến, lập tức bộc phát ra tuyệt cường một kích, thân hình nhảy đến giữa không trung, trào ra tiên lực định trụ này điều con cạp, búa lớn lập tức chém về phía tam con người bích sóng xà cổ!

Tam con người bích sóng xà lúc này nhưng sinh lui ý, phản thân phải đi, nhưng nó có chút chần chờ địa mắt nhìn vách đá tam chu tiên giải cây cỏ...

Cũng đúng là điểm này chần chờ, nhưng nó không còn rồi chạy trốn chết cơ hội.

Búa lớn bị hai chỉ trắng kiện bàn tay to nắm, trực tiếp từ nó sau cảnh trăm lạp, xà thủ quảng mà khởi, độc huyết nhất thời loạn tiên!

Họ Vũ Văn lãng thân hình hạ xuống, chính là dưới chân bất ổn, lao đảo hai bước, chống đại phủ mới không chặt vật té ngã.

Hấn lấy ra một lọ giải độc đan, trực tiếp ngã vào trong miệng, nhưng động tác đã muốn càng phát ra chậm chạp...

'Đây là cái gì độc? Sao được như thế lợi hại!'

"Tướng quân... Ta đấng..."

Phía sau truyền đến suy yếu tiếng gọi âm ỉ, họ Vũ Văn lãng vừa định xoay người cứu viện, chân kế tiếp hư lắc lư, cơ hồ trực tiếp té;

Kia chút giải độc đan nhưng lại không hề tác dụng, hấn trước mắt một trận thiên toàn địa chuyển.

Chính lúc này, một bên đột có tiếng xé gió vang lên!

Nhất căn mộc mũi tên từ bên đánh úp lại, lập tức đâm vào họ Vũ Văn lãng cổ; này khôì ngô hán tử thân thể run lên, xoay người cảm tức bách cây thân cây phương hướng.

Nơi đó, 'Lý Trường Thọ' thân hình từ bách cây trung chậm rãi bài trừ, ném ra hoán Thiên Bảo tán, cầm đồng thau ngăn nổ, thuận tiện sái xuất tam tờ giấy người.

Bồng, phành phạch!

Người giấy hóa thành phân thân, đối họ Vũ Văn lãng tập giết mà đi!

'Lý Trường Thọ' thì vu hồi nhằm phía bên, nhanh chóng vì đồng thau ngăn nổ đổi mới mộc mũi tên, lại khẩu động cơ quát.

Ngăn nổ phía trên bảo quang bắt đầu khởi động, bắn ra mộc mũi tên kinh lực phi phàm.

Họ Vũ Văn lãng lúc này trúng độc đã thâm, hoàn toàn không thể đối phó với địch, cổ thượng lại trung nhất mũi tên, tiên nhân huyết ngang sái đương trường.

Kia ba đạo người giấy vọt tới họ Vũ Văn lãng thân chu, lập tức phân tam giác đứng thẳng, cầm trong tay bình sứ trung thanh vụ đồng thời sái xuất.

Thanh vụ giống như vật còn sống một loại đem họ Vũ Văn lãng quán quanh, bao bọc, này tráng hán toàn thân vang lên 'Két két' tiếng vang; mà hấn cuối cùng khí lực, dùng ở tại giữa đầu rỗng giận, tiếng hô trung tràn đầy thống khổ...

Đáng tiếc, hoán Thiên Bảo tán đã muốn lập hạ trận pháp, đem chỗ đó tình hình hoàn toàn ngăn cách, thanh âm không thể truyền ra đi nữa điểm.

Họ Vũ Văn lãng tiên nhân khu, nhưng lại tại thanh vụ bên trong bị nhanh chóng ăn mòn, không ít khu vực đã lộ ra bạch cốt, thân chu xuất hiện nhất chỉ chỉ trong suốt bọt khí.

Hấn ra sức nghĩ phản kích, đại phủ công kình lại thông thả địa quét ngang, tam người giấy linh mẫn về phía sau nhảy tránh.

Suu!

Đệ tam căn mộc mũi tên xuyên vào họ Vũ Văn lãng bị ăn mòn ngực, đâm thấu họ Vũ Văn lãng tâm mạch!

Tam người giấy bắt đầu nhất tề cầu khởi pháp quyết, trong miệng phun ra ba đạo màu trắng lửa khói, đem họ Vũ Văn lãng trực tiếp nuốt hết!

Đến vậy thời, họ Vũ Văn lãng mới nhận ra Lý Trường Thọ, có chút vô lực hô lên một tiếng:

"Nhưng lại... Là người..."

Nhất danh Nguyên Tiên, tuy là mới vừa thành tiên không lâu, nhưng tại giờ phút này đã là đại nử thân mình bước vào quỹ môn quan.

Nhưng mà tiên nhân chính là tiên nhân, như thế nào tâm cam loại này hạ màn?

Họ Vũ Văn lảng tại bạch hỏa trung đột nhiên nhắm lại hai mắt, đã muốn có điềm khùng bỏ tàn khu dâng lên xuất mấy đạo tiên quang, lên đỉnh đầu ngưng xuất nhàn nhạt hư ảnh!

Nguyên thân xuất khiếu!

"Nhận lấy cái chết!"

Họ Vũ Văn lảng nguyên thân gằm nhẹ một tiếng, ngạnh đỉnh nhuyển tiên tán hiệu lực, đối Lý Trường Thọ bỏ ra một chương!

Này một chương, liền như Thái Sơn áp đỉnh, coi như lũ bất ngờ bạo tuôn!

Lý Trường Thọ lập tức muốn né tránh, nhưng mắt cá chân đột nhiên bị một bàn tay gắt gao địa cầm; cúi đầu nhìn lại, chính là nhất danh trung xà độc cùng nhuyển tiên tán người bịt mặt, lúc này đột nhiên xuất thủ.

Này người giờ phút này cả người loạn run, không biết như thế nào kháng ở trong cơ thể kịch độc, tựa hồ là thiêu đốt ba hồn bảy vía, chỉ vì cầu diệt Lý Trường Thọ cuối cùng sinh cơ...

Chậc, thất sách.

Lý Trường Thọ thoáng lắc đầu, đỉnh đầu một chương đã muốn đánh rớt, đưa hẳn nửa người trên trực tiếp đập toái.

Họ Vũ Văn lảng nguyên thân lộ ra một tia cười lạnh.

'Người này pháp thuật cùng tính kế tuy rằng lợi hại, nhưng chung quy là thượng chưa thành tiên...'

Hưu ——

Thở phì phò hưu ——

Bách cây hạ lại truyền đến tiếng xé gió, bảy căn dài đỉnh cực tốc bay tới, đồng thời nhốt đánh vào họ Vũ Văn lảng nguyên thân các nơi!

Mỗi căn dài đỉnh phía trên khắc phức tạp cắm chế, bắt đầu khởi động đạm bạch sắc u hỏa!

Họ Vũ Văn lăng nguyên thân có chút kinh ngạc địa cúi đầu, nhưng phát hiện, mình thân chu kia ba đạo người giấy phân thân, một mạch chưa từng dừng lại phun hỏa; tại hấn nguyên thân xuất khiếu thời, thân hình, đã muốn bị đốt chỉ còn khung xương...

Giờ phút này, cái kia thiêu đốt mình hồn phách người bịt mặt, ánh mắt đại ra địa ngửa đầu nhìn, nhìn kia bán tờ giấy người đang theo gió phát phối, bị nhất sợi ngọn lửa dẫn cháy...

Hấn cháy hết mình chuyển thể hết thủy hy vọng, nhưng chỉ đổi lấy bán tờ giấy người chôn cùng.

Bách cây hạ, mới ra hiện 'Lý Trường Thọ' mở ra tay trái, lòng bàn tay đối chuẩn họ Vũ Văn lăng nguyên thân, năm ngón tay nhẹ nhàng vừa thu lại, kia bảy căn luyện chế không tầm thường diệt hồn đỉnh bị nháy mắt kíp nổ!

Bách rẽ cây bộ, Lý Trường Thọ dùng linh thức nhìn chăm chú vào kia vẫn đốt vô cùng tiên nhân khung xương, khe cau mày, không chế được người giấy ngũ ném ra nhiếp hồn bảo châu, nhượng nhất, nhị, tam người giấy tăng lớn phun hỏa độ mạnh yếu.

Này u lãnh huyền hỏa, đối mặt tiên nhân thời thương tổn có điểm không đủ dùng, còn là muốn nghĩ biện pháp làm đến môn nội Tam Muội Chân Viêm mới được.

Lại đợi một trận, kia khung xương âm âm sập, hóa thành tro tàn đóng ở tại địa thượng, tam người giấy dựa theo trình tự bắt đầu đọc kinh văn, Lý Trường Thọ cuối cùng nhích người.

Vung bụi loại này có nghi thức cảm bước đi, còn là muốn hôn tay lai làm mới yên tâm.

-----oOo-----

Đệ thập bát chương chạy lảm an tường

Đường đường nhất cái tiên nhân, đã vậy còn quá nghèo kiệt hủ lậu, liền nhất bả búa, nhất cái trử vật pháp bảo...

Quả nhiên, tại thế tục hỗn luyện khí sĩ, phần lớn đều là này nhất hành người sống tạm bợ...

Tung bay màu đen tro tàn trung, Lý Trường Thọ đem kia chỉ ban chỉ bộ đáng trử vật pháp bảo cùng lưỡi búa to cùng nhau thu được Thiên tự tứ số hiệu trử vật túi, lại thu

hồi nhiếp hồn châu, nhảy tới vách núi đen bên cạnh, ngồi xồm tại kia tam chu tiên giải cây cỏ trước.

Lấy ra hai chỉ trước đó chuẩn bị tốt hộp ngọc, đầu lưỡi hạ tấc hai khối mình luyện chế giải độc hoàn, hai tay bao bọc thập bát năng pháp lực, động tác nhanh nhẹn lại thập phần cẩn thận, đem hai chu niên hạn so với cao độc thảo liền căn lấy khởi, nhanh chóng để vào trong hộp ngọc phong thượng.

Hái thuốc không dứt chừng, phúc duyên miễn tổn hại chiết.

Cuối cùng...

Lý Trường Thọ lộ ra một chút mỉm cười.

Hắn nhanh chóng khởi thân, không dám tại chỗ đó ở lâu, cũng lo lắng họ Vũ Văn lãng còn có cái khác đồng lõa.

Trước vọt tới kia tam con người bích sóng xà ngã nhào xà thủ trước, tại trong lòng lấy ra đánh dấu 'Địa nhị' trữ vật túi, đem này xà thủ trực tiếp trang rồi, dùng phù lục phong ấn, thu vào huyền chữ tứ số hiệu trữ vật pháp khí.

Thứ này phải năng tinh luyện xuất một ít không sai độc dược, có thể cấp Tiểu sư muội phòng thân phòng lang, không thể bỏ ở trong này không công lãng phí.

Chung quanh kia cuộn cuộn xà độc còn tại, kia mấy cái người bịt mặt thi thể, sớm bị, được tam chỉ 'Chủ chiến' người giấy đốt cái sạch sẽ.

Phi tiên nhân mục tiêu, u lãnh huyền hòa thiêu cháy không chút nào cố sức; kia mấy người một chút lưu lại tro tàn, lúc này đã muốn theo chân bọn họ tướng quân đại nhân dung hợp, đợi theo gió rồi biến mất...

Theo sau, Lý Trường Thọ cùng tứ chỉ người giấy cùng nhau động thủ, đem hai bình thuốc bột chiếu vào các nơi.

Trên mặt đất người huyết nhất thời bị điễm cháy, toát ra một chỗ chỗ màu xanh biếc ma troi, nhưng này chút vết máu đào mắt biến mất không thấy.

Ân, tinh lực Hồng Hoang hoàn cảnh, bảo hộ bắc châu sinh thái, này là Nhân tộc luyện khí sĩ không thể chối từ nghĩa vụ!

Lại thu mấy kiện trữ vật pháp khí, Lý Trường Thọ ánh mắt nhìn quét các nơi, linh thức cũng tra xét phạm vi mười dặm nội các nơi gió thổi cỏ lay, hai tay bắt đầu cấu khởi pháp quyết.

Xác định không có gì để sót sau đó, chung quanh mấy đạo thân ảnh hóa thành người giấy, toàn trở về Lý Trường Thọ tay áo trung.

Thu tán, thân hình trổ vào tầng nham thạch trung, Lý Trường Thọ lặng yên ly khai chỗ đó.

Trận pháp tiêu tán sau, bốn phía khói độc chướng khí vọt tới, cũng mang đến một chút gió nhẹ.

Bách cây hạ chỉ để lại nhất khúc vô đầu xà thi, mấy than kịch độc xà huyết, còn có mặt đất giăng khắp nơi vết rách, sắp sụp đổ vách núi đen...

Kia khối thay đổi cái tân kiều tóc lão bách cây, theo gió nhẹ nhàng chớp lên đã muốn bắt đa cành cây, như là tại cùng giấu ở đại địa trung Lý Trường Thọ lưu luyến chia tay.

Dù sao, đó là nó cây sinh trung, người thứ nhất tiến nhập nó thân cây cùng rễ cây nam nhân.

...

Lý Trường Thọ nương thổ độn, tại dưới đất lặng lẽ đến gần rồi hai cái đồng môn sư đệ sư muội đầu pháp nơi.

Hữu Độc Huyền Nhã chính thao tác phi kiếm đối Nguyên Thanh một trận loạn đánh, Nguyên Thanh đã muốn chống đỡ vô lực, toàn thân đa rất nhiều vết thương, máu tươi nhiễm đầy y bào.

Cái này Nguyên Thanh...

Phản Hư cảnh tu vi, sợ là dùng đan dược đóng lên đi?

Đây là đồng đại đệ tử trung, cái gọi là bài danh đệ nhị tồn tại?

Như đương đại đệ tử đứng hàng thứ thượng gia hòa đều là loại trình độ này, kia vài năm sau tiên môn đại tỷ thí, mình đa chuẩn bị cho Linh Nga điểm đan dược cùng tự nghiên pháp khí, năng phỏng chừng năng xoát đến bách cường...

Lý Trường Thọ trộm dụng đến hai người đối chiến bên ngoài, tính chuẩn Hữu Cầm Huyền Nhã ra chiêu tiết tấu, một bàn tay lộ ra mặt đất, đối Nguyên Thanh dùng sức văng ra nhất chỉ bình sứ.

—— đúng là vừa rồi đã muốn dùng xong rồi siêu phẩm nhuyễn tiên tán bình sứ.

Mông manh tiếng xé gió từ sau phương đánh úp lại, mới vừa đập bay hai thanh phi kiếm Nguyên Thanh đối phía sau tùy tay một kiếm, kiếm chiêu xuất sắc khí lại tinh chuẩn trăm ở tại này chỉ bình sứ thượng, đem bình sứ nháy mắt đánh nát.

Ân? Làm sao tới đồ sứ... Bình...

Nguyên Thanh mí mắt vừa lật, kiếm đều chưa kịp thu, thân hình lắc lắc lắc lắc, hướng tới phía trước sắp gục.

Chính lúc này, phía trước có tứ bả phi kiếm phá không đánh úp lại!

Mà hướng trước gục Nguyên Thanh, gần như mở ra song chương, 'Chủ động' nghênh hướng về phía đột kích phi kiếm!

Hữu Cầm Huyền Nhã bồn ý cũng không nghĩ tại chỗ đó giết Nguyên Thanh, đâu sợ Nguyên Thanh tại nang trong mắt lại đề tiện vô sỉ, hấn cũng là môn nội đệ tử, cần mang về sơn môn, nhượng sư phụ bọn họ xử lý.

Nhưng lúc này, Nguyên Thanh đột nhiên không chống cự...

Hữu Cầm Huyền Nhã liền như Lý Trường Thọ sở suy tính loại kia, đối này bộ ngự kiếm phương pháp kỳ thật nắm giữ cũng không thuần thực, lúc này nang hoàn toàn không kịp thu kiếm, này tứ bả phi kiếm nháy mắt xỏ xuyên qua Nguyên Thanh cổ, cái trán, ngực, bụng.

Xuống tay tinh chuẩn, diệt thứ ba hồn, đâm nó đan điền, rõ ràng lưu loát, bất lưu sinh cơ.

"Này..."

Hữu Cầm Huyền Nhã sững sốt, theo sau liền nghĩ tới gì, nhẹ nhàng thở dài.

Nang từ giữa không trung hạ xuống, nhảy xuống phi kiếm, bước nhanh đi hướng Nguyên Thanh xác chết...

Nguyên Thanh chạy lăm an tường.

Quả thật rất an tường, hấn kỳ thật không có cảm giác được bất luận tử vong uy hiếp, trong nháy mắt đi vào giấc mộng, bị đâm thủng thân thể cũng vô pháp tỉnh lại, khoe miệng còn lộ ra nhàn nhạt tươi cười.

Đâu sợ chỉ có một tia siêu phẩm nhuyễn tiên tán, cũng cũng không Nguyên Thanh lúc này năng chịu đựng liều thuốc.

Mà Nguyên Thanh tươi cười lạc ở trong mắt Hữu Cầm Huyền Nhã...

"Đâu sợ tâm ác như ngươi, cũng sẽ có một tia sám hối ư?"

Ngươi có phải hay không, cũng bị người bắt buộc bách?"

Hữu Cầm Huyền Nhã trong ánh mắt toát ra một chút không đành lòng, nàng lắc đầu, nhất bả bả phi kiếm nhanh chóng quay lại, thiếp hợp, dấy lên hừng hực ngọn lửa, dung thành kia bả đại kiếm, tự hành treo ở tại nàng sau lưng.

Nghe được loại này làm bầm lâu bầu tiếng, dưới đất Lý Trường Thọ nhìn không được giờ ngón tay cái lên.

Hữu Độc sư muội, không hổ là Hữu Độc sư muội, thế nhưng còn có mình cấp mình quán canh gà siêu cường bản lĩnh!

Nói, tại bất xác định cảnh vật chung quanh thời điểm, giết đối thủ còn không khăn trương chạy, mà là ở trong này nhớ lại cảm khái...

Vừa thấy chính là không có trải qua quá cuộc sống đòn hiểm, tâm quá lớn rồi.

Lúc này, Hữu Cầm Huyền Nhã ngẩng đầu nhìn nhãn đã muốn không còn rời động tĩnh vách núi đen chỗ, nàng nhưng lại hoàn toàn phát hiện bất tới đó có người sống khí tức, kia đầu khủng bố độc thú yêu xà cũng không còn rời động tĩnh...

'Trường Thọ sư huynh cũng không biết như thế nào rồi, đem Nguyên Thanh xác chết mang thượng, mau chút quá đi xem đi.'

Lập tức, Hữu Cầm Huyền Nhã hướng tới Nguyên Thanh đi rồi hai bước, vừa muốn cách dùng lực đem Nguyên Thanh xác chết bao bọc, đột nhiên mí mắt vừa lật, thân hình chậm rãi ngửa đảo.

Đình đương một tiếng, đại kiếm đập rơi vào địa thượng...

Cơ hồ đồng thời, Nguyên Thanh dưới thân thổ địa xuất hiện rất nhỏ làn sóng, kia chút đồ sứ mảnh nhỏ lặng yên dung nhập đại địa trung;

Này làn sóng nhanh chóng trừ hướng về phía Hữu Cầm Huyền Nhã, bay tới Hữu Cầm Huyền Nhã dưới thân thời, một mạch tay dò xét xuất lai, tùy tay bắt được Hữu Cầm Huyền Nhã tóc dài.

Này vô tình thiết thủ dùng sức nhất túm, đem hôn mê Hữu Cầm Huyền Nhã trực tiếp kéo vào dưới đất...

Mặt đất làn sóng nhẹ nhàng lắc lư vài cái liền biến mất không thấy, khôi phục nguyên bản san bằng cùng chắc chắn.

Luyện khí sĩ toàn thân lực phòng ngự đều phi phạm người có thể sánh bằng, da đầu chân lông cũng là như thế; loại này cử động tuy rằng bất nhã, nhưng thập phần thuận tiện, trào nắm bèn chắc, lại càng không sẽ khiến cho không cần thiết hiểu lầm, cũng không có khả năng thật sự bả nhất cái Phán Hư cảnh tu sĩ hao thành gốc đầu.

Lý Trường Thọ xuất thủ thời, chỉ là nghi mau tốc bả người kéo chạy, khẩn trương rời khỏi này chỗ thị phi nơi.

Về phần Nguyên Thanh thi thể...

Người cũng không phải bị giết, cũng liền không cần phi bả bụi vung rồi, thu thập rơi bình sứ mảnh nhỏ như vậy đủ rồi;

Nhuyễn tiên tán chỉ là mê dược, người chết quá hai ngày sẽ hoàn toàn tiêu tán, rất khó bị tra ra dấu vết.

Mà lại, hơi cửa sau nội tiên nhân tìm lại, nếu tìm không được thi thể dấu vết ngược lại càng khó giải thích.

Đại địa ở chỗ sâu trong, Lý Trường Thọ kéo lâm vào ngủ say Hữu Cầm Huyền Nhã, lập tức độn hướng phía đông nam hướng, liền như hai điều người cá một loại, nhanh chóng biến mất không thấy.

...

"A! Này phá trận pháp quả thực phiền, chết, người, !"

Theo Tử Cửu phần nộ tiếng gọi âm ỉ, đại địa tại nàng chân răng hạ không ngừng rung động, sương trắng sương mù nơi độc trùng độc thú đều tại lạnh run, thấp thỏm lo âu.

Nguyên nhân đại trận phong tỏa, này phiền đại địa vẫn như cũ kiên quyết, không có tại rượu Chân Tiên chân răng hạ sụp đổ...

Bên góc trung, vương kỳ cùng lưu Nhạn Nhi chính dựa cùng một chỗ, vẻ mặt uể oải, tinh thần không phấn chấn.

Bị nhốt tại chỗ đó lâu như vậy, tinh thần trạng thái tự nhiên không tốt, nhưng cũng đúng là loại này hoàn cảnh, mới nhượng hai người cảm tình tại trong khoảng thời gian ngắn nhanh chóng thăng ôn, lúc này đã là lẫn nhau 'Nhạn Nhi sư tỷ' cùng 'Kỳ Kỳ sư đệ'.

Nhân tiện nhắc tới, vương kỳ kỳ, cũng không phải kỳ quái kỳ...

Tử Cửu hội như thế táo bạo, cũng có một nửa là bị này hai cái đường nhỏ lỗ đã kích đến ...

Phát tiết một trận đầy lòng luống cuống, Tử Cửu ôm cánh tay, ngồi xếp bằng nhẹ nhàng ngồi ở cách mặt đất ba thước chỗ, tiếp tục suy tư đối sách.

Lưu Nhạn Nhi chậm rãi đã đi tới, ôn nhu nói: "Tử sư thúc, chớ có quá mức lo lắng rồi, cát nhân đều có thiên tương, sư đệ sư muội nói không chừng đã muốn đi thôn trấn chờ."

Tửu Cửu hừ một tiếng: "Đều lâu như vậy rồi, nói không chừng thi thể đều chưa !"

"Sư thúc..."

Lưu Nhuận Nhi tiếp tục khuyên nhủ, "Sư thúc hôm qua không phải nói, tính ngày mà nói, môn phái trung phải đã muốn phái người lại đây ư?"

Cố gắng, chúng ta lập tức có thể thoát mệt nhọc."

"A nha, " Tửu Cửu hai tay tại mình trung tóc dài trung một trận loạn cong, "Kia tam cái gia hỏa cũng không biết chết không chết!"

Lý Trường Thọ muốn thật gặp chuyện không may, ta như thế nào cùng hần sư phụ công đạo!

Kia hai cái bảo bối tiên chủng nếu chết non rồi, ta một trăm niên tiên thường đều xong đời !"

Lưu Nhuận Nhi cái trán treo vài đạo hắc tuyến, tuy rằng biết Tửu sư thúc có chút khẩu thị tâm phi, đáy lòng rất quan tâm bọn họ, nhưng tổng cảm giác, Tửu sư thúc nàng...

Quả thật là càng để ý mình tiên thường ...

Đột nhiên giữa, đại trận bên trong thổi bay một trận hơi hột gió nhẹ, một tiếng thổi dài hơi thổi tại bốn phương tám hướng vang lên.

Tùy theo mà đến , liền là kia không hề dao động già nua tiếng nói:

"Tiểu cửu, ngươi cũng biết tội."

Tửu Cửu nhin không được sợ run cả người, hạ xuống một đôi tiêm đi đứng nha, nhỏ giọng trở về câu: "Sư, sư phụ?"

Lưu Nhuận Nhi cũng là cả kinh, kinh ngạc nói: "Vong Tình thượng nhân tự mình tới tìm chúng ta ư?"

Quanh mình sương trắng bắt đầu nhanh chóng lui bước, ba người tiên thức, linh thức cuối cùng từ khôn trận thoát khỏi, hướng tới bốn phương tám hướng không bị ngăn trở ngại kéo dài tới mở ra...

Cũng chính lúc này, hai đạo thân ảnh từ xa xa bay lại đây, đập ở tại Tửu Cửu trước mặt.

Này là hai cái tóc hoa râu lão giả, một thân hắc y cách ăn mặc, đều là Nguyên Tiên tu vi, lúc này tất cả đều trọng thương hôn mê, thân thượng từng người có một hãm đi xuống chường ấn.

Vương kỳ ở bên kích động địa hô: "Tửu sư thúc, chính là bọn họ hai cái! Chính là bọn họ tập kích ta cùng với Nhạn Nhi sư tỷ!"

Tửu Cửu lập tức lại vô chân chờ, hai chân nhất loạn trực tiếp quỳ gối địa thượng, cái trán chạm đất, tràn đầy âm đạm địa ngôn nói:

"Sư phụ,

Đệ tử bị người tính kế, có tam danh trẻ tuổi tiểu bối mất liên hệ.

Đệ tử cam nguyện tiếp nhận hết thầy trách phạt, nhưng thỉnh sư phụ tốc tốc sưu tầm bọn họ ba người tung tích, xem có hay không có người được tồn!"

Chính lúc này, quanh mình sương trắng đã muốn biến mất, mấy đạo thân ảnh tại xa xa hiện thân.

Trước nhất phương tên kia đạo nhân thân cao bất quá ngũ thước, kiến Tửu Cửu như thể nghiêm túc địa quỳ sát tại kia, cũng là bất giác có chút xấu hổ, nhin không được cúi đầu ho khan tiếng, cười nói:

"Ta sư phụ không có tới, là ta, khụ, ngươi túc trí đa mưu vừa anh tuấn tiêu sái ... Ngũ sư huynh..."

"Ân?"

Có sát khí!

Thấp đạo nhân nhất thời một trận run run, còn muốn tiếp tục cứu lại, xa xa kia mặc áo gai Tiểu sư muội đã mạnh dậm chân, thiếp địa bay vụt mà đến!

Nhanh như cung thần bắn ra rời cung mũi tên, bị bảm từng trận âm bạo!

-----oOo-----

Đệ thập chín chương các sư phụ lai viện

Che thùng khởi nửa bên mặt, này thấp đạo nhân oán giận nói:

"Chỉ đùa một chút hoà dịu hoà dịu không khí thôi, tiểu cửu ngươi để làm chi như thế thô lỗ! Bản sư huynh chính là đầu tắt mặt tối đem ngươi cho ăn đại!

Khụ, nói chính sự."

Thập đạo nhân đạo số hiệu Tử Ô, Tử Cửu còn nhỏ nhập môn thời Vong Tinh thượng nhân đã muốn bắt đầu hàng năm bế quan, quả thật là Tử Ô chăm sóc nuôi lớn.

Bọn họ mặc dù quan hệ là sư huynh muội, nhưng cảm tình chính là cha con gái một loại, ngày thường cũng đùa giỡn quen .

Kiến Tử Cửu vừa muốn bão nổi, Tử Ô con mắt vừa chuyển, vội vàng nói sang chuyện khác nói lên chính sự, chỉ vào phía sau mấy người liên hoàn đặt câu hỏi:

"Bọn họ mấy cái sư phụ đều đến rồi, ai mất tích ? Ở đâu mất tích ? Các người bị nhốt nơi này đã bao lâu?"

Tử Cửu nhất thời sắc mặt âm đạm rồi , đôi phía sau mấy người cúi đầu làm đạo vái chào, nhất thời giữa, chính là không biết nên như thế nào nói chuyện.

Lưu Nhận Nhi cùng vương kỳ mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng, từ phía sau ngự không mà đến, hướng trước hành lễ, trong miệng hô sư phụ hai chữ.

Tử Ô đạo trưởng phía sau này mấy người, có Phá Thiên Phong gừng kinh san — Chân Tiên tu vi, Hữu Cầm Huyền Nhã sư, sư tử Độ Tiên Môn đương đại chương môn;

Phá Thiên Phong lâm thích —— Chân Tiên tu vi, Nguyên Thanh sư;

Còn có đều lâm phong cùng tiểu linh phong hai vị Tử Cửu cùng thế hệ tiên nhân, lúc này bọn họ đã muốn tìm được từng người ái đồ, liền bắt đả tặc.

Tử Cửu ánh mắt, rơi vào mặt sau cùng đứng , vị kia tóc hoa râu lão đạo thân thượng, Tiểu Quỳnh Phong Tề Nguyên, Lý Trường Thọ sư.

Này lão đạo lúc này hình dung tiêu tụy, Tử Cửu nhất thời giữa nhưng lại không dám nhìn thẳng ở hắn...

Nàng cúi đầu thờ dài, đáy lòng chính là biết, Lý Trường Thọ cái này đệ tử đối này lão đạo mà nói có bao nhiêu sao trọng yếu, ký thác này lão đạo bao nhiêu chờ mong cùng do dự.

Tử Cửu thấp giọng nói: "Tề Nguyên sư huynh, ta lần trước kiến Trường Thọ thời, hẳn hướng phía bắc diện đi.

Nguyên Thanh cùng Huyền Nhã đi tây bắc phương hướng, đi theo có nhất danh Huyền Nhã nhà tướng quân, tên là họ Vũ Văn lãng.

Nếu là sở liệu không sai, lần này là nhằm vào Huyền Nhã một lần tính kế."

"Ai, " Tề Nguyên lão đạo cười khổ tiếng, đôi Tử Cửu cũng chấp tay, lại thâm sâu thâm địa khom người, ngôn nói: "Sinh tử có mệnh, ra ngoài lịch lãm vốn là như thế.

Các vị, ta thượng chưa thành tiên, tại bắc châu khó có thi triển, còn thỉnh... Còn thỉnh trợ ta sưu tầm ta kia đồ nhi tằm tích.

Tiểu Quỳnh Phong nhất mạch không thặng cảm kích!"

Một bên Tử Ô vội nói:

"Người một nhà không nói hai nhà thoại, Tề Nguyên sư đệ ngươi yên tâm, chúng ta hiện tại liền binh chia làm hai đường, ta cùng Tử Cửu với ngươi cùng nhau hướng bắc tìm.

Sư muội đừng thất thần rồi, đã khởi tinh thần! Nghĩ lần lượt phạt cũng muốn đợi khi tìm được bọn họ đang nói!

Này hai gã Nguyên Tiên là thủ tại đại trận ở ngoài, ta phát hiện bọn họ thời, bọn họ đang không ngừng tu bổ trận pháp, hiển nhiên là tính kế các ngươi thủ phạm chỉ nhất, chúng ta hai bên từng người trao nhất cái khảo vấn, định có thể hỏi xuất chút gì!

Chạy, trước ra đi!"

Gùng kinh san cùng lâm thích liên thanh xung thiện, năng nhìn ra bọn họ đều thập phần sốt ruột.

Này thập đạo nhân Tử Ô tay áo bào vung lên, xa xa kia lưỡng đạo hôn mê bất tỉnh Nguyên Tiên nhất thời bị hấn trống rỗng nhiếp lại đây, tùy tay ném cho lâm thích nhất cái.

Bọn họ vẫn chưa nói thêm cái gì, lúc này đi tìm đệ tử, nghĩ cách cứu viện đệ tử mới là chính sự.

Định hảo cho nhau truyền tin tần suất cùng từng người điều tra phạm vi, mấy người bọn họ binh phân ba đường ——

Vương kỳ sư phụ mang vương kỳ cùng lưu Nhạn Nhi đi bên ngoài thôn trấn trung tìm hiểu tin tức;

Lưu Nhạn Nhi sư phụ thì cùng gùng kinh san, lâm thích một đường, đi tây bắc phương hướng tìm;

Tử Ô mang theo Tề Nguyên, Tử Cửu, hướng tới chính bắc phương hướng sưu tầm.

Hấp tấp, vội vàng bận rộn bận rộn, này vài vị đến từ Độ Tiên Môn tiên nhân, tiếp tục bước trên tìm đồ hành trình.

Mà cùng lúc đó, nào đó vị không muốn bại lộ họ tên đẹp trai, chính tránh ở bắc phương nghìn dặm ở ngoài một chỗ mới vừa mở không lâu hang trung, khởi một đống lửa trại, bồng một quyển thư từ, lẳng lẳng chờ đợi này chút viện hộ đến nơi.

Hắn nếu không tuyệt không hoảng, thậm chí còn có điểm... Tiểu thích ý.

Hữu Cầm Huyền Nhã ngồi xếp bằng tại hang tối nội chéch, nàng nhắm mắt điều tức, cách một đoạn thời gian liền trợn mắt nhìn một cái cái động khẩu chỗ thân ảnh.

Mỗi lần nàng muốn tìm điểm câu chuyện, nhưng tổng năng cảm giác được, Lý Trường Thọ lúc này cũng không muốn cùng người nói chuyện với nhau.

Tự sát Nguyên Thanh sau, nàng mê man tam nhật, nửa ngày trước mới vừa tỉnh ngủ, tự thân thương thể đã muốn lại vô trở ngại, chính là... Da đầu có điểm đau.

"Trường Thọ sư huynh, chúng ta ngay tại chỗ đó đợi chờ ư?"

"Ân, " Lý Trường Thọ thuận miệng đáp, "Phạm vi ba trăm lý nội, ta đã muốn để lại nhiều chỗ chúng ta Độ Tiên Môn độc hữu chính là bí ấn dấu hiệu, này chỗ hang ngoài cũng đã muốn bố trí giấu tung tích biệt tích trận pháp, tại chỗ đó tạm thời coi như an toàn.

Như án người theo như lời, Nguyên Thanh nhất tốp còn có cái khác đồng mưu, chúng ta lại hướng nam rất dễ dàng xô nhập trong tay bọn họ.

Tính tính thời gian, vô luận Tử Cữu sư thúc thoát khốn hay không, môn nội đến đây viện hộ chúng ta tiên nhân phải đã muốn tiến nhập Bắc Câu Lô Châu."

Lý Trường Thọ lời nói một chút, ngẩng đầu nhìn nhãn Hữu Cầm Huyền Nhã, "Nhu người còn lo lắng, chúng ta cũng có thể đi vòng quanh tam ngàn dặm tả hữu, bất quá này cũng có bị đối phương đụng vào phong hiểm."

"Ta... Yên tâm..."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ giọng đạo câu, ngẩng đầu nhìn nhãn Lý Trường Thọ, hai người ánh mắt vừa vặn có một cái chớp mắt đối diện.

Nàng không biết như thế nào, ngày thường luôn luôn cảm thấy mình quang minh lỗi lạc, chưa từng có nửa phần ngưng tâm sự, lúc này nhưng theo bản năng cúi đầu sai mở tầm mắt.

Đáy lòng thoáng có chút trống rỗng, như là có chỉ nhỏ nhỏ miêu chân tại nhẹ nhàng cong động;

Thoáng bất an, một chút không chừng.

Phải là, mình bị vị sư huynh này cứu hai lần duyên có đi;

Hữu Cầm Huyền Nhã như thế nghĩ, mình phải nghĩ biện pháp báo đáp mới được, tuy rằng lúc này mình vẫn như cũ tại hưởng thụ Trường Thọ sư huynh bảo hộ...

"Sư huynh, có gì là ta có thể làm ư?" Nàng nhỏ giọng vấn.

Lý Trường Thọ thuận miệng nói: "Ân, bất muốn đơn giản phóng ra bản thân linh thức."

"Là, " Hữu Cầm Huyền Nhã có chút nghiêm túc địa đáp ứng tiếng, đáy lòng cảm giác hơi chút có chút mất mát.

Minh, thành con chồng trước một loại.

Ba!

Lửa trại phát ra một tiếng vang nhỏ, hỏa thể nhỏ chút;

Lý Trường Thọ tại trong tay áo cầm xuất nhất khối màu xám làm mộc, đặt ở đồng lửa trung, nhượng hỏa thể tăng đi lên.

Lúc này Hữu Cầm Huyền Nhã phương mới phát hiện, này ngọn lửa có chút kỳ lạ, không có nửa điểm sương khói không nói, còn tản ra nhàn nhạt mùi thơm ngát.

"Sư huynh, này hỏa khả có gì thuyết pháp?"

Lý Trường Thọ mắt nhìn lửa trại, lạnh nhạt nói:

"Này là một loại bất tính trần quý bó củi, lấy tự bắc nguyên hàn tùng, sinh ở Bắc Hải nam.

Loại này tùng mộc bất là cái gì linh căn, thượng cổ thời cũng chỉ là một loại phổ thông tùng mộc, đặc tính chỉ là chịu rét.

Bắc Câu Lô Châu bị chướng khí bao trùm sau, loại này tùng mộc cũng cơ hồ diệt sạch, nhưng cuối cùng lại lần nữa trở nên sum xuê .

Tự kia sau đó, bắc nguyên hàn tùng liền có nào đó thần kỳ hiệu quả, tự thân không sợ chướng khí, tản mát ra nào đó khí tức, năng nhượng độc trùng độc thú theo bản năng tránh thoát.

Này đồng nho nhỏ lửa trại, có thể nhượng chúng ta phạm vi ba trăm trượng nội không Hữu Độc vật.

Nghe nói, tại hôm nay Vu tộc tụ tập nơi thường xuyên năng nhìn thấy tảng lớn bắc nguyên hàn tùng, mà loại này tùng mộc cũng không đáng giá mấy khối linh thạch, chỉ là rất ít có người hội dùng."

Hữu Cầm Huyền Nhã nghe được có chút nhập thần, kia đôi mắt ảnh ngược Lý Trường Thọ chếch mặt, nhỏ giọng nói: "Sr huynh quả thật kiến thức rộng rãi..."

"Môn nội điển tịch trung đều có ghi lại, " Lý Trường Thọ bình tĩnh địa ứng câu, tiếp tục bồng cuộn phẩm đọc, đồng thời không có tiếp tục nói chuyện với nhau đi xuống ý tứ.

Hữu Cầm Huyền Nhã nhấp hé miệng môi, đáy lòng cân nhắc gì.

Lại quá một trận...

"Sr huynh tìm được mình muốn tầm đích thảo dược ư?"

"Coi như có chút may mắn, tìm được rồi, " Lý Trường Thọ cười cười, nghĩ đến việc này, tâm tình cũng là thập phần không sai.

Hữu Cầm Huyền Nhã không nghĩ nhượng nói chuyện phiếm như vậy chung kết, lại hỏi: "Sr huynh tựa hồ vì việc này chuẩn bị rất nhiều."

"A, " Lý Trường Thọ thuận miệng đáp, "Mười lăm năm trước ngay tại chuẩn bị lần này bắc châu hành trình, ngày thường lẻ loi toái toái chấp ghép rất nhiều tị độc vật."

Mười lăm niên?

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng nháy mắt, lại hỏi: "Kia... Họ Vũ Văn lãng cùng kia mấy cái ác tặc, bọn họ làm sao vậy?"

Lý Trường Thọ nói: "Bọn họ, cùng cái kia sắp thành tiên tam con người bích sóng xà đồng quy vu tận rồi, việc này chúng ta cũng là thập phần gặp may mắn."

"Ân, " Hữu Cầm Huyền Nhã thờ dài, "Loại này ác tặc định không có gì kết cục tốt, chỉ là không nghĩ tới báo ứng sẽ đến nhanh như vậy."

Lý Trường Thọ thuận thế nói: "Cái kia, Hữu Độc, khụ, Hữu Cầm sư muội, có chuyện ta nghĩ xin nhờ người."

"Sr huynh thỉnh giảng!"

Hữu Cầm Huyền Nhã lập tức tinh thần tỉnh táo, kia đôi mắt tràn đầy ánh sáng, sáng quắc địa nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ, "Nếu có thể báo đáp sr huynh ân cứu mạng, Huyền Nhã này điều tính mệnh buông tha cũng là không sao!"

"Không cần như vậy nghiêm trọng, " Lý Trường Thọ cười nói, "Chúng ta lần này ra ngoài tế ngộ trắc trở ly kỳ, hồi sơn sau đó sư trưởng chắc chắn kể lại hồi han.

Ta xưa nay sợ phiền toái, cũng không nghĩ bị người quá mức chú ý, lại càng không nghĩ làm cho gì phong ba trên thân, còn thỉnh sư muội hồi bẩm sư trưởng thời, không cần nói thêm cập cùng ta tương quan sự.

Ta tu vi không cao, cũng liền có một tay thô độn, này nói ra đi khùng nhượng người chê cười."

"Sư huynh..."

Hữu Cầm Huyền Nhã thần sắc vừa động, đáy lòng có đạo tiêu tia chớp xẹt qua.

Thi ân bất vọng báo, bất làm cho hư tên tục.

Một lòng cầu tiên đạo, người khiêm tốn phong.

Nàng đáy lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, sóng mắt lưu chuyển, chính là cảm khái mọc lan tràn.

"Trường Thọ sư huynh là thật sự quân tử, loại này lòng dạ khí độ, quả nhiên là ta khó có thể với tới, càng là kia Nguyên Thanh khó có thể đánh đồng.

Hữu Cầm Huyền Nhã, người ngày thường thân chu bao nhiêu phù phiếm tự cao người, liền cảm thấy cùng thể hệ luyện khí sĩ cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi, lại không biết loại này nhân vật liền ẩn tại đồng môn đồng đại trung.

Nếu có thể cùng Trường Thọ sư huynh cho nhau dẫn vi bạn thân, kia quả thật mới không giả mình tiên môn nhất hành...'

"Sư huynh yên tâm, " Hữu Cầm Huyền Nhã định tiếng đạo, "Huyền Nhã hiểu được, đem này chút đều ghi tạc tâm trung."

Lý Trường Thọ nháy mắt mấy cái, người này thật hiểu được ?

Tổng cảm thấy nàng còn là dư độc chưa tiêu vì cái gì...

Thôi, mình sau khi trở về ngay tại Tiểu Quỳnh Phong đóng cửa bắt xuất, cái này sự liên tính khởi phong ba, phải không mấy tháng sẽ bình tĩnh đi xuống.

Điệu thấp mới có thể tránh né nhân quả.

Đến tiếp sau chỉ cần bắt đi công tác sai, mình lần này Bắc Câu Lô Châu hành trình liên tính hoàn mỹ hạ màn .

Đột nhiên giữa, Lý Trường Thọ thân sắc vừa động, bố trí bên ngoài tam đầu nặng đồng tử chu tư nhện, lúc này đột nhiên bắt đến một bức hình ảnh...

Mấy đạo thân ảnh từ trăm dặm ở ngoài dồn dập bay qua, tới ngoài chéch người, mặc áo gai, dáng người yếu điệu.

Tuy rằng bởi vì đối phương phi quá nhanh, thấy không rõ nàng khuôn mặt, nhưng từ áo gai áo ngắn căng thẳng trình độ, cùng với kia đón gió thời mới sẽ xuất hiện kinh người đường cong có thể phán đoán...

Tửu Cửu!

"Chuẩn bị hạ đi, bọn họ đến rồi."

Lý Trường Thọ nở nụ cười tiếng, đáy lòng nhất tảng đá, cũng cuối cùng an ổn hạ xuống.

-----oO-----

Đệ nhị thập chương có chút hãm hại là nhảy bắt quá đi

"Trường Thọ! Huyền Nhã!"

"Trường Thọ! Ai nha! Người như thế nào chạy này hung hiểm địa phương đến rồi!"

Đứng ở hàng trước, Lý Trường Thọ nhìn từ vân thượng lao xuống tới hai đạo thân ảnh, nhìn không được lộ ra một chút mỉm cười.

Cũng là ra ngoài hấn dự kiến, nhà mình sư phụ thế nhưng cùng nhau tìm đến rồi...

Tuy rằng nhìn đến mình lão sư phụ thân tình kích động, đồng thời trào xuất kia bả quen thuộc phát trần, xem chừng vừa muốn đối hấn cái mộng tiến hành một chút hiền lành quật, nhưng Lý Trường Thọ đáy lòng tóm lại cũng có chút âm áp ...

Đương môn nội trưởng bối mặt, Lý Trường Thọ chuẩn bị không tránh trốn, tùy ý sư phụ đánh hai hạ xin bớt giận.

Dù sao cũng thương tổn không đến.

Tửu Cửu cùng Tề Nguyên lão đạo cùng nhau từ vân thượng nhảy xuống, vốn Tửu Cửu là muốn tới trước Lý Trường Thọ trước mặt xem hấn ít không ít linh kiện, nhưng lại nghĩ đến Tề Nguyên đạo trưởng cũng tại, liền lập tức nhắm phía Hữu Cầm Huyền Nhã.

Xem sư phụ giờ phát trần muốn đánh, Lý Trường Thọ bày ra khổ qua - quả mướp đắng mặt nhắm mắt chịu đựng, nhưng phát trần chỉ là nhẹ nhàng ngã ở hẳn trên vai, đồng thời không có gì lực đạo.

Chợt nghe Tề Nguyên đạo trưởng mắng:

"Người như thế nào bỏ chạy này hung ác bắc châu đến rồi!"

Nếu không Linh Nga bả vi sư đánh thức, người thì là tại này không còn rồi, vi sư đều không biết đi đâu thu thập người thi hài!"

"Sư phụ, đệ tử đột nhiên tỉnh cực tự động, chưa trước thời hạn bẩm báo sư phụ, còn thỉnh sư phụ thứ tội."

Lý Trường Thọ quy củ địa cúi đầu trả lời, tầm mắt dư quang phiến đến một bên...

Từ Cửu nhất bả ôm lấy Hữu Cầm Huyền Nhã, tại kia nguyên địa đảo quanh, cười đến như là cái hài đồng một loại; Hữu Cầm Huyền Nhã khuôn mặt ửng đỏ, liên thanh hô 'Sư thúc', nhưng cũng không có biện pháp thoát khỏi.

Làn váy phiêu diêu, tóc đen rơi rụng, trận này 【hát kiêu Nhị Nhân Chuyển】 cũng tương đương đẹp.

Chính là, hai người chính diện quyết đấu, cho nhau va chạm, vô luận là từ quy mô phán định, còn là từ va chạm thời xuyên thấu qua quần áo bày biện ra dao động lai tiến hành bình phán, Hữu Cầm Huyền Nhã tuy rằng cũng rất ưu tú, nhưng rõ ràng bại bởi Từ Cửu sư thúc...

Khách quan mà nói, Hữu Cầm Huyền Nhã thắng tại đáng người tỉ lệ hoàn mỹ, đường cong không thể soi mói, so với Hữu Cầm Huyền Nhã, Từ sư thúc cái trên đầu có điểm tiêu bất túc, khuôn mặt cũng hơi viên, hai người phong cách có thể nói thiên kém địa đùng.

Lý Trường Thọ chỉ là thoáng nhìn sẽ thu hồi ánh mắt, thành thành thật thật nghe sư phụ tại kia thao thao bất tuyệt địa giáo huấn...

Vừa rồi loại tình huống này, thuần túy là kiếp trước làm rất nhiều niên thân sĩ, thói quen tính, căn cứ mình thẩm mỹ lời bình hạ.

Đồng thời không có gì thực tế ý nghĩa.

Ngược lại là, Lý Trường Thọ lúc này càng chú ý vị kia thấp đạo nhân động tác...

Từ Ô dẫn theo tên kia mới vừa bị đánh bất tỉnh đi qua lão đạo, rơi vào mấy người trước người.

Kiến Lý Trường Thọ cùng Hữu Cầm Huyền Nhã không có việc gì, này vị thấp đạo nhân bất động thanh sắc, nhẹ nhàng chấn xuống tay cổ tay, trong tay hắn dẫn theo lão đạo cả người run rẩy vài cái, rồi sau đó khí tức nháy mắt tán loạn.

Như Lý Trường Thọ không nhìn lầm, cái này lão đạo nguyên thần vừa mới bị trực tiếp chấn vỡ...

Tượng là chuyện gì đều chưa phát sinh, Tử Ô đem này Nguyên Tiên lão đạo xác chết ném tới một bên trong rừng, mỉm cười nhìn bên này thầy trò đoàn tụ.

Này cũng là cái ngoan độc người, giết người như ngắt sâu một loại.

Lý Trường Thọ co rút lại tại tay áo trung ngón tay bấm ngón tay suy tính, đáy lòng nổi lên nhất điều điều ngày thường nghe được, có quan hệ này vị thấp đạo trưởng đồn đại, làm cái đơn giản quy nạp:

【 Tử Ô, Tử Cửu sư thúc ngũ sư huynh, Độ Tiên Môn đại lão Vong Tình thượng nhân thân truyền đệ tử, nhập môn tu hành hai ngàn dư niên, tu vi tại Chân Tiên cảnh đỉnh cao, nửa bước Thiên Tiên.

Nó tính tình như ngoan đồng một loại, hi hoan cùng người trêu ghẹo, nhưng trên thực tế tức trí đa mưu, rất có lòng dạ, đối môn phái trung thành và tận tâm, thường xuyên ra ngoài xử lý các loại sự vụ, môn nội ngoài cửa giao hữu thậm chí quảng;

Yêu thích nhưỡng rượu, luyện đan, nhược điểm không rõ hiển. 】

Lý Trường Thọ rất nhanh cho ra kết luận —— nhân vật như vậy, mình không cần có ý kết giao, chỉ cần làm tốt Độ Tiên Môn đệ tử bổn phận là đủ rồi.

Một bên, Tử Cửu cuối cùng buông lỏng ra Hữu Cầm Huyền Nhã, tại kia ngửa đầu cảm khái, mình tiền thương cuối cùng bảo vệ đại bản.

Hữu Cầm Huyền Nhã nghe Tề Nguyên đạo trưởng số dương lạc Lý Trường Thọ:

"Người nói một chút người, hóa thân cảnh liền hướng nơi này chạy, người này không phải cấp người bên ngoài cản trở ư?"

"Tề Nguyên sư thúc!"

Hữu Cầm Huyền Nhã lập tức ra tiếng, nghiêm mặt nói, "Trường Thọ sư huynh hẳn vẫn chưa mệt ai, tương phản, đệ tử vài lần đều mộng sư huynh tương trợ..."

"Chính là, đệ tử cũng không cản trở, cũng giúp không ít bận rộn."

Lý Trường Thọ bình tĩnh địa chặn đứng Hữu Cầm Huyền Nhã mà nói đầu, trên mặt lộ ra một chút đắc ý thần sắc, cười nói: "Sư phụ ngươi còn không biết, đệ tử đúng là bởi vì tại chỗ đó lịch lãm, đột phá đến Phản Hư cảnh."

Nói trung, Lý Trường Thọ lộ ra khí tức, Phản Hư nhất giai.

Khí tức còn có như vậy nhất bỏ bỏ bất ổn, hoàn toàn phù hợp mới vừa đột phá thời bộ dáng.

Hữu Cầm Huyền Nhã đáy lòng nhất thời có điểm phạm mộng.

Sư huynh như thế nào...

Đột nhiên như là thay đổi cái người một loại?

Trước đây trầm ổn, đột nhiên đổi thành lúc này dễ thấy tùy tiện.

Lý Trường Thọ đối nàng trát hạ nhãn, Hữu Cầm Huyền Nhã thoáng sợ run hạ, nhất thời nhớ tới Lý Trường Thọ trước đây dặn dò.

Nàng nhẹ nhàng nhấp hạ cái miệng nhỏ nhắn, cũng không biết đạo mình phải tiếp tục nói cái gì đó.

"Trường Thọ ngươi đột phá?"

Tê Nguyên đạo trưởng nhất thời kích động hạ, cẩn thận cảm thụ được Lý Trường Thọ khí tức, nhất thời lộ ra ý cười, hai mắt đều sáng ngời rất nhiều.

Nhưng Tê Nguyên đạo trưởng ý cười còn chưa nở rộ, liền lập tức bán hạ mặt lại, khiển trách: "Tu một trăm niên mới tìm hiểu Phản Hư cảnh, còn loại này đắc ý vênh vao!

Ngươi nhìn một cái người Huyền Nhã!

Nàng cũng là ngươi sư muội, nhà người hiện tại đều đã muốn Phản Hư tứ giai !"

Lý Trường Thọ có điểm bất đắc dĩ cười mĩa , tựa hồ bị sư phụ huấn địa có chút buồn bực...

Trên thực tế đáy lòng chút nào không có dao động, thậm chí còn có điểm muốn cười.

"Một trăm niên đột phá đến Phản Hư cảnh rất không tồi rồi, cũng là thượng đẳng tư chất thôi, " Tửu Ô ở bên cười nói, "Tê Nguyên sư đệ, nhà của ta kia nhị sư huynh hai trăm niên mới hiểu được Phản Hư cảnh, rồi sau đó dày tích bạc phát, dùng bất quá hai mươi niên liền đã độ kiếp thành tiên.

Tu hành sự tất cả duyên pháp thượng, bất muốn như vậy trách móc nặng nề đệ tử thôi.

Đúng rồi Huyền Nhã, người cũng biết Nguyên Thanh tâm tích?"

Hữu Cầm Huyền Nhã tiêu mặt trầm xuống, về phía sau lui hai bước, lưng đại kiếm quỳ một gối xuống địa, chấp tay, cúi đầu, định tiếng nói:

"Nguyên Thanh đã chết, chết vào đệ tử tay, thỉnh sư bá trách phạt!"

Tửu Ô nhướng mày, hỏi: "Người tự tay giết hắn?"

"Là, tứ kiếm xuyên tim, phá hẳn nguyên hồn, " Hữu Cầm Huyền Nhã cúi đầu đạo, "Việc này là đệ tử nhất người bởi vì, cùng Trường Thọ sư huynh không quan hệ, Trường Thọ sư huynh chỉ là dùng địa độn thuật mang đệ tử thoát được tính mệnh.

Đệ tử nguyên lĩnh môn nội hết thầy trách phạt!"

Tửu Ô cau mày một trận trầm ngâm.

Tửu Cửu hai bước nhảy đến Lý Trường Thọ bên cạnh người, vốn định dùng cánh tay khừ tay xô một chút Lý Trường Thọ, nhưng động tác tái bút thời dừng lại, vẫn chưa va chạm vào Lý Trường Thọ cánh tay.

"Ai, đây là có chuyện gì?" Tửu Cửu nhỏ giọng hỏi.

Lý Trường Thọ lắc đầu, vẫn chưa trả lời.

Ngược lại là Tửu Ô nghe vậy nhìn lại đây, này vị thấp đạo nhân ánh mắt phảng phất hai thanh mũi tên nhọn, giống như phải Lý Trường Thọ hai mắt trạc phá một loại.

Tửu Ô trầm giọng vấn: "Trường Thọ sư điệt, người bất vi Huyền Nhã biện giải vài câu ư?"

"Đệ tử cũng không biết cụ thể tình hình thực tế, " Lý Trường Thọ như thế đáp , ánh mắt thần nhiên cùng Tửu Ô đối diện.

"Người nhưng thật ra có chút ổn trọng, " Tửu Ô thở dài, "Kỳ thật, lai thời ta đã sưu quá vừa rồi kia Nguyên Tiên hồn phách, biết được việc này đại khái trải qua.

Nguyên Thanh khởi ngạt niệm tại trước, lại đem thể tục vương quyền tranh mang nhập Độ Tiên Môn, này vốn là là không thể tha thứ chịu tội.

Nhưng Huyền Nhã sư điệt, thí giết đồng môn chính là tội lớn, vô luận loại nào lý do, đây đều là khó thoát chịu tội..."

Tửu Cửu tức giận đạ mắg câu: "Này phá quy củ sửa lại không được ư? Nguyên Thanh trước động tay đi? Huyền Nhã là phản kích đi!"

Hữu Cầm Huyền Nhã mân môi, vẫn chưa nhiều lời.

Lý Trường Thọ thấy thế, ở bên khụ tiếng, "Tửu Ô sư bá, không bằng chúng ta trước rời khỏi chỗ đó, cùng cái khác vài vị sư thúc sư bá hội hợp rồi, lại nhượng Hữu Cầm sư muội đem việc này hết hết sách vở nói một lần.

Hữu Cầm sư muội chỉ cần theo thực tướng cáo, môn nội ứng đương năng lượng giải."

Nửa câu sau thoại kỳ thật là nói cho Hữu Cầm Huyền Nhã nghe , lúc này Hữu Cầm Huyền Nhã cũng nhìn về phía Lý Trường Thọ, kia đôi mắt trung mang theo vài phần bất đắc dĩ cùng chua xót.

Lý Trường Thọ đảy lòng thở dài, lộ ra một chút mỉm cười, đối nàng nhẹ nhàng điềm phía dưới.

Coi như, là cho nàng điềm cổ vũ đi.

Tửu Ô nói: "Liên y Trường Thọ sư điệt lời nói, đi trước tìm bọn họ hội hợp đi."

Nói xong, Tửu Ô nhin không được gãi gãi đầu, cũng tại suy tư như thế nào năng nhượng Hữu Cầm Huyền Nhã khỏi bị trách phạt;

Nhưng lại nghĩ tới Nguyên Thanh sư phụ cũng tại chỗ đó, cũng là có chút phạm vào khó khăn.

Này vị thấp đạo nhân làm nhất đóa mây trắng, nhượng bọn họ từng người đi lên, lại dặn dò Hữu Cầm Huyền Nhã cùng sau lưng tự mình, có tạm thời trông giữ ý.

Lý Trường Thọ đi theo sư phụ bên cạnh, mấy người cùng nhau bước trên mây trắng, ngồi xếp bằng ngồi xuống;

Tề Nguyên lão đạo lúc này rõ ràng thay đổi một bộ tinh thần diện mạo, lai thời như cha mẹ chết, rời khỏi thời đường làm quan rộng mở.

Hắn, cũng là nhất danh Phản Hư cảnh đệ tử sư phụ ...

Mây trắng còn chưa dâng lên, Tửu Ô như là đột nhiên nhớ tới gì, xoay người nhìn về phía Lý Trường Thọ, cười nói: "Trường Thọ sư điệt?"

"Đệ tử tại."

Tửu Ô dường như không có việc gì hỏi câu: "Chỗ đó kia chút nặng đồng tử tam đầu chu tư nhện không thu ư? Đây chính là khó tìm hiếm lạ vật a."

Lý Trường Thọ rất tự nhiên địa cười, trả lời: "Nhuộm sư bá quái niệm, thứ này bố trí đi ra ngoài liền khó khăn thu đã trở lại."

Đệ tử tại Tiểu Quỳnh Phong thượng dưỡng mấy hang ổ nặng đồng tử tam đầu chu, như sư bá với này chút cổ quái đồ chơi cảm thấy hứng thú, trở về đệ tử liền vì sư bá na nhất hang ổ đưa đi qua."

Tửu Ô đối Lý Trường Thọ nhíu mày, "Kia bản sư bá liền bắt đa chồi từ rồi, người tiểu gia hỏa này rất có tiền đồ thôi, về sau đa cùng bản sư bá thân cận thân cận."

"Đệ tử lĩnh mệnh, " Lý Trường Thọ ôn hòa khiêm tốn cười, vẫn chưa tiếp tục nói cái gì.

Nói đa sai đa, Tửu Ô tựa hồ nhìn thấu hẳn một ít đáy, nhưng năng chủ động dây thừng muốn 'Hàn phí', cũng liền cho thấy Tửu Ô cũng không nghĩ đa quản môn nội nhất danh đệ tử tu hành sự.

Nhưng mà, Tề Nguyên đạo trưởng nhíu mày mắt nhìn Lý Trường Thọ, sắc mặt nghiêm túc địa đạo câu: "Người đứa nhỏ này, như thế nào nhỏ mọn như vậy?"

Lần này cần không phải người Tửu Ô sư bá quá tới cứu người, người hiện tại nói không chừng được cái đó !

Kia gì tiên trùng có mấy hang ổ? Minh lưu nhất hang ổ, cái khác đều cấp người Tửu Ô sư bá na đi qua!"

"Khụ!"

Lý Trường Thọ nhất khẩu đan điền khí nghịch tuôn mà lên, che miệng ho khan vài tiếng.

Hắn cố gắng bảo trì mỉm cười, cắn sau răng cảm đạo câu: "Là... Đệ tử lĩnh mệnh..."

Phía trước Tửu Ô thấy thế nhất lạc, ngồi ở kia cười ha ha hai tiếng, nhưng cũng không tiếp tục nhiều lời.

Nhất trương tiểu viên mặt từ bên cạnh dò xét lại đây, chính là Tửu Cửu nhiều đến Tề Nguyên lão đạo phía sau, tại Lý Trường Thọ bên trái tham quá thân mình, cẩn thận nhìn chăm chăm Lý Trường Thọ.

Lý Trường Thọ theo bản năng về phía ngửa ra sau thân.

Quả nhiên, ngửa người sau đó, góc độ điều chỉnh địa hảo rất nhiều, có thể từ áo gai áo trực tiếp phiêu đến...

Khụ, có thể hữu hiệu phòng bị Tử Cửu sư thúc đột nhiên trò đùa dai.

Tử Cửu nháy mắt mấy cái, "Cái kia gì tư nhện là gì đồ vật? Như thế nào cảm giác người cùng lão ngữ cổ cổ quái quái?"

Lý Trường Thọ nói: "Một loại bảo tài, cụ thể đệ tử cũng giải thích không rõ, sư thúc không bằng hỏi một chút Tử Ô sư bá."

"Hừ, không nói quên đi."

Tử Cửu ngồi thẳng thân hình, như là nhớ tới gì, dùng sức vỗ hạ mình đầu gối, nghiêm trang địa nói:

"Đúng rồi, Tề Nguyên sư huynh, ngữ sư huynh!

Các người coi, Trường Thọ đây là cái gì chứng bệnh? Có hay không là tu vi xuất gì sai lầm, hạ xuống tâm ma?"

"Tâm ma?"

Tề Nguyên, Tử Ô, Hữu Cầm Huyền Nhã đồng thời quay đầu nhìn lại đây, mà Tử Cửu đã muốn nâng tay, nhẹ nhàng trạc hạ Lý Trường Thọ vành tai.

Này động tác mây bay nước chảy lưu loát sinh động, Tử Cửu đang nói chuyện thời đã muốn khởi tay, hoàn toàn bất cấp Lý Trường Thọ phản ứng cơ hội.

Lý Trường Thọ tất cả người nhất thời bị hắc tuyến nuốt hết, tả tay run lên, kéo cả người các nơi cơ thể bắt đầu run rẩy, thuận tiện xem thường ngất trời, miệng sùi bọt mép, miệng phát ra một trận như là mau hít thở không thông động tĩnh...

Ta đi!

Này Tiểu sư thúc cũng Hữu Độc phải không?

Không đúng, này đóa vân liên Hữu Độc! Đạo số hiệu bên trong có Tử tự, liên đặc biệt sao thái quá!

-----oO-----